

U SLUŽBI MALOG ISUSA

Vjesnik Družbe sestara Služavki Malog Isusa

Broj 2/406, Zagreb, lipanj 2022. Godina – LXVII.

VJESNIK: Za internu uporabu

Nakladnik:

VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Ul. Tomislava Janka Šagi-Bunića 5,
HR – 10000 ZAGREB
tel.: 00385 01/4673 411
e-mail: ssmivud@gmail.com

Odgovara: s. M. Marija Banić, vrhovna glavarica

Glavna urednica: s. M. Mirjam Dedić

Uredničko vijeće:

s. M. Maneta Mijoč, s. M. Ljilja Marinčić, s. M. Martina Vugrinec,

Lektura: djelomično

Omotnica: O. Berberović, akademski slikar

Tisak: „Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada: 180 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

Živio Mali Isus!

Drage sestre!

Nalazimo se u Duhovskom vremenu i mjesecu Srca Isusova u kojem se nižu mnogi važni blagdani i svetkovine. Promišljajući o djelovanju Duha Svetoga u našem životu, životu Crkve i društva uopće, zaključak je isti kao i u ono vrijeme: Premalo vremena posvećujemo Onome po kojem sve živi i bez kojega nema života ni za čovjeka, ni za sve stvorenog. Dok ničega nije bilo, „Duh Božji lebdio je nad vodama“. (Post 1,1-2) I tako je život nastajao.

I u ovom vremenu On blagoslivlja „vode“ i tim životvornim vodama ostvaruje život u nama, ali i u svemu što živi, jer bez Duha Božjega nema života.

Čovjek i danas postavlja mnoga pitanja (*Kako? Zašto? Kamo?*), a zaboravlja onoga Boga za koga Pavao u *govoru* izrečenom na Areopagu kaže Atenjanima: „Doista, prolazeći i promatrajući vaše svetinje, nađoh i žrtvenik s natpisom: *Nepoznatom Bogu*. Što dakle ne poznajete, a štujete, to vam ja navješćujem.“ (Dj 17,22-31)

Mislim da i danas treba više govoriti o tom *nepoznatom Bogu*, a nadalje Njemu se utjecati da *pohodi duše vjernika ... višnjom milosti*, jer On je tješitelj – *Ti nazivaš se Tješitelj i ... pomazanje duhovno*, jer On puni *usta besjedom*, On pali *svjetlo u srcu* i nadahnjuje *dušu ljubavlju* i *u nemoćima tjelesnim* – krijepi *nas bez prestanka*.

Sveta Margareta Alacoque potiče i na pobožnost Srcu Isusovu i kaže: „Dosta je da ljudi upoznaju ovu pobožnost i ostave Božanskom Srcu brigu da ono svojom milošću i pomazanjem privuče sebi ljudska srca.“

Dok nas pohađaju bolesti, ranjavanja svake vrste, pošasti, nevremena, ne zaboravimo Ljubav, ne zaboravimo na Životvorca.

Ta On je Otac *ubogih* koji su osiromašeni, i na duhovnom i materijalnom području djelitelj je *dara svih*, prosvjetljuje srce i pokazuje put i

ispunjava milinom kako bismo svakodnevno umirući sebi, donijeli obilne plodove dobra.

Doista, bez Njega *čovjek je bez ičega* i luta na svakom području jer je zaboravio konstantu života i deficitiran je plodovima Duha.

Isus nas po Duhu oslobađa, čisti, pere, kupa od svih prljavština, napa-ja novim životom, oblači u novo ruho, daje novi život. Po svojim službenicima kojima dahne taj dah reče: „Primite Duha Svetoga, kojima otpustite grijeha, otpuštaju im se, kojima zadržite, zadržani su im.“ (Iv 20,22-23)

Zahvalujmo Ocu koji nam po svome Sinu dade svoga Duha koji mek-ša našu tvrdoću, kida našu oholost, ljubomoru i zavist, hladnoću pre-tvara u toplinu odnosa, u usta stavlja milinu riječi koje izlaze iz Nje-govih usta i upravlja naše noge na put mira.

Dajmo slavu *Ocu vječnomu i uskrsnomu Sinu mu, sa tješiteljem Presve-tim, sad i uvijeke.*

Želim plodan hod u Duhu. Neka nam On „*Na poljanama zelenim daje odmora.* Na vrutke tihane vodi i krijepe duše naše.“ (Usp. ps 23,2-3.) Boravimo u Presvetom Srcu Isusovu napajajući svoje duše na Izvoru žive vode čistom ljubavlju u ovim ljetnim mjesecima.

S. M. Mirjam Dedić

RIJEČ CRKVE

Poruka Svetoga Oca Franje za II. svjetski dan djedova, baka i starijih osoba [24. srpnja 2022.]

“Rod donose i u starosti” (Ps 92, 15)

Predragi, predraga!

Redak iz Psalma 92 »Rod donose i starosti« (r. 15) je blagovijest, pravo i istinsko “evanđelje”, koje u prigodi drugoga Svjetskog dana baka, djedova i starijih osoba možemo navijestiti svijetu. To je u opreci s onim što svijet misli o toj životnoj dobi, ali i sa stavom rezignacije nekih od nas, starijih osoba, koji žive s malo nade i ne očekuju više ništa od budućnosti.

Mnogi se starosti boje. Smatraju je nekom vrstom bolesti s kojom je bolje izbjegavati svaki kontakt: misle da nas se stari ljudi ne tiču i da je poželjno držati ih što je dalje moguće, možda okupljene zajedno, u strukturama koje brinu o njima i štite nas od toga da mi sami preuzmemos na sebe odgovornost za njihove brige. To je “kultura odbacivanja”: onaj mentalitet zbog kojeg se osjećamo drugačijima od najslabijih i njihovu krhkost doživljavamo nečim stranim, što nam omogućuje da na to “mi” i “oni” gledamo kao na paralelne stvarnosti. Ali zapravo, dugovječnost, kao što Sveti pismo uči, je blagoslov, a starije osobe nisu izopćenici kojih se treba kloniti, već živi znakovni dobrohotnosti Boga koji daruje život u izobilju. Blagoslovljena kuća u kojoj živi starija osoba! Blagoslovljena obitelj u kojoj se starije poštujе!

Starost je, doista, dob života koju nije lako razumjeti, čak ni nama koji je već proživljavamo. Iako joj prethodi dug put, nitko nas nije pripremio suočiti se s njom, kao da nas malne iznenadi. Razvijenija društva troše znatna sredstva na tu dob života, ali ne pomažu tumačiti je: nude planove pomoći, ali ne i projekte koji im pomažu živjeti u punini [1]. Zato je teško gledati u budućnost i razaznati horizont prema kojemu treba težiti. S jedne strane smo u napasti da tjeramo od sebe starost skrivajući svoje bore i pretvarajući se da smo vječno mladi; s druge strane, čini se da nemamo drugog izbora nego

živjeti razočarani i pomiriti se s tim da nemamo više “plodove koje možemo donijeti”.

Završetkom radnog vijeka i s djecom koja su se već osamostalila, nestaju razlozi na koje smo trošili mnogo energije. Sviest da nam snage kopne ili da se javila bolest mogu dovesti u krizu naše sigurnosti. Svijet – sa svojim brzim tempom, s kojim teško držimo korak – kao da nam ne ostavlja alternativu i dovodi nas do toga da se u duši osjećamo beskorisno. Tako se k nebu uzdiže molitva psalma: »Ne zabaci me u starosti: kad mi malakšu sile, / ne zapusti me!« (71, 9).

Međutim, taj isti psalam, koji promišlja o Božjoj prisutnosti u raznim životnim dobima, potiče nas da se nastavimo nadati: kad dođu starost i sijede vlasti, On će nam nastaviti davati život i neće dopustiti da nas zlo svlada. Pouzdajući se u njega, naći ćemo snagu da mu uzdižemo sve veću hvalu (usp. rr 14-20) i otkrit ćemo da starenje nije samo prirodno starenje tijela ili neizbjeglan protok vremena, već dar dugog života. Starenje nije kazna, već blagoslov!

Zato se moramo brinuti za sebe i naučiti živjeti aktivnu starost, također s duhovnoga gledišta, njegujući svoj unutarnji život marljivim čitanjem Božje riječi, svakodnevnom molitvom, redovitim pristupanjem sakramentima i sudjelovanjem u bogoslužju. Osim odnosa s Bogom, valja njegovati i odnose s drugima: osobito u obitelji, s djecom, unucima, kojima trebamo iskazivati svoju ljubav punu brižnosti i pažnje; kao i sa siromasima i patnicima, kojima trebamo izražavati svoju blizinu kroz konkretnu pomoć i molitvu. Sve to će nam pomoći da se ne osjećamo kao puki promatrači u kazalištu svijeta, da se ne ograničavamo na “gledanje s balkona”, na “virenje kroz prozor”. Ako umjesto toga izoštimo svoja osjetila da prepoznaju Gospodinovu prisutnost [2], bit ćemo kao “zelena maslina u domu Božjem” (usp. Ps 52, 10) i moći ćemo biti blagoslov onima koji žive s nama.

Starost nije beskorisno vrijeme u kojem se čovjeku valja povući u zapećak i vesla odložiti u barku, nego je vrijeme u kojem treba i dalje donositi plodove: pred nama je novo poslanje koje nas potiče upraviti pogled u budućnost. »Posebna osjetljivost nas starijih osoba, nas koji smo u starijoj životnoj dobi na pažnje, misli i naklonosti koje nas čine ljudima, ponovno bi mnogima trebala postati poziv. I bit će to izbor ljubavi starijih prema novim naraštajima« [3]. To je naš doprinos revoluciji nježnosti [4], duhovnoj revoluciji koju se vodi golim rukama i bez oružja. Pozivam vas, dragi djedovi, bake i starije osobe, da postanete njezinim protagonistima.

Svijet prolazi kroz vrijeme teške kušnje, označen najprije neočekivanom i silovitom olujom pandemije, a potom i ratom koji narušava mir i razvoj na globalnoj razini. Nije slučajno da se rat vratio u Europu u trenutku kad s

povijesne scene odlazi generacija koja ga je doživjela u prošlom stoljeću. A te velike krize mogu nas učiniti neosjetljivima na činjenicu da postoje druge "epidemije" i drugi rašireni oblici nasilja koji prijete ljudskoj obitelji i našem zajedničkom domu.

Sve to pokazuje potrebu za dubokom promjenom, za obraćenjem koje će razoružati srca i omogućiti svakom pojedincu da u drugome prepozna svojeg brata ili sestru. A mi, baki, djedovi i starije osobe, imamo veliku odgovornost: naučiti žene i muškarce našeg vremena da na druge gledaju istim razumijevanjem i pogledom punim ljubavi kojim mi gledamo svoje unuke. Kroz brigu za bližnjega odrasli smo u čovještvu i danas možemo biti učitelji miroljubivog načina života ispunjenog pažnjom prema najslabijima. Naš stav se može pogrešno protumačiti kao slabost ili mekušavost, ali krotki su, a ne agresivni i izrabljivači, ti koji će baštiniti zemlju (usp. *Mt 5, 5*).

Jedan od plodova koji smo pozvani donijeti jest briga za svijet. »Svi smo bili u krilu naših djedova i baka, koji su nas držali u naručju« [5]; ali danas je vrijeme da – uz konkretnu pomoć ili čak samo molitvu – zajedno s vlastitim, na koljenima držimo brojne preplašene unuke koje još ne poznamo, a koji možda bježe ili pate zbog rata. Čuvajmo u svojem srcu – kao što je to učinio sveti Josip, taj nježan i brižan otac – mališane iz Ukrajine, Afganistana, Južnog Sudana...

U mnogima od nas je sazrela mudra i ponizna svijest koja je svijetu tako silno potrebna: ne spašavamo se sami, a sreća je kruh koji se zajedno blaguje. Posvjedočimo to onima koji se zavaravaju da u suprotstavljanju mogu pronaći osobno ispunjenje i uspjeh. Svi, pa i najslabiji, mogu to učiniti: i sama činjenica da dopuštamo da se o nama drugi brinu – i to često osobe koje dolaze iz drugih zemalja – govori da je zajednički život u miru ne samo moguć, već i nužan.

Drage bake i dragi djedovi, drage starice i dragi starci, u ovom našem svijetu pozvani smo biti tvorci *revolucije nježnosti!* Učinimo to tako da učimo sve više i bolje koristiti najvrjednije oruđe koji imamo i koje je najprikladnije za našu dob, a to je molitva. »Postanimo i mi pomalo pjesnici molitve: uživajmo u traženju vlastitih riječi, poslužimo se onima kojima nas uči Božja riječ« [6]. Naša zaufana molitva može mnogo: može pratiti bolni vapaj onih koji trpe i pomoći da dođe do promjene u srcima. Možemo biti »stalni "zbor" velikog duhovnog svetišta, gdje molitva prošnje i pjesma hvale podupiru zajednicu koja radi i bori se na poprištu života« [7].

Svjetski dan djedova i baka i starijih osoba stoga je prilika da se još jednom, s radošću, proglaši da Crkva želi slaviti zajedno sa svima onima kojima je Gospodin – kao što kaže Biblija – "obilno ispunio dane". Proslavimo ga zajedno! Pozivam vas da taj Dan naviještate u svojim župama i zajednicama; da

posjetite najusamljenije starije osobe, u njihovu domu ili u domovima u koje su smješteni. Potrudimo se da nitko ne proživi taj dan u samoći. Imati nekoga za čekati može unijeti promjenu u životu onima koji više ne očekuju ništa dobro od budućnosti; i iz ovog prvog susreta može se roditi novo prijateljstvo. Posjećivanje usamljenih starijih ljudi je djelo milosrđa u naše vrijeme!

Molimo Gospu, Majku nježnosti, da nas sve učini tvorcima *revolucije nježnosti*, kako bismo zajedno oslobođili svijet od sjene samoće i zloduha rata.

Neka do svih vas i vaših najmilijih dopre moj blagoslov, uz jamstvo iskrene blizine. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene!

*Rim, Sv. Ivan Lateranski, 3. svibnja 2022.,
blagdan svetih apostola Filipa i Jakova*

FRANJO

- [1] *Kateheza o starosti – 1. Milost vremena i savez životnih dobi* (23. veljače 2022.).
- [2] *Kateheza o starosti – 5. Vjernost Božjem pohodu za naraštaj koji dolazi* (30. ožujka 2022.).
- [3] *Kateheza o starosti – 3. Starost – izvor dobra za bezbrižnu mladost* (16. ožujka 2022.).
- [4] *Kateheza o svetome Josipu – 8. Sveti Josip – otac pun nježnosti* (19. siječnja 2022.).
- [5] *Homilija na misi za I. svjetski dan djedova, baka i starijih osoba* (25. srpnja 2021.).
- [6] *Kateheza o obitelji – 7. Djedovi i bake* (11. ožujka 2015.).
- [7] *Ibid.*
(kta/ika)

STADLEROVE STRANICE

Sarajevo

Stadlerovo u ožujku 2022.

U utorak, 8. ožujka 2022. godine u katedrali Srca Isusova u Sarajevu obilježen je Stadlerov dan. Sveti misno slavlje, kojemu je prethodilo prigodno razmatranje i molitva litanija Srca Isusova, predslavio je postulator kauze mons. dr. Pavo Jurišić u koncelebraciji s vlč. Markom Stanušićem. Razmatranje, molitvu, pjevanje i čitanje animirale su Sestre Služavke Maloga Isusa.

Nakon misnih čitanja u prigodnoj propovijedi mons. Pavo je govorio o načinu kako Bog prilazi čovjeku i kako mi trebamo prilaziti Bogu: „Kada Bog prilazi čovjeku, on je obazriv. On je suošjećajan prema čovjeku, pun je sućuti i pažnje. Ne zatrپava nas mnoštvom riječi koje teško razumijemo, nego prilazi obazrivo i polako. Ponekad nam govori u slikama, ponekad u usporedbama kako bi nam pokazao da uvijek stoji iza svojih riječi“, istaknuo je mons. Jurišić. Nastavio je kako bi naš odgovor prema Bogu također trebao biti takav: „Naše riječi prema Bogu, naše molitve trebale bi biti iskrene, jednostavne, kao što su iskrene riječi djeteta. Molitva jednostavna, izgovorena od srca. Upravo je takva bila Isusova molitva.“ Zatim je mons. Jurišić podsjetio na jedno važno obilježje onoga koji moli, a to je da je molitelj onaj koji se ne opravdava, koji svoju krivnju ne prebacuje na druge, na strukture ili svoje živce, nego zna da je sagriješio i traži da mu se oprosti. Na kraju propovijedi naglasio je važnost traženja volje Božje dok molimo, o čemu je govorio i sl. Božji Josip Stadler: „Molitva *Očenaša* i molitva da se vrši volja Božja jest pristup naš Bogu. Ne toliko obazrivo kao da se Boga bojimo, nego kao dijete koje ima puno pouzdanja da će ga otac čuti i učiniti ono što od njega traži.“

Na kraju misnoga slavlja na grobu sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera izmoljena je molitva za njegovo proglašenje blaženim.

Nikolina Cvitanović, postulantica

Stadlerovo u travnju 2022.

Spomen i molitva za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera obilježeni su na peti korizmeni petak, 8. travnja 2022. u sarajevskoj katedrali Presvetog Srca Isusova.

Svetom euharistijskom slavlju prethodio je Put križa koji je predvodio katedralni đakon don Dino Mustafi. Misu u 18.00 predvodio je redoviti profesor Svetog pisma Novoga zavjeta i dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta Univerziteta u Sarajevu dr. sc. preč. Darko Tomašević uz koncelebraciju don Marka Stanušića i mons. Ante Meštrovića. Na početku misnog slavlja mons. Ante je podsjetio na običaj da se u Vrhbosanskoj nadbiskupiji svakog osmog u mjesecu slavi spomen na slugu Božjega Josipa Stadlera, pa je i vjernike pozvao da se uključe u molitvu na tu nakanu. S obzirom da je ovoga puta osmi u mjesecu pao na dan kada se obilježava zadnji korizmeni petak, prigodna propovijed, koju je uputio prečasni Darko, bila je vezana za odgoj djece, a naslov *Gospodinu povjerih parnicu svoju* preuzet je iz apostolske pobudnice pape Franje *Amoris letitia*. Možda preč. Darko nije izravno i konkretno govorio o djelovanju sluge Božjega Josipa Stadlera, ali zasigurno se može reći da je govorom o ovoj temi probudio Stadlerov duh i ljubav prema djeci za koju je dao sagraditi dvije ubožnice u Sarajevu: *Betlehem i Egipat*.

Po završetku svete mise, nakon popričesne molitve, svi su izmolili prigodnu molitvu za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera. Svetu euharistijsko slavlje animirala je milosrdnica s. Petronila Kovačević s katedralnim zborom.

S. M. Mihaela Martinović

Stadlerovo u svibnju 2022.

Na nedjelju Dobroga Pastira, 8. svibnja 2022. u katedrali Srca Isusova održan je Stadlerov dan. Svetu misno slavlje, kojemu je prethodila krunica, predslavio je župnik dr. sc. vlč. Oliver Jurišić. Krunicu, pjevanje i čitanje animirale su Sestre Služavke Maloga Isusa u zajedništvu s provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten i vrhovnom glavaricom s. M. Marijom Banić.

U prigodnoj propovijedi vlč. Oliver je progovorio o današnjem poimanju riječi „ovca“, koja se uglavnom ističe u negativnom kontekstu kada nekoga želimo uvrijediti i za nekoga smatramo kako nije dovoljno pametan. Napomenuo je kako često u nama izaziva otpor taj odnos pastira i ovaca, o kojem nam evanđelje govori.

Nadalje, vlč. Jurišić je istaknuo kako nisu pastiri samo biskupi i svećenici, nego smo svi mi pastiri jedni drugima, posebno roditelji svojoj djeci. „Ne mojmo zaboraviti da smo svi mi pastiri bez obzira na stalež, poslanje i službu koju obavljamo. I onako kako jedni druge odgajamo i poučavamo, takva nam je i Crkva i tako drugi Crkvu vide“, kazao je vlč. Oliver. Također je napomenuo kako smo često skloni gledati samo ono negativno u Crkvi i na pojedinim lošim primjerima pastira, pa generalizirati kako su svi pastiri loši. „Kao da ne vidimo i kao da smo slijepi koliko ima dobrih pastira u Crkvi, koliko ima dobrih ovca u Crkvi, koliko ima onih koji za Crkvu žive, za Crkvu rade, za Crkvu mole i zahvaljujući njima Crkva opstaje“, naveo je svećenik. Na kraju propovijedi istaknuo je primjer sluge Božjega Josipa Stadlera kao dobroga pastira koji je živio za Crkvu, koji je mnogo toga sagradio i mnogo dobra učinio za našu mjesnu Crkvu. „On je bio istinski pastir. Prije svega zato što je slušao glas Dobrog Pastira koji ga je poslao, ali i zato što je taj nadbiskup, možda za razliku od nas, u Crkvi video više dobra i svetoga nego što mi vidimo“, zaključio je vlč. Oliver.

Na kraju misnoga slavlja na grobu sluge Božjega Josipa Stadlera izmoljena je molitva za njegovo proglašenje blaženim.

Nikolina Cvitanović, postulantica

Sarajevo

Sastanak uredničkog vijeća za glasnik Stadler

U prostorima Vrhbosanske nadbiskupije, Kaptol 7 u Sarajevu sastalo se 5. travnja 2022. u 14 h uredničko vijeće glasnika Stadler. Sastanak je vodio don Pavo Jurišić, postulator kauze našeg Oca Utemeljitelja te glavni i odgovorni urednik. Na sastanku su sudjelovale s. M. Ana Marija Kesten, provincijska glavarica, s. M. Mirjam Dedić, savjetnica u Vrhovnom vijeću Družbe, s. M. Vesna Mateljan, s. M. Maneta Mijoč i s. M. Jasmina Kokotić. Na sastanku su dogovorene teme za slijedeći broj Glasnika, raspodijeljene zadaće sestrama i dogovorena revizija adresa na koje se šalje Glasnik. Prije sastanka sestre su imale zajednički ručak u provincialnoj kući Egipat.

Nakon ručka pohodile su katedralu i grob našeg Oca Utemeljitelja. Nakon sastanka sestre su se zadržale u razgovoru s don Pavom i sestrama koje rade u Nadbiskupiji. Nakon toga su s. Maneta i s. Vesna otputovale u Vrgorac. S. Mirjam i s. Jasmina posjetile su sestre u Bogosloviji, gdje su se nakratko sastale i s mons. Tomom Vukšićem, vrhbosanskim nadbiskupom. Uvečer su sudjelovale na sv. Misi u katedrali.

Josip Stadler
prije 50 godina
7/6 1868.

S. M. Jasmina Kokotić

DUHOVNA OBNOVA U DRUŽBI

25. rujna 2022.

Redovnica, pomoćnica obitelji u prihvaćanju i brizi za starije osobe

Starosna dob

Psalmist nam govori o prolaznosti života

*Broj naše dobi sedamdeset je godina,
ako smo snažni, i osamdeset;
a većina od njih muka je i ništavost:
jer prolaze brzo, i mi letimo odavle (Ps 90[89],10).*

Koliko god trajao ovaj život na zemlji, on je uvijek kratak. U mladosti se čini da nema kraja našim godinama, a u starijoj dobi nastaje čuđenje i pitanje: Pa kad i kako to tako brzo projuri? Sjećanja se vraćaju u mladost. Oči zasuze... Nema više ničega što je bilo, sve je drukčije, malo i tužnije... Starost postaje teška jer s njom dolaze nemoć, bolest, osamljenosti... Tjelesne funkcije počinju polako i neprimjetno opadati, a psihičke osobnosti se počinju mijenjati. Pojavljuju se kronične bolesti i funkcionalna onesposobljenost. Početak treće životne dobi je jedno od najtežih životnih razdoblja, posebno za one koji to ne znaju osmisiliti. U tom razdoblju starije osobe pogadaju tri događaja: umirovljenje, odlazak posljednjeg djeteta iz obitelji i smrt bračnog partnera. Osoba se polako isključuje iz društvenog života, povlači se u samoću. Mnogi to doživljavaju nespremno i vrlo tužno. Sve se svede na sjećanja nekada lijepog i zdravog obiteljskog života koji malo pomalo izmiješa i nastupa novo životno razdoblje. Kako se pripremati za to? Najbolje ako se punim srcem živi svaka životna etapa, što pomaže prihvaćanje prirodnog procesa starenja i radosniji put za konačni susret s Gospodinom. Stoga je važno u zdravim životnim godinama svojemu životu davati puni smisao, osmišljavati ga dobrotom i dobrim djelima. Ima mnogo starijih osoba koje ne znaju otkriti ljepotu i vrijednost svoje starosti, ne znaju joj dati smisao i dobar sadržaj. Umjesto optimizma svakim danom postaju tužniji, osamljeniji. Teško prihvaćaju vlastitu nemoć i bolest. Većina njih se opterećuje i pitanjima: „Zašto se to baš meni dogodilo? Zašto me snađe ovaka teška bo-

lest? Cijelog života sam činio/la dobro, pomagao/la drugima, a sada, što je ovo...?" Prisjećaju se godina kad su mogli sve, nadvladavali sve, bili snažni. A sada...? Osjećaju da nisu nikom potrebni, da više ništa ne mogu. Sve to u njima stvara osjećaj krajnje bespomoćnosti. Kaže Phil Bosmans: „Tko stari s mladim srcem, znat će s tihom radošću prihvati mnoge male i velike tegobe staračkih dana. Znat će za smisao života i umiranja. Znat će kako je sve na ovoj zemlji kratko i maleno i imat će nadu u vječni život.“ Božji je dar doživjeti starost i moći biti radostan. U svakoj životnoj dobi može se biti sretna i zadovoljna osoba, pa i u 80. godini i dalje. Istina, teška je stvarnost biti ovisna o drugima u svemu, ali je neizmјerno vrijedno znati prikazati Bogu žrtvu života.

Obiteljska uloga u prihvaćanju starije osobe

Dobro je uvijek posvijestiti si pitanje: „Tko je moj bližnji?“ Autentičnost naše ljubavi vidi se upravo po tome koliko ljubimo svoje bližnje, one koji su nam fizički najbliži, one koji trebaju našu konkretnu pomoć, osmjeh, suosjećanje, razumijevanje... Događa se da nam je često bliži onaj koji je daleko, dok je onaj blizi pored nas puno dalji. Za svaku obitelj je bolno i teško kad vide svoje roditelje bolesne, bespomoćne, kad se više ne mogu brinuti o sebi. Sada im treba puno vremena za ono što su nekada mogli brzo obaviti i izreći. Potrebni su višestruke pomoći. Preporučuje se da im tada obitelj iskazuje krajnju nježnost i strpljivost. Svako zapostavljanje nemoćnih osoba je izvor njihovih velikih patnji ali i duhovnog osiromašenja mnogih obitelji. Danas se gotovo raspala tradicionalna obitelj koja se najviše brinula o starijim i iznemoglim roditeljima i ostalim članovima. Ne postoji više. Obitelji su raspršene po cijelom svijetu. Zato su danas dio uloge za starije roditelje ili članove obitelji preuzele institucije. To je u ovom vremenu gotovo jedina alternativa. Posebno stresno i teško bude obiteljima kada se ne mogu bri-nuti za svoje roditelje u njihovoј kući, koji više nisu u mogućnosti samostalno funkcionirati, te su primorani smještavati ih u domove. S tom vrstom odvajanja teško se nose i same starije osobe jer napuštaju svoj dom, pozna-to okružje i ljude te ulaze u nepoznati organizirani sustav. No, i smješta-njem starijih u neku ustanovu ne mora nužno značiti i otuđivanje i napuš-tanje svojih najmilijih. I dalje najvažniju ulogu ima povezanost s obitelji kroz redovite posjete i komunikaciju bilo telefonom ili nekim drugim nači-nom moderne tehnologije. Dakle, da bi se starija osoba i dalje osjećala si-gurnom i prihvaćenom, podrška obitelji i dalje ostaje ključna. Odvajanjem od obitelji ni u kom slučaju ne znači biti zaboravljen ili prepušten sam sebi, nego se kontakti između roditelja i djeteta smanjuju. Obiteljska podrška ima zaštitnu funkciju i pozitivan učinak jer pozitivno utječe na suočavanje s različitim problemima, umanjuje stres, čini bolju prilagodbu u novim situa-cijama te izuzetno pozitivno utječe na zdravlje i kvalitetu života.

Redovnica, pomoćnica obitelji u konkretnoj pomoći bolesnima i nemoćnima

Potrebe bolesnih i nemoćnih osoba, kao i njihovih obitelji, daju našem redovničkom životu razlog i smisao. Život je, naime, uvijek u odnosu prema nekome. Mogli bismo reći: „Živi smo dok za nekoga živimo, dok postojimo za konkretnu osobu, odnosno osobe.“ Nitko, naime, ne može živjeti samo sebi, za sebe. U tom smislu sve redovničke zajednice u Crkvi imaju poziv služenja. Mi sestre Služavke Maloga Isusa na osobit način u srcu svoje karizme imamo i živimo poslanje služenja trpećoj Isusovoj braći i sestrama. Svoje uporište gradimo na samom Evandelju, na baštini primljenoj od oca Utjemeljitelja i naših prvih sestara. Naša pomoć obitelji u prihvaćanju i brizi za njihove iznemogle roditelje ili nekog člana u obitelji treba u prvom redu biti takva da im pomognemo da ih nikad ne tretiraju kao teret nego kao blagoslov. Nastojmo im približiti samoga Krista koji trpi u njihovim najbljižima. Svjedoci smo i krize vjere današnjih ljudi svih profila. Mnogi su suočeni ne samo s konkretnom bolešću ili siromaštvom, nego mnogo više pate od duhovne praznine koja je osvojila njihova srca. Svaka naša sestra u svojem poslanju ima zadaću u sve dimenzije ljudskog života približiti Krista. Svojom molitvom budimo i ostanimo u Božjoj blizini, svojim djelima pokazuјemo da znamo sagibati koljena u svim ljudskim nevoljama, a svetošću života budimo navjestiteljice ljepote neprolaznog vječnog života. Tako je činio i naš otac Utjemeljitelj komu se danas divimo. Tako su činile i naše prve sestre koje nisu poznavale zapreke u djelima ljubavi i žrtvama za siromahe kojima su pomagale. S radošću se sjećamo predratnog vremena kad je jedna ekipa naših sestara u Sarajevu pomagala bolesnima, nemoćnima i osamljenima u njihovim domovima. Bili su to ljudi svih vjeroispovijesti, čak i ateisti koji su sestarsko poslanje doživljavali kao veliki humani čin o čemu su i sami počeli više razmišljati. Pitali su sestre: „Koji je motiv tog vašeg humanog rada?“ Naravno, odgovor je bio da to činimo iz same ljubavi prema Isusu. Znamo da su to činile i sestre naše Družbe i u drugim mjestima. I u današnjem vremenu imamo iste izazove, iste potrebe. Bezbroj je potrebitih, bolesnih, udaljenih od Boga koje ne smijemo pasivno promatrati. Svaka pomoć traži određenu žrtvu, svaka žrtva govor je ljubavi, svaka ljubav nađe bezbroj načina pomoći i biti na raspolaganju. Ne samo onima koji su daleko od nas, nego i konkretnoj sestri s kojom dijelimo zajedništvo života. Prema našim Konstitucijama, čl. 3.: „...svrha Družbe i zadaća svih nas, njezinih članica, da po karizmi služenja koju imamo od Duha Svetoga, po Isusovu primjeru služimo najmanjoj braći...“ Služenje je veliki dar i zadatak. Ono tvori ljepotu našega života i poslanja. I sam naš sveti papa Ivan Pavao II. uputio nam je svoje nadahnute pastirske riječi u privatnoj audijenciji pri-godom 100. obljetnice Družbe 1990. godine. Kazao je da obnovljenim žarom nastavimo služiti bližnjemu koji je za nas put ostvarenja našeg redov-

ničkog poziva. „Tom službom zavrijedit ćete da vam, po riječima vašeg Utemeljitelja, Bog milostivo otvori svoje bogato srce, u kojem ćete naći izvor života i svetosti...“. Zaželimo si, drage sestre, da uistinu budemo vjerne na-vjestiteljice Riječi Božje i služiteljice Malom Isusu koji je vidljiv u svakoj patnji naših obitelji, njihovih starijih i iznemoglih roditelja te u bezbrojnim potrebama čovječanstva.

S. M. Genoveva Rajić

25. listopada 2022.

Redovnica – moliteljica za obitelj

Na samom početku Božje riječi čitamo vrlo često citirane riječi: „Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih“ (Post 1,27).

Bog je savršen, On nas voli i stalo mu je da nam bude dobro. Zato nas je i stvorio na svoju sliku. Koja je to Njegova slika? Slika ljubavi i neraskidivog zajedništva između Oca, Sina i Duha Svetoga. Stoga i mi trebamo gajiti zajedništvo među sobom od samog rođenja do smrti. Kao dijete bili smo u tijesnoj vezi s majkom, kasnije s roditeljima. Zatim prijateljima, rođacima.

Kad osoba odraste, onda bi trebala graditi odnos prema Bogu ako je Bogu posvećena osoba ili odnos sa supružnikom u bračnoj zajednici. Na početku braka supružnici jedno drugomu obećaju vjernost u dobru i zlu, zdravlju i bolesti, bogatstvu i siromaštvu dok ih smrt ne rastavi. Da njih dvoje budu jedno tijelo. (Mt 19,5). Međutim ljudi u bračni savez često ulaze iz sebičnih razloga, i nisu svjesni odgovornosti koju su izrekli pred Bogom i ljudima, svjedocima njihovog saveza. Ljudi se žene i udaju kako bi ispunili svoj život, kako bi dobili svoju djecu, imali svoj dom, ostvarili svoju obitelj i kako bi nešto postigli – za sebe.

Kršćanski brakovi, temelji kršćanskih obitelji, trebaju prije svega Božju pouku te ispunjavati Božja pravila igre. Gospodin supružnike potiče na korak koji nama ljudima ide malo teže, a to je na odricanje svojih prava u korist prava drugoga. Drugo poglavlje Poslanice Filipljanima kristalno jasno ukazuje na put iscjeljenja i ostvarenja sličnosti sa Stvoriteljem – „u poniznosti smatrajte jedan drugoga većim od sebe!“ (Fil 2,3).

Kršćanski bračni savez nije savez gdje dvoje postaju jedno – ili kako to matematički izražavamo $1+1=1$ – nego je to savez triju osoba koje postaju jedno. Ovdje se, dakako, ne radi o djetetu kao trećoj osobi, nego o Bogu kao trećoj osobi.

Svjetovni bračni savezi uključuju mogućnost raskida saveza ako se obje strane dogovore o tome, a kršćanski bračni savez tu uključuje i treću osobu, Boga, koji je partner i koji isto tako odlučuje. A On želi da jedinstvo traje vječno i da je jedini uvjet za prestanak saveza smrt partnera. Obiteljski odnosi u svjetlu Biblije prepoznaje privrženost supružnika za cijeli život. Ženidbeni savez prekida samo smrt (Rim 7,2-3). Slika odnosa Krista prema Crkvi najbolje oslikava savršeni bračni odnos. Biblija muževima nalaže da razumiju potrebe žene (1 Pt 3,7), i da se ne odnose osorno (Kol 3,19). Muž se treba brinuti za svoju obitelj u svakom pogledu (1 Tim 5,8) jer time dokazuje i potvrđuje svoju vjeru. Vjernik koji zanemaruje obitelj izjednačava se s nevjernikom.

Iz dobrog bračnog odnosa proizlazi i dobar odnos prema djeci. Biblija upućuje na to da roditelji trebaju odgajati. Biblija upućuje na to da roditelji trebaju odgajati svoju djecu (Ef 6,4) i poučavati ih o Bogu (Pnz 6,6-9). Odgoj djece primarna je roditeljska dužnost. Crkva ne može zamijeniti roditeljski odgoj. (Izr 22,6; Post 18,19; Pnz 4,9-10; 1 Sam 2,22-25; 2 Tim 1,5 i 3,15). No neosporiva činjenica je da to tako nije u današnjem vremenu kod mnogih bračnih saveza, uključujući i kršćanske. Otuđenje supružnika žalosna je i česta pojava. To se prenosi na otuđenje djece od roditelja i roditelja od djece. Ne radi se ovdje samo o prečesto korištenom izgovoru o generacijskom jazu, nego o plodu ili rezultatu onoga prvog otuđenja. Otuđenja od Boga, obitelji. Obitelj znači „živjeti zajedno“ i ona je osnovna stanica ljudskoga društva. Snaga društva ne vrednuje se toliko snagom pojedinca, već daleko više snagom obitelji, jedne od karika koje to društvo sačinjavaju. Bog je ljudima, koje je stvorio na svoju sliku i priliku, dao da žive u obiteljima, gdje oni tu njegovu „sliku i priliku“ trebaju ostvariti i potvrditi. Odrasla se osoba oblikuje već u najranijem djetinjstvu. „Sve sretne obitelji su slične, ali svaka nesretna obitelj je nesretna na svoj način“, napisao je Lav Tolstoj u romanu *Ana Karenjina*. Žalosno je da ima toliko obitelji u kojima ljudi žive zajedno, ali jedva da razgovaraju. Obitelj tada prestaje biti mjesto gdje se mogu podijeliti osjećaji. Dijete raste u uskim okvirima izgovorenih i neizgovorenih riječi. U obitelji ono stječe osnovne pojmove o ljudima. O roditeljima ponajviše zavisi kako će se djeca ponašati.. Isus je učio kako voljeti i kako prihvati ljubav. Možete li zamisliti kako se osjeća majka kojoj dijete postavi pitanje: „Zašto tata više ne živi s nama?“ Dijete, čije su srce roditelji, koji više ne žele živjeti zajedno, podijelili na dva dijela, teško može pronaći smisao vlastitog života. Gdje naći snagu za ostvarenje vlastite obitelji? Kada se sebični roditelji sukobe i odu svaki na svoju stranu, dijete gotovo uvijek ostane krvhariti usred bojišnice. Postoji uvjerenje da se djeca vrlo brzo oporavljaju od takvih šokova. Istina je da se ona nekako prilagode, donekle pomire sa svojim stanjem, ali njihovo srce je ranjeno i to ostavlja trag na njihovu duhovnom tkivu.

Obitelj se gradi na ljubavi, požrtvovanju i suodgovornosti. Osnivanjem obitelji preuzimamo odgovornost za živote koji će u toj obitelji, u tom domu naučiti prve korake ljubavi i posvećenja. (1 Tim 3,4-5).

Mi sestre smo vjerničke zajednice, koje su vođene i privržene Svetom Pismu. Trebaju uvijek imati na umu da je otvoreno proučavanje Riječi i primjena u svakodnevnom životu najučinkovitije oruđe u naviještanju Radosne vijesti. Kad se vjerničke zajednice počnu ponašati kao društvene organizacije kojima je masovnost ili privrženost određenom tumačenju Pisma jedina zadaća, gubi se najvažnija komponenta Crkve, kao zajednice vjernika kojom Bog gradi svoju obitelj. Isus je obećavao da će biti tamo gdje se „dvojica ili trojica sastanu u njegovo ime“ potvrđujući da mu je više stalo do zajedništva nego do pojedinačnog pristupa. To se osobito vidi u onom dijelu Propovijedi na gori, kada Isus pobožno prinošenje dara Bogu na žrtvenik uvjetuje izmirenjem s bratom: „koji ima nešto protiv tebe“ (Mt 5,23-24). Crkva je duhovna obitelj sazdana slično kao i zemaljska obitelj. U obitelji se rađa i ona ima svrhu odgajanja do zrelosti. To vrijedi i danas. Zato nam je Bog dao mogućnost da živimo obitelj na dvije razine, koje se isprepliću i nadopunjaju – na tjelesnoj i duhovnoj. Kad shvatimo koliko nam znači zemaljska obitelj, shvatit ćemo da nam je potrebna i duhovna. Mi redovnice, koje se nalazimo u duhovnoj obitelji, imamo obvezu i dužnost moliti za zemaljske obitelji naših bližnjih, naših poznanika, suradnika pa i šire. Danas je jako važno moliti i sačuvati kršćanske obitelji. Sestre molimo za jačanje kršćanskih kreposti kod naših kršćanskih obitelji. Mi kao redovnice povucimo se u tišinu našega srca i molimo za blagoslov braka i obitelji jer nam samo iz obitelji dolaze nova redovnička zvana.

S. M. Klara Jerković

25. studeni 2022.

Redovnička obitelj i briga za nova zvanja duhovna i obiteljska

Ivan Pavao II. u pobudnici *Obiteljska zajednica* u 36. broju piše: „Roditeljska je odgojna uloga toliko važna da se teško može čime drugim zamijeniti. Na roditeljima je da stvore takav obiteljski ambijent – prožet ljubavlju i odanošću prema Bogu i ljudima – koji će pogodovati punom osobnom i društvenom razvoju djece. Obitelj je stoga prva škola onih društvenih kreposti koje su potrebne svakom društvu.“ Kršćanskim obiteljima upućuje poziv „Obitelji, postani što jesi.“ To je u današnjim suvremenim okolnostima poziv na hrabrost u vrijeme kad se obitelj dovodi u krizu, rastače se njezin antropološki temelj utemeljen na Svetom pismu.

Pozvao je kršćanske obitelji da otkriju ono što jesu, svoje poslanje, ono što mogu i moraju „činiti po naumu Boga Stvoritelja i Otkupitelja“, kako bi bile sretne i blagoslov naroda i svijeta. U tom otkrivanju svrhe i smisla obitelji roditelji su prvi odgojitelji i igraju presudnu ulogu u životu djece kao učitelji, kako osnovnih ljudskih i društvenih, tako i religioznih vrlina. Najodgovorniji su za izgradnju religioznih slika o sebi, drugima i Bogu. Kršćanska obitelj vodi se ekskluzivno kršćanskim odgojem koji ima dvostruki cilj: s jedne strane pripravlja i omogućava vjeru, a s druge brine za rast i osnaženje vjere kršćanina. Kršćanski roditeljski odgoj usmjeren je prije svega na izgradnju cjelovitosti osobe, na njezinu naravnu i nadnaravnu dimenziju. U pitanju je odgoj koji upućuje osobu na Boga koji joj nudi ostvarenje u okviru ovozemaljskog života i spasenje u vječnosti. Omogućuje osobi razumjeti da je stvorena s ciljem, a Bog računa s njom u ostvarenju svojega plana.

Kršćanski život i njegov specifični izričaj u duhovnom pozivu zahtjeva osobni susret osobe s Gospodinom – darovateljem života. U osobnom susretu Pozivatelja i pozvanog najvažnija je osoba pozvanoga, njegov ili njezin odgovor i nastojanje da trajno odgovara na Božji poziv. Bog je taj koji poziva i koji jamči potporu svoje milosti makar se čovjeku može činiti kako je teret poziva i njegovog ostvarenja isključivo na njemu samome. Ipak, ohrabrujuće riječi „Ja sam s tobom!“ upućene pozvanom treba prihvati ponizno i hrabro nastojati oko trajnoga osobnog rasta kako bi se iskreno i bez dvoličnosti odgovorilo „da“ na Božji poziv.

Papa Benedikt XVI. prigodom *Dana zvanja* (5. ožujka 2006.) piše: „Sjećajući se Isusove opomene da je žetva velika, a poslenika malo, treba moliti Gospodara žetve da pošalje radnike u svoju žetvu (usp. Mt 9,37). Postajemo sve svjesniji potrebe molitve za zvanja. Ne iznenađuje da zvanja cvatu тамо gdje se moli s više žara. Svetost Crkve ovisi u biti o jedinstvu s Kristom i otvorenosti tajni milosti koja djeluje u srcu vjernika. Zbog toga pozivam sve vjernike da gaje tu intimnu povezanost s Kristom, Učiteljem i Pastirom svojega naroda, nasljeđujući Mariju koja je čuvala u svojem srcu božanske tajne i razmišljala o njima (usp. Lk 2,19).“ Papa podsjeća pozvanog da se Pozivatelju odgovara molitvom, napose molitvom zajednice kojoj je Bog darovaio milost unutar sebe odgajati poziv upućen pojedincu koji pripada zajednici. Tako su Pozivatelj, pozvani, zajednica i poziv neraskidivo povezani u događaju zajedničke molitve.

U konstitucijama Sestara Služavki Maloga Isusa u članku 9. čitamo: „...sve sestre trebaju smatrati brigu za pomladak svojom osobnom dužnošću. U promicanju redovničkih zvanja služit će se prikladnim sredstvima, a osobito svjedočenjem sveta i krepom života koji je najsnažniji poticaj mладимa da prigrle redovnički život.“ Dakle, kako je istaknuo papa Franjo, naš je život taj koji mora govoriti, život koji zrači radošću i ljepotom življenja e-

vandjelja i nasljedovanja Krista. Primjer života, a ne uvijek riječi, pokazuje privlačnost i smislenost odgovora na poziv koji Bog upućuje. Poziv je uvijek Božja inicijativa, „Božji dar“, i ne isključuje odgovornost pozvane osobe. Iako je Bog taj koji poziva, posvećuje i šalje, bez aktivnog odgovora pozvanoj poziv ostaje u prostoru mogućnosti o kojoj se razmišlja, ali ne postaje aktualnost kojom se svjedoči Boga drugom i drugima.

Iskustvo nas poučava kako požrtvovna ljubav roditelja stvara u obitelji okružje koje im olakšava zadaću poticanja vlastite djece na življenje ljudskih i kršćanskih krjeposti. Poziv se nerijetko rađa u obitelji, a ne izvan nje i bez kršćanske obitelji i kršćanskog odgoja ne možemo se nadati zvanjima. Da-pače rastakanjem kršćanske obitelji raznim i različitim ideološkim napadima i interpretacijama suprotnima njezinoj naravi i pozivu, poziv dolazi u opasnost da bude ugušen ili da ga se adekvatno ne prepozna.

Poziv biti otac, majka, svećenik, redovnik i redovnica je iskustvo dinamizma bilo da se prati rast i odgoj djece, bilo da se prati vlastito duhovno odrastanje i sazrijevanje u svojem specifičnom zvanju. Bog zove čovjeka u svakom trenutku njegova života, gotovo pa svakodnevno u običnosti njegova življenja, u dnevnosti njegovih obveza, zadaća i dužnosti. Zvanje raste i sazrijeva u intimnom dijaligu između Gospodina, koji ne prestaje pozivati, i vjernika, koji ne prestaje odgovarati. Zvanje je istodobno i dar i poslanje. Bog poziva svakog čovjeka jer preko čovjeka se želi očitovati kao onaj koji ljubi svijet i stvorene. On poziva i osposobljuje pozvanoga za poslanje koje mu povjera-va.

Najizvrsniji put promicanja zvanja na posvećeni život Učiteljev je poziv upućen Ivanu i Andriji: „Dodîte i vidite!“ Susret u kojem se s Učiteljem dijeli svakodnevni život zahtijeva od posvećenih osoba živjeti svoje posvećenje tako kako bi postale vidljivi znak radosti koju Bog dariva onome tko odgo-vori na njegov poziv. I sama sestra ali i svi članovi Ustanove pozvani su u doticaju s mladima preuzeti odgovornost za evanđeosku pedagogiju naslje-dovanja Krista i prenošenja karizme.

Naša posebnost je pozvanost nuditi mladima autentične evanđeoske načine života i velike duhovne vrednote ljudskog i kršćanskog života, pomoći osobi u postavljanju svojeg života pred Boga, vidjeti sebe u perspektivi vjere u Boga, svijest o postojanju različitih mogućih poziva, izbor onog poziva koji se razumijeva kao Božji projekt za njezin život, sudjelovati u pastoralu obitelji (u kojoj osoba uči oblikovati svoje stavove, vrijednosti i sliku o Bogu) i pratiti mlade u otkrivanju samih sebe, svojih sposobnosti i mogućnosti. Na tom putu od pomoći su duhovne inicijative, molitveni trenutci samoće s Kristom, duhovne obnove, odgoj za slušanje Božje riječi te pristupanje sakramentima, stvaranje prostora u kojem se sjeme zvanja rađa i razvija. Po-

moći sijati, pratiti, odgajati, formirati i pomoći mladima da razluče kako bi izabrali ono što Bog od njih želi. Pružati im primjer sveta i kreposna života i prepustiti Gospodinu da nekoga od njih upravlja i vodi prema istinskom zvanju.

Gospodin će blagosloviti i darovati nama i Crkvi dobre i svete mladiće i djevojke koji će biti spremni prihvatići poziv ljubavi i slijediti Boga u onomu što Bog od njih traži, a da istodobno njihov odgovor bude slobodan i za njih takav da ih ispunji radošću te smisalom izbora poziva i zvanja za koje su se odlučili.

S. M. Marina Perić

MOLITVA

Gospodine, Isuse Kriste, ti si rekao: „Žetva je velika, a radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju.“ Pogledaj potrebe Crkve i daruj joj dovoljan broj svetih svećenika, redovnika i redovnica koji će vjerno i požrtvovno služiti tvojemu narodu i izvršiti tvoje poslanje.

Pohodi naše obitelji da budu zajednice ljubavi u kojima roditelji s radošću primaju djecu i pomažu da ona odrastaju u prijateljstvu s Bogom te postanu ljudi poslušni nadahnućima Duha Svetoga.

Ohrabri mlade da vjeruju ljubavi i spoznaju veličinu života stavljenog u službu drugima po svećeničkom i redovničkom zvanju, te mnoge privedu k tebi, jedinom Putu, Istini i Životu. Ti si, Gospodine, naša nada, u tebe se uzdamo! Koji živiš i kraljuješ u vjeke vjekova. Amen.

25. prosinca 2022.

Redovnička obitelj za očuvanje i rađanje života

*Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te znadoh;
prije nego što iz krila majčina izade, ja te posvetih (Jr 1,5).*

Ovaj citat Svetog pisma svjedoči o neizmjernoj ljubavi koju Bog gaji prema svakom čovjeku – remek djelu svojega stvaranja. Čovjek je „jedino stvorene što ga je radi njega samoga Bog htio“. On jedini je pozvan spoznajom i ljubavlju dijeliti Božji život, te je od svih vidljivih stvorova samo čovjek „sposoban upoznati i ljubiti svojega Stvoritelja“ (KKC 356). Svaki je ljudski život svet od časa začeća sve do smrti jer je ljudsku osobu sveti i živi Bog htio zbog nje same na svoju sliku i priliku. U enciklici *Evangelium Vitae* –

Evangelje života danas Sveti Papa Ivan Pavao II. navodi: „Ljudski je život po Kristu postao božanski i vječni, dobio je puninu vrijednosti i u ovozemaljskom razdoblju, a svaka osoba je znak Božje nazočnosti, Božje očitovanje u svijetu, trag njegove slave“ (usp. EV 34).

No, nažalost, pomračenje savjesti i nemoć razlikovanja dobra od zla dovelo je u pitanje vrijednost ljudskog života. Danas svjedočimo kulturi smrti koja sve više zahvaća cijeli svijet te je oprečna *Evangelju života*. Ta kultura smrti označava podupiranje pobačaja, eutanazije i drugih oblika uništavanja života, a s opravdanjem da se na takav način ostvaruje pozitivna selekcija, odnosno da nije svaki život jednako vrijedan i u ime većeg dobra može se uništiti onaj život koji se procjenjuje manje vrijednim. Tako je npr. prema pobornicima kulture smrti ne samo moralno opravdano, nego i poželjno izvršiti pobačaj ukoliko bi dijete bilo prijetnja majčinom zdravlju ili se procjenjuje da bi bilo bolesno. Jednako je tako prema njima moralno poželjno prekinuti život starih i bolesnih jer ih se time rješava patnje i omogućuje im se umiranje u dostojanstvu. Usred borbe dobra i zla, kulture smrti i kulture života kršćanin odgovorno odabire život pouzdajući se u Sina Božjega, sa sviješću da je ljudski život svet i da je samo Bog njegov apsolutni gospodar od početka do kraja, a nepovredivost ljudskoga života odraz je nedodirljivosti samoga Stvoritelja.

Družba sestara Služavki Maloga Isusa, braniteljica Života!

Naš otac Utemeljitelj, sluga Božji Josip Stadler, svijetli je primjer pastira svete Katoličke Crkve, koji je još koncem 19. stoljeća posjedovao iznimno osjetljivo majčinsko srce naspram svakog ljudskog stvorenja, napose onih još nerodenih i već rođenih čiji su životi već od najranije dobi bili ugroženi. On je do kraja živio Isusovu zapovijed: „Zaista, kažem vam što god učiniste jednomo od ove moje najmanje braće, meni učiniste!“ (Mt 25,40). Glas o sirotinjskom ocu i majci brzo se proširio sarajevskom čaršijom i tako su sve češće mnoge nesretne majke u mraku donosile svoju novorođenčad i ostavljale ih pred vratima nadbiskupskog dvora. Kako tada nadbiskup još nije imao odgovarajući smještaj ni uvjeta za zbrinjavanje tako malene dječice, pronalazio bih po Sarajevu dobre majke koje bi preuzele brigu za ostavljenu novorođenčad, a on bi im za tu uslugu dobro plaćao. Stadlerovo biće bilo je plemenito tlo u koje je Svemogući spustio dar Duha – karizmu koju je želio darovati Crkvi ispaćene Vrhbosne. Tako je nastala Družba sestara Služavki Maloga Isusa kao odgovor Božje providnosti na tolike potrebe odbačenih i malenih. Nakon otvorenja nadbiskupovih ubožnica ili, kako ih je on volio zvati, „skloništa“, sestre su često nalazile malene paketiće ispred vrata u kojima bi tiho plakala ostavljena novorođenčad. Poneke bi majke pokucale na vrata i zamolile sestre da prime njihovo dijete. Uplakane i u strahu često su to bivale mlade djevojke koje bi netko besramno iskoristio, a one

jadne u strahu za svoj život nisu znale gdje bi djecu ostavile, nego bi ih donosile sestrama kako bi bile mirne da će njihove bebe biti na sigurnom. U takvoj djeci sestre su prepoznavale Maloga Isusa koji se u traganju za domom zaustavio u štalici – u Betlehemu. Budući da je Bog providio dvije kuće, nadbiskup odluči skupiti malene bebe „podijeljene“ po Sarajevu i one koje su već bile u jednoj od ubožnica i sve ih skloniti u *Egipat*. Egipat je i Isusu poslužio kao sklonište od zla koje je vrebalo na njegov život. Samo što se rodio, a već okrutnost zla planira kako ga uništiti, a On, uz pomoć svoje Majke i sv. Josipa, nalazi sklonište u Egiptu. Prema Stadleru, u sličnoj situaciji nalaze se i ova ostavljena i nezbrinuta novorođenčad. I ona su trebala sklonište od vidljivih i nevidljivih nepogoda. Zato kućnu kapelicu, središte zajednice i apostolskog djelovanja, Stadler posvećuje Isusovu bijegu u Egipt. Tako je Stadlerov *Egipat* postao sklonište za malenu i ostavljenu dječicu. Sestre su majčinskom ljubavlju i brigom, prema svojim mogućnostima, opremile novi dom za novorođenčad, gdje bi djeca boravila do navršene šeste godine kada bi ih preselile u *Betlehem*. Vidjevši ponekad sestre umorne i iscrpljene, otac Utemeljitelj ih je zdušno hrabrio: „Imajte uvijek pred očima kad za djecu i oko djece radite, da Presveti Mali Isus u toj djeci plače, zimu i žegu trpi, bolest i sve ostale nevolje njihove podnosi, pa ćete uvijek biti kod Presvetog Malog Isusa u betlehemskoj štalici.“

Svjedok i vjerni suradnik oca Utemeljitelja mons. Tomo Igrc, koji je tijekom godina obavljao razne dužnosti od tajnika, kanonika pa do duhovnika sestara, u svojoj starosti odlučio je napisati *Tumač Ustanova i običaji Družbe sestara Služavki Malog Isusa* tiskan 1937. s odobrenjem Ordinarija i kuće Matice. U uvodu *Tumača* piše: „Družbine ustanove (Konstitucije) jesu Družbin zakonik prema kojem imaju poglavarice da upravljaju čitavom Družbom i pojedinim zajednicama, a sve sestre da po njemu udešavaju svoje redovničko življenje. Kako su u svakom zakoniku zakonske odredbe samo ukratko zbijene u pojedine paragrafe, potrebno je izdati *Tumač ustanova* koji bi svaki zakonik dodatno razjasnio i protumačio.“ Tako već u prvom poglavlju mons. Igrc piše sljedeće o *Posebnoj svrsi Družbe*: „Blagopokojni Utemeljitelj Družbe dao je staviti u 2. članku Ustanova ovu posebnu svrhu Družbe; uzugajati izloženu djecu ili siročad, brinuti se za žene sirote i milosrdno pomagati zapuštene siromahe. Dakle, posebna ili druga svrha Družbe je karitativna, a odnosi se na izloženu ili odbačenu djecu koju obično nezakonite majke gdjekad potajno izlože, da umru ili da ih tkogod nađe i smiluje im se. Blagopokojni Nadbiskup često je sa žalošću spominjao slučajeve kako nesretne majke ili sprečavaju porod ili novorođenče usmrćuju ili ga potajno gdje izlože. Da tome strašnom zlu barem donekle predusretne, stavio je na PRVOM MJESTU posebne svrhe Družbine sestrama za zadatak, da odbačenu siročad prigrle i time spase život tjelesni i duševni, a tako i gdjekoji nesretnu majku odvrate od strašnog grijeha čedomorstva.“

Ovu svojevrsnu oporuku našeg Oca Utemeljitelja u obliku *Tumača ustanova* sestre su kroz povijest naše Družbe vjerno obdržavale i srcem živjele. U mnogim našim samostanima sestre su s majčinskom ljubavlju brinule o napuštenoj i siromašnoj djeci, od kojih su neka ostala i bez oca i bez majke. Današnjim rječnikom našu Družbu sestara Služavki Maloga Isusa moglo bi se nazvati pravom *Pro Life Družbom* čiji je Utemeljitelj bio predani branitelj Života, od začeća pa sve do prirodne smrti. To je karizma koju je Bog po ocu Utemeljitelju darovao Vrhbosanskoj Crkvi i našoj Družbi, sa željom da se On proslavi po svojim službenicama koje će biti Njegove produžene ruke u zaštiti najmanjih.

MOLITVA ZA ŽIVOT

O Marijo, zvijezdo novog svijeta, Majko živih, povjeravamo ti stvar života: pogledaj, o Majko, beskrajan broj djece kojima je zabranjeno roditi se, siromaha kojima je onemogućeno živjeti, ljudi i žena žrtava nečovječnoga nasilja, starih i bolesnih, ubijenih ravnodušnošću ili lažnim sažaljenjem. Učini da oni koji vjeruju u tvojega Sina znaju smjelo i s ljubavlju navijestiti ljudima našega vremena Evandelje života. Isprosi im milost da ga prime kao uvijek novi dar, radost da ga sa zahvalnošću slave kroz čitav svoj život i hrabrost da za nj svjedoče djelotvornom upornošću, kako bi izgradili zajedno sa svim ljudima dobre volje civilizaciju istine i ljubavi, na hvalu i slavu Boga stvoritelja i ljubitelja života. (Molitva pape Ivana Pavla II. *Za život* iz enciklike *Evangelium Vitae*)

S. M. Pia Pilić

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Vitez

Proslavljen patron samostana sv. Josipa

Na blagdan svetog Josipa, 19. ožujka 2022. godine sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije proslavile su patron samostana i kapelice sv. Josipa u Vitezu. Svečano misno slavlje predslavio je fra Velimir Barvka, župnik župe Vitez, uz sudjelovanje sestara Služavki Maloga Isusa na čelu s provincijskom poglavicom s. M. Anom Marijom Kesten, te uz sudjelovanje vjernika župe Vitez i štovatelja svetog Josipa.

Za slavlje svetkovine svetoga Josipa sestre Služavke Maloga Isusa i štovatelji svetoga Josipa pripremili su se trodnevnicom koju je u kapelici samostana također predvodio župnik fra Velimir.

U prigodnoj propovijedi na sam dan svećane proslave nebeskog zaštitnika samostana i kapelice svetog Josipa u Vitezu župnik fra Velimir je zaželio da štovatelji sv. Josipa tako dobro čuju svoje srce kao što ga je čuo sv. Josip. Podsjetio je kako se za sv. Josipa kaže da je bio najpravedniji čovjek koji je ikad živio. Potom je usporedio Josipovu i našu pravednost. Kada mi govorimo o pravednosti, onda, istaknuo je, mislimo na sud i pravednu presudu, a Josip ne traži pravdu za sebe, već gleda što će biti s njegovom ljubavlju – s Marijom. Nadalje je fra Velimir istaknuo kako je Josip bio svjestan da ga veže zakon prema kojemu Marija treba biti kamenovana, no baš u toj se situaciji pokazuje pravedniji od zakona. „Kao i svaki čovjek i Josip je imao nutarnje borbe“, kazao je župnik. Dodao je kako da

mu se čini kao da Josip u sebi govori: „Ja to njoj ne mogu učiniti, volim je.“ Josip moli i promišlja: „Bože, ne znam što se dogodilo, ali je ne mogu izložit takvom nasilju.“ Govoreći o Josipu koji je tražio način kako zaštititi Mariju, fra Velimir je ustvrdio da mi živimo u svijetu koji jedva misli na pravednost drugih. Podsjetio je kako pravednost želi zaštititi drugog čovjeka, čak i onda kad ne razumije što se to događa te zaključio da to može činiti samo onaj koji voli.

Govoreći nadalje o obitelji Marije i Josipa, fra Velimir je konstatirao da je u njihovoj obitelji bio glavni Bog, a u našim je obiteljima, nažalost, glavna televizija. Župnik je naveo kako je na sv. Josipu vidljivo kako jedan muškarac može biti oslonac drugima te dodao da nama danas nedostaje muškaraca koji su oslonac. Župnik je zaključio svoju propovijed riječima: „Dao Bog da ovogodišnja proslava sv. Josipa bude probor Božjeg Duha najprije na muškarce, a onda i na žene.“

Ovogodišnje misno slavlje patrona samostana i kapelice sv. Josipa u Vitezu proslavljen je u samostanskom dvorištu, a tijekom mise je svirala gospođa Olgica Krezić. Nakon misnog slavlja slavlje se nastavilo u zajedničkom blagovanju i veselom ozračju za obiteljskim stolom. Tijekom zajedničkog objeda progovorila je o samostanu sv. Josipa u Vitezu i sestrama gospoda Andjelka koja je kao djevojčica često boravila u tom samostanu, budući da je njezin otac radio kod sestara. Ona se prisjetila 1946. godine kada su sestre potjerane iz samostana sv. Josipa u Vitezu. Pripovjedila je kako su sestre imale svoje sestre koje su radile kao pekarice, krojačice, medicinske sestre, kuharice te radnice u polju. Kazala je da su sestre vozile hranu za Pale, Gromiljak i sjemenište Petar Barbarić u Travniku. Gosp. Andjelka se prisjetila kako su sestre na imanju u Vitezu držale krave, konje i svinje. Ustvrdila je da su svi u Vitezu bili tužni kad su sestre 1946. istjerane iz svog samostana.

Ove se godine navršava 115. godina od kada su sestre došle u Vitez. Naime, sestre Služavke Maloga Isusa su došle u Vitez, ili kako se zvalo Han Kumpanija, 1. travnja 1907. godine. Naš Utemeljitelj, sluga Božji nadbiskup Josip Stadler, kupio je u Vitezu dva velika imanja sa starim kućama. Tamo je poslao sestre da obrađuju zemlju i brinu o bolesnoj i siromašnoj djeci. Prva predstojnica samostana u Han Kumpaniji u Vitezu s. Anuncijata Martinku u kronici, između ostalog, piše: „Premda smo bile siromašne ipak smo obilovali veseljem i nismo oskudijevale na onom što smo imale, premda siromašne, mislile smo da imamo i previše. Naš Blago pok. Utemeljitelj nas je često posjećivao, pa bismo mu pripovijedale kako nas siromasi posjećuju, pa bi nam rekao: 'Dajte i dat će Vam se.' Tako je i bilo. Što smo mi više bile prema siromasima susretljive, to su nas naši dobročinitelji više darivali.“

Čestitajući sestrama blagdan sv. Josipa, ujedno im želimo sretnu i blago-slovljenu 115. obljetnicu dolaska u Han Kumpaniju u Vitez te molimo da sv. Josip prati i zagovara ovaj samostan i sestre koje u njemu djeluju.

s. M. Ljilja Marinčić

Veprič

Proslava svetkovine sv. Josipa i dana Provincije

Sestre Služavke Maloga Isusa splitske Provincije sv. Josipa na svetkovinu svog zaštitnika 19. ožujka 2022. godine provele su i obilježile uz Marijine skute u hrvatskom Lurdskom svetištu u Vepriču.

U organizaciji Provincijske uprave pod vodstvom glavarice s. Terezije Pervan sestre su krenule iz Splita autobusom uz usputna zaustavljanja sestra koje su na tom putu prema Vepriču. Sa svih drugih pravaca pristizale su sestre da u zajedništvu molitve, druženja, meditiranja, Euharistijskog slavlja i obiteljskog stola obilježe Dan Provincije.

Po dolasku pozdravili smo Majku Mariju te izrazili pozdrave i dobrodošlicu jedni drugima, udahnuli svježinu i mirnoću svetišta započeli smo programom za dušu koji nam je svima u ovim nesklonim vremenima potreban. Provincijalka s. Terezija uputila je svima riječi pozdrava i dobrodošlice, posebno generalnoj glavarici s. Mariji Banić, savjetnici s. Vedrani Krstičević i svima nazočnim. Toplim riječima uputila je pozdrav i podršku sestrama koje su odsutne, bilo zbog starosti, bolesti, onima koji pomažu bolesnima, a posebno onim sestrama koje su u koroni.

Uslijedila je molitva Gospine krunice radosnih otajstava u spilji svetišta pod okriljem Majke Božje. Pozdravili smo je pjesmom Sred te se pećine. Sestra Dolores Brkić izrekla je na otajstva biblijski tekst te meditaciju na svako otajstvo. Sestre iz različitih zajednica molile su desetke. U našu molitvu uključili smo Družbu, Splitsku provinciju, sv. Crkvu, Domovinu, očeve, obitelji, duhovna zvanja, bolesnike, mir u Ukrajini i cijelom svijetu. Svom moćnom zaštitniku izmolili smo litanije sv. Josipa i Bogu koji je naša snaga i pjesma zapjevali pjesmu iz zahvalnog srca. Nakon malog predaha i osobnih molitvi uputili smo se u predivnu dvoranu. Koordinatorica Inicijative za život za Dalmaciju i voditeljica centra u Splitu gđa Marija Kulazo Šošić održala nam je predavanje o radu Centra. Prikazala je kroz prezentaciju djelovanje Pro - life inicijative udruge i velike uspjehe spašenih života po molitvi i postu. Njezin suprug gosp. Davor popratio je pjesmom početak i kraj. Potresno ali snažnom vjerom za život, svjedočila nam je zdravstvena radnica Jelena Klarić, jedna od volonterki u Centru za život. Tog trenutka vjerujem

da je svaka sestra bila sretna što je naša Provincija ustupila prostor za dje-lovanje centra Hrvatska za život. Duh Sveti nadahnuo je i ohrabrio s. Tereziju, provincijalku da naša Splitska provincija učini nešto dobro za kulturu života. Gđa Kulazo Šošić istaknula je i veliko zalaganje i sudjelovanje kroz Jerihonsko bdijenje, molitvom pred klinikama i bolnicom članove Društva PMI-a sa sestrama.

Trebalo je malo sjesti za obiteljski stol i kroz druženje u zajedničkom ručku te laganim razgovorom dati pečat zajedništvu i sestrinskoj komunikaciji isprekidanim Koronom. Sestrama koje vode u svojim sredinama Društvo Prijatelja Malog Isusa, pročelnica Društva podijelila je Biltene za njihove članove. Zahvalivši Bogu, upravitelju svetišta i osoblju, nastavilo se druženje, meditacija, molitva, šetnja po predivnom Svetištu po vlastitom izboru do 15 i 30 kada smo slavili zahvalnu Sv. misu. Predslavitelj je bio upravitelj svetišta don Mijo Šurlin koji je inače sve vrijeme bio na raspolaganju za sakrament pomirenja ako je tko trebao. U svojoj propovijedi istaknuo je radosno služenje u našem poslanju kao Služavke Malog Isusa za najpotrebitije, rubne i bespomoćne bilo koje vrste. Raditi na slavi Malog Isusa bez vlastite promocije. Radosno i s ljubavlju ljudima odražavati srce i lice Božje. Istaknuo je lijepu suradnju sa našim sestrama i zahvalio za sva dobra koje čine. Pjevale su sestre pod vodstvom s. Dulceline. Mlađe sestre, naše uzdанице čitale su čitanja i molitve vjernika. Posebno pripremljenu molitvu za MIR u Ukrajini izmolili smo na koncu Sv. mise. Poslije popričesne molitve sa upaljenim svijećama, koje su nam darovali oo. kapucini sa Pojišana iz Splita, obnovili smo sv. zavjete. Ostavili smo svijeće pred križem u spilji da gore da i mi tako izgaramo radeći na slavi Božju i da Krist rasvijetli sva mračna srca u svijetu koji nose nemir i rat. Don Miji u ime sestara naše Provincije s.

Mirjam Mirčeta uručila je bijelu misnicu uz riječi zahvalnosti s. Provincijalke i preporuke za molitvu.

A kako se raziči a ne obilježiti zajedničkom fotografijom. Naša s. Milana fotkala je tijekom dana pa ovo bijaše još uskličnik za kraj uz pozdravnu pjesmu Gospo. Zahvalni Njoj, Majci nebeskoj, s. Tereziji provincijalki koja je sve osmisnila i nemametljivo vodila korak po korak uz podršku sestara koje su joj bile pri ruci. Jasno, a kako drugačije!? To je naš zajednički dan zahvalnosti Malom Isusu, Gospo i sv. Josipu. Molili smo ih za puno toga što smo imali u srcu po zagovoru našeg sluge Božjeg Josipa Stadlera, koji je slaveći imendan u nebu, bio sigurno zadovoljan jer njegove Stadlerovke traže za svoje poslanje pomoć od Boga a ne od prolaznosti... Odlazeći prema svojim prijevoznim sredstvima, čuli smo riječi hodočasnika koji tijekom dana mope, dolaze i odlaze: „Sestre Bog vas blagoslovio, molite za nas. Vi ste Božje!“ Ja bih završila osobnom zaključnom misli i često je razmotrimo: „Udomimo Isusa u srcu i neka on govori kroz naš glas, radi našim rukama, hoda našim nogama, misli našim mislima.“

S. M. Dolores Brkić

Split

Uskrnsno čestitanje redovnica nadbiskupu Barišiću

U Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu na Veliku subotu, 16. travnja, upriličena je uskrnsna čestitka predstavnica redovničkih zajednica u Splitu splitsko-makarskom nadbiskupu Marinu Barišiću, o čemu je izvjestio nadbiskupijski Tiskovni ured.

Susret je započeo molitvom, osobito za nedavno preminulog fra Petra Lumbinu, delegata za redovnice u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji.

U ime sestara Služavki Malog Isusa i predstavnica redovničkih zajednica u Splitu i Splitsko-makarskoj nadbiskupiji svoju čestitku nadbiskupu izrazila je naša provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan.

„Živimo u vremenu nekih čudnih virusa u nama i među nama, vremenu obilježeno ratom, umiranjem, tjeskobom i smrću. Znamo da to nije konačni odgovor. Kršteni smo u znaku križa, svakodnevno na sebe stavljamo križ, križ u našim domovima, raskrižjima, križ u crkvama, križ u selu i gradu, križ u koji upiremo pogled, križ iz kojeg crpimo snagu za svaki novi dan, za služenje i predanje onome kome smo povjerovale, Kristu zaručniku duša naših. S križem hodimo hrabro i smjelo s pogledom prema uskrslome Kristu. Uskrslji Krist je naša snaga, usprkos poteškoćama koje nam stoje na putu, ne damo se smesti. Poput Marije Magdalene u rano uskrnsno jutro, trčimo na grob, tražimo svoga Gospodina koji nas ljubi, razumije, hrabri i vraća nam

nadu u pobjedu svjetla nad tamom, u pobjedu života nad smrću. Ne ostajmo kod groba, nego u susretu s Uskrslim nosimo radosnu vijest, nastojimo živjeti svoje poslanje u duhu karizmi utemeljeno na Evandelju”, kazala je s. M. Terezija.

„Poštovani oče Nadbiskupe, mi redovnice pratimo život kako opće tako i mjesne Crkve. Pratimo Vaša nastojanja koja ulažete za opće dobro ove mjesne Crkve kao njen pastir. Neka Vas Duh Sveti vodi, Majka Marija, sveti Josip i svi sveti svojim zagovorom prate i štite. U duhu sv. Pavla kličemo: ‚Ljubio me je i predao samog sebe za mene.‘ Stoga imamo razlog i opravdanje da živimo radosno kao ljubljeni, u snazi Uskrslog Krista kao otkupljeni jer blagoslovljeni smo darom novog života“, nastavila je.

Provincijalka s. Terezija je u svojoj čestitci podsjetila na predan rad pokojnog fra Petra Lubine, koji je u suradnji s nadbiskupom Barišićem tijekom dugog niza godina organizirao duhovne obnove za redovnice, redovničke dane, uskrsna i božićna čestitanja, hodočašća i izlete.

„Hvala Bogu za život našeg fra Petra, neka se raduje u društvu svetih. Na sinodskom hodu, sinodalnost nas poziva da pružimo svoj osobni doprinos za novo ruho Crkve, na obnovu svijesti da smo trajno na putu obraćenja i usavršavanja. Na tom putu pozvani smo da krenemo jedni prema drugima, te osobnim i zajedničkim nastojanjima obnavljamo lice Crkve. Oče nadbiskupe, sretan Vam Uskrs! Uz radosni poklik ‚Aleluja‘ uz Vas su Vaše sestre ovdje prisutne i one koje svoje poslanje vrše u samostanima, bolnicama, domovima, župama, školama, dječjim vrtićima, te raznim ustanovama, a

posebno sestre na bolesničkim krevetima“, izrekla je u čestitci s. Terezija, te je u ime sestara uručila nadbiskupu prigodni uskrsni dar, ručni rad sestara – heklanu ribu i sliku na kojoj je prikazan križ koji proizlazi iz cvijeta.

Nadbiskup Barišić zahvalio je za čestitke i dar, te je naglasio da su upravo redovnice onaj živi i aktivni dio Crkve te da je Splitsko-makarska nadbiskupija ponošna na njih. Kazao je da su njihovi samostani oaze u svijetu i da njihovo svjedočanstvo vjere duboko i daleko seže izvan samostana.

Nadbiskup je kazao Uskrsa nema bez križa i smrti, ali iz Uskrsa crpimo snagu za nošenje osobnih križeva, križeva svoje Crkve i svoga naroda. Nadbiskup je zahvalio redovnicama na njihovo požrtvovnosti u različitim djelatnostima unutar Crkve, na njihovim malim a velikim i važnim gestama dobrote, milosrđa i ljubavi, slijedeći tako primjer svojih utemeljitelja i utemeljiteljica.

Nadbiskup Barišić je redovnicama najavio da će ga uskoro na mjestu ordinarija naslijediti nadbiskup koadjutor mons. Dražen Kutleša te je izrazio nadu da će se i dalje susretati i molitvom pratiti. Čestitajući Uskrs redovnicama je darovao krunice te je ostao s njima u veselom razgovoru uz sok i kolače.

S. M. Maneta

Zagreb

„Na tvoju riječ...“ (Lk 5, 5)

Dana 11. ožujka 2022. godine, u samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu, u organizaciji Vijeća za duhovnost i promicanje baštine Oca Utemeljitelja zagrebačke provincije sestara Služavki Malog Isusa Presvetog Srca Isusova i Marijina, održana je duhovna obnova za sestre naše Provincije. Duhovnu obnovu je vodio vlč. Kristijan Tušek, povjerenik za mlade zagrebačke nadbiskupije, na temu „*Na tvoju riječ...*“. Bio je ovo nastavak na duhovnu obnovu održanu u studenom na temu „*Ljubav usprkos svemu*“ i drugi od planirana tri susreta kroz koje se provlači nit služenja protkana mislima apostolske konstitucije *Amoris Laetitia* i od pape Franje proglašene Godine obitelji.

Na samom početku, vlc. Kristijan nas je podsjetio tko smo i koja je bit našeg služenja. Biti redovnica nije posao, to je cijeli život. Redovnica je redovnica u svakom času, na svakom mjestu, u svemu; i kada radiš, i kada moliš, i kad si na godišnjem odmoru. Za Boga smo se predodredili, Njemu se posvetili i po tome smo izvanredni znak Božje prisutnosti u svijetu. Pozvane smo davati maksimum od sebe i biti pozitivna provokacija u svijetu. Ipak, tu se nađe prepreka, a o tri najvažnije razmišljali smo u nastavku na temelju odломka o pozivu prvih Isusovih učenika iz Evandelja po Luki (Lk 5,1-11).

Isus ulazi u Šimunovu lađu potpuno nemametljivo i moli Šimuna da je otisne od kraja. Isus nikoga ni na što ne sili, ne zahtjeva; Isus izdvaja Šimuna iz mnoštva i moli da se otisne s lađom dajući mu prostora za slobodnu odluku; konačni izbor je na pojedincu. U tome se skriva dragocjenost poziva. Isus nikoga od nas nije pozvao s mnoštvom, već pojedinačno, po imenu i dao nam izbor odlučiti i otisnuti se s Njim na pučinu. I to se ponavlja iz dana u dan. Svako jutro novi je odgovor na Njegov poziv, spremnost na život bez sigurnosti, na život koji se uvijek događa na putu, koji je dinamičan, bez komocije. A to nas dovodi do prve bitne prepreke za naše služenje i posvećeni život, do „sindroma mjesta“. Ako Krist dolazi da bi putovao svijetom, potrebno si je posvijestiti da smo i mi pozvani trajno biti na putu. U navezivanju na mjesto, dužnost, su sestru...u čemu je skriveno „da je meni dobro“, nema Boga! Tu zaboravljaš da je potrebno prijeći i onaj dio puta koji vodi do Kalvarije i uskrsnuća.

Isus nije onaj koji zadržava što ima, već dijeli. I mi smo na to pozvani no da bismo mogli ostvariti potrebitno se oslobođiti očekivanja i nostalгије. To je druga prepreka na našem putu – nostalgijska. Ona nas sprječava da nam bude dobro tu gdje jesmo i s onim što imamo jer „uvijek je onako bilo“! Tek kad se ovoga oslobođimo, možemo izvesti na pučinu, udaljiti se od plićaka. Isus želi djecu, a ne pravednike jer dijete je slobodno i u svakom trenu spremno baciti se potpuno u naručaj – isploviti.

Bitni preduvjet čudesnog ulova jest i slušanje. Usprkos tome što smo se trudili svu noć i ništa, ipak ću na Tvoju riječ pokušati. Mi često želimo plove dove svoga truda vidjeti odmah i kada njih nema brzo se pokolebamo i obeshrabrimo, padnemo u nezadovoljstvo i odustanemo. Često si i sami stvaramo prepreke tražeći izgovore „ako...“, „kad bi...“ zbog čega lako upadnemo u rastrganost i frustraciju, stvarajući stav krivnje „svi su protiv mene“ što nas prijeći u ostvarivanju međusobne suradnje. Potrebno je posvijestiti si da nije sve tako kako nam se čini, da međusobno nismo neprijatelji već suradnici na istom putu jer samo tada ćemo moći vršiti svoju službu sretno i neopterećeno.

Treća prepreka je karijerizam tj. klerikalizam – stav da smo mi unutar Crkve zaseban svijet i promatranje poziva kao koristi. To je bijeg! Tu se gubi želja za služenjem! Pozvani smo moliti za jednostavnost služenja koja zah-tjeva više poniznosti, strpljenja; biti ljudi jedni prema drugima odajući svakome pravo na dobro i loše. U svakoj situaciji u kojoj se javlja kakva poteškoća, prva Božja riječ je „Ne boj se!“ Pozvani smo razmatrati, moliti, ljubiti, služiti bez „ako...“ i „kad bi...“; prepustiti se i „ložiti vatu s drvima kakva imamo“, surađujući jedni s drugima. Nemojmo zaboraviti da ništa ne možemo sami – Bog je uvijek tu! Živimo tako da svijet po nama vidi da je Bog uvijek uz nas, da djeluje po nama i računa s nama imajući u svemu odlučnost koja ne gleda na čovjeka k'o čovjeka, već gleda njegov pogled!

Nakon predavanja, sestre su imale priliku pristupiti sakramantu pomirenja nakon kojeg je uslijedila Sveta misa, a po tom je s. M. Emanuela Pečnik, pročelnica Vijeća za duhovnost i promicanje baštine Oca Utemeljitelja, iznijela kratko tumačenje Sinode koju je za cijelu katoličku Crkvu otvorio papa Franjo 10. listopada 2021. godine i koja se trenutno odvija na dijecezanskoj razini, a završit će biskupskom sinodom u Rimu 2023. godine.

S. M. Martina Vugrinec

Sarajevo

Vazmeno trodnevlje i slavlje Uskrsa s vrhbosanskim nadbiskupom mons. Tomom Vukšićem u samostanu Egipat

Uskrs se u Crkvi slavi od sredine II. stoljeća. Toga dana kršćani slave Vazmeno otajstvo muke, smrti, uskrsnuća i proslave Kristove, slave Kristov prijelaz iz smrti u život, iz poniženja u proslavu. Prije proslave same svetkovine Uskrsa vjernici u Velikom tjednu slave posljednja dva dana Isusova zemaljskog života. Tako se na Veliki četvrtak prisjećaju Isusove Posljednje večere, kada Isus objavljuje svojim učenicima da će ga jedan od njih izdati. Veliki petak je prisjećanje na Isusovu muku, odnosno na njegov križni put i smrt na križu.

Sudjelovanjem na svetom Vazmenom trodnevlju vjernici, svećenici i časne sestre imali su priliku biti bliže Isusu i još jednom vlastitim životnim opredjeljenjem stati uz njega. U sarajevskoj katedrali Presvetog Srca Isusova upriličeni su veliki dani: Veliki četvrtak, Veliki petak i Velika subota – misa bdijenja. Taj događaj je najveći i najznačajniji događaj za sve katolike – dan kada Isus proživljava svoju muku, smrt i slavno Uskrsnuće. Posljednjih godina obredna slavlja Velikog tjedna zbog epidemiološke situacije nisu okupila puno vjernika. I zaista, osjetila se velika duhovna glad i žeđ.

Ove godine vjernici Sarajeva imali su priliku sudjelovati na svečanim obredima u svojim župskim zajednicama. Tako su se slavlju Velikog tjedana u sarajevskoj katedrali pridružile sestre Služavke Maloga Isusa. Sudjelovale su u misi Večere Gospodnje, svečanim obredima Velikoga petka i Misi bđenja koja je slavljena na Veliku subotu 16. travnja 2022. u 21.00.

Na Veliki petak i Veliku subotu svaka sestra i kandidatica je imala priliku određeno vrijeme provesti uz Isusov grob promišljajući o njegovoj muci, smrti i Uskrsnuću. Ovoj molitvi rado su se pridružile djevojke iz Stadlerova dječjeg *Egipta*. Svetu Vazmeno trodnevlje, koje je odisalo tišinom, sabranosti i molitvom, završilo je na Misi bđenja svečanim pjevom crkvenih zvona koja su navijestila slavno Kristovo Uskrsnuće.

Svetu misu na nedjelju Kristova Uskrsnuća u sarajevskoj katedrali Presvetog Srca Isusova predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić u zajedništvu s nadbiskupom metropolitom vrhbosanskim u miru Vinkom kardinalom Puljićem i uz koncelebraciju većeg broja svećenika te asistenciju đakona. „Uskrs je svetkovina kojom se kršćani sa zahvalnošću sjećaju događaja Isusova uskrsnuća. To je jedno značenje ovoga blagdana. A drugo njegovo značenje jest u tomu što je Krist uskrsnuo od mrtvih kao prvi od svih koji su umrli. Odnosno, on je po tomu prvina usnulih, kako se čita u Svetom pismu. To jest, vjerujemo da je Isus prvi i da za njim slijedi uskrsnuće drugih. Odnosno, 'prvina Krist, a zatim koji su Kristovi, o svršetku svijeta, kako veli sveti pisac' (usp. 1 Kor 15,20-23). Istina Isusova uskrsnuća do te mjere je

važna da je u Bibliji napisano: 'Ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša' (1 Kor 15,17). Po tomu, Uskrs je za kršćane blagdan nade i izvor njihove radosti. I upravo zbog toga sav Isusov nauk se naziva Radosna vijest. A ujedno, zbog istoga razloga, Uskrs je blagdan nade također za sve ostale plemenite i dobre ljude, pa i za one loše koji će naći snage i načina i odvratiti se od svoga zla puta", kazao je nadbiskup Tomo.

Nakon svetog misnog slavlja sestre Služavke Maloga Isusa su radost Uskrsa podijelile s kandidaticama i djevojkama koje borave u Stadlerovu dječjem Egiptu. U 16.00 zajednicu sestara posjetio je, po prvi put kao nadbiskup vrhbosanski, mons. Tomo Vukšić. Sestre su sa kandidaticama i djevojkama dočekale nadbiskupa u samostanskoj kapelici, gdje su najprije pozdravili Isusa otpjevavši uskrsnu pjesmu *Isus usta slavni*. Potom su se nakon blagoslova uputili prema sestarskoj blagovaonici.

Druženje s nadbiskupom bilo je lijepo iskustvo kako za sestre i kandidatice, tako i za djevojke SDE-a. Uskrsnu radost obogatila je i tradicija tucanja jajima. U lijepom i ugodnom ozračju završen je susret s nadbiskupom Vukšićem, a slavlje Uskrsa u samostanu Egipat i nastavilo se u duhu Uskrsne radoći svečanom *Večernjom molitvom*.

S. M. Mihaela Martinović

Zagreb

Provincijski kapitol zagrebačke provincije

U provincijalnoj kući sestara Služavki Maloga Isusa zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina, samostanu „Antunovac“ u Zagrebu, od 1. do 5. svibnja 2022. godine održan je XVII. Redoviti provincijski kapitol.

Tema Kapitula bila je „*Služavka Malog Isusa – poslužiteljica različitih Božjih milosti*“ (usp. 1 Pt 4, 10-11).

Kapitulom je predsjedala vrhovna glavarica Družbe sestara Služavki Maloga Isusa **s. M. Marija Banić**, a sudjelovalo je ukupno dvadeset sestara.

Trećeg dana održavanja Kapitula, 3. svibnja 2022. godine, izabrano je i novo vodstvo zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina:

S. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica

S. M. Marina Dugalija, prva savjetnica i zamjenica

S. M. Viktorija Predragović, druga savjetnica i tajnica

S. M. Jelena Burić, treća savjetnica

S. M. Nikoleta Košćak, četvrta savjetnica i provincijska ekonoma

S. M. Martina Vugrinec

Sarajevo

Susret sestara juniorki Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije

U subotu i nedjelju, 23. i 24. travnja 2022. godine u prostorijama samostana Egipat u Sarajevu održan je susret sestara juniorki Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog začeće Blažene Djevice Marije. Pod vodstvom magistre s. M. Ljilje Marinčić u susretu su sudjelovale sve četiri juniorki: s. M. Pia Pilić, s. M. Nikolina Džavić, s. M. Mihaela Martinović i s. M. Rita Oborović.

Na samom početku susreta s. Ljilja Marinčić ih je srdačno pozdravila te dopustila im da izlože svoje zadane teme. Sestra Pia Pilić je imala prvo izlaganje na temu *Utemeljiteljeve kreposti – program života sestre Služavki Maloga Isusa*. Na samom početku istaknula je kako je otac Utemeljitelj, prvi vrhbosanski nadbiskup i sluga Božji Josip Stadler, vrlo krepstan čovjek i kako to dokazuju upravo njegov život i njegova djela. Izvori njegova krepasnog života, na kojima je napajao svoju dušu, bili su Riječ Božja, ustrajna molitva, pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu, Blaženoj Djevici Mariji i euharistijski život. Opisujući njegove bogoslovne i ostale kreposti, s. Pia se osvrnula na to kako je on svojim duhovnim kćerima Služavkama Maloga Isusa dao primjer kako naslijedovati Krista, kako Ga ljubiti i Njemu služiti. Poučio ih je i kako nije bitno kakvi smo rođeni, kako smo odgojeni i kakav nam je temperament, nego samo činjenica želimo li svim srcem ljubiti i svojim životom proslavlјati Gospodina, jesmo li spremni potpuno se predati Gospodinu i dopustiti Mu da nas On očisti od svih naših zlih nagnuća, da nas preobrazi i učini srca naša po srcu Svome. Ako to želimo, ništa nas neće moći zaustaviti na tom putu.

Nakon prvog izlaganja s. Pije Pilić uslijedila je kratka stanka, te je magistra sa sestrama juniorkama sudjelovala u svetom misnom slavlju u samostanskoj kapelici. Euharistijsko slavlje je predslavio don Mladen Delić, odgojitelj i voditelj salezijanske zajednice za odgoj duhovnih zvanja u zagrebačkom Podsusedu. Poslije duhovne okrepe sestre iz samostana Egipat s djecom Stadlerova dječjeg *Egipta* ugostile su kandidate salezijanaca na čelu s don Mladenom Delićem, njihovim odgojiteljem.

U drugom dijelu susreta opet je imala izlaganje s. Pia Pilić na temu *Stadlerova pobožnost i pobožnost Služavki Maloga Isusa*. „Već od malih nogu gajio je poseban odnos s Gospodinom tražeći lice Njegovo i susret sa živim Bogom. Nakon prvih molitava, koje je kao još maleno dijete naučio od svojih roditelja, Josip je najviše volio boraviti u crkvi te je u nju često preko dana navraćao kako bi se poklonio Presvetom Oltarskom Sakramantu. Možemo samo prepostaviti što ga je toliko privlačilo da svaki dan pohađa svoju župnu crkvu i tamo u tišini boravi. Vjerujemo kako je Gospodin već tada pripremao maloga Josipa za Kalvariju koja ga je ubrzo zadesila jer Gospodin svoje nikad ne šalje u boj ako ih prvotno ne pripremi“, kazala je s. Pia. Posebno mjesto u Stadlerovoj pobožnosti i duhovnosti zauzima sakramentalni život, a središnje mjesto čine presveta euharistija te pobožnosti Presvetom Srcu Isusovu, Blaženoj Djevici Mariji i svetom Josipu.

Nakon iscrpnog izlaganja s. Pije uslijedilo je izlaganje od s. Rite Oborović na temu *Utemeljiteljeva osobnost – poticaj i poruka sestri Služavki Maloga Isusa*. „Utemeljitelj kao zrela osoba na svim razinama, veliki je primjer i poticaj svakoj sestri. On je dokaz da za sveti život nije potrebno mnogo kako se nama ponekad čini. Put svetosti je put jednostavnosti, biti ono što jesi sa svim svojim manama i vrlinama. Voljeti i prihvati sebe i bližnje upravo zato jer nas Bog takve ljubi i prihvata“, istaknula je s. Rita.

Naposljeku je s. Mihaela Martinović imala svoje izlaganje na temu *Utemeljitelj i Družba*. Bila je to vrlo opsežna tema, pa se s. Mihaela potrudila da u svojem radu iznese neke

činjenice, poznate i manje poznate, te svoja osobna uvjerenja o svetosti života sluge Božjega Josipa Stadlera. Na koncu svojega izlaganja sestra Michaela je kazala: „Svaka Stadlerova stopa, stopa je Krista koga je naviještao jer je imao veliko pouzdanje u Njega. Uzdanje u Svetog pratile ga je cijelog života, osobito u bezizlaznim situacijama. Njegova pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu pomogla mu je da bude vjeran Kristu i vjerno ustraje cijelog života u opredjeljenju za Krista. Neka i nama danas Stadler bude živo svjedočanstvo i poticaj da Boga, koji se očitovao u liku Maloga Isusa, naslijedujemo i budemo mu vjerne do konca svojeg života.“ Nakon svakoga izlaganja uslijedila je kratka diskusija.

Drugoga dana juniorskoga susreta uzela je riječ magistra s. Ljilja Marinčić kako bi zaključila naš dvodnevni zajednički program. Osrvnula se na Konstituciju Družbe SMI i dokument *Dar vjernosti*. Najprije je s. Ljilja progovorila o našoj posebnoj pripadnosti Bogu, o kojoj govore Konstitucije Družbe u člancima 57, 55 i 63. Nakon što je na temelju Konstitucija Družbe progovorila o redovničkoj pripadnosti Bogu, sestra Ljilja govorila je o krizi osjećaja pripadnosti ustanovi, o kojoj govori dokument *Dar vjernosti* u broju 15 te o situacijama koje podrivaju osjećaj pripadnosti ustanovi, o čemu govori istoimeni dokument u broju 20. Poslije govora o posebnoj pripadnosti Bogu, sestra Ljilja je progovorila o pripadnosti zajednici. Citirala je dokument *Bratski život u zajednici* koji u br. 1 kaže: „Redovničke zajednice nisu rođene 'od krvi, ni od volje tjelesne', ni od osobnih simpatija ili ljudskih razloga, nego 'od Boga' (Iv 1,3), od božanskog poziva te od božanske privlačnosti; živi su znak prvenstva Božje ljubavi koja izvodi svoja čudesa te ljubavi prema Bogu i braći, kao što je to očitovao i činio Isus Krist.“ Riječima pape Franje potaknula je da povratimo vrijednost života u zajednici (*Dar vjernosti*, br. 18). Na temelju dokumenta *Dar vjernosti*, upozorila je na situacije u kojim se obezvrjeđuje sestrinstvo, a potom ukazala na situacije u kojima je naše sestrinstvo osrednje, a u kojima je zaista življeno. Sve je zaključila citirajući Konstitucije Družbe koje govore o sestrinstvu i zajedništvu. Na koncu zahvalile smo Gospodinu za sve što nam je darovao po ovom susretu.

S. M. Rita Oborović

Sarajevo

Proslavljen Dan Provincije Bezgrješnog začeća BD Marije

Sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog začeća Blažene Djelice Marije proslavile su u subotu, 7. svibnja 2022. godine Dan Provincije. Taj za sestre posebni dan proslavljen je u svetištu Gospe Stup-

ske u koje je hodočastilo 40-ak sestara predvođenih provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten i vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Marijom Banić.

Po dolasku u svetište sestre su okitile Gospinu sliku cvijećem i molitvom. Potom je uslijedili sestarski susreti i zahvala Bogu za dar sestrinstva. U 10.30 sati sestre su se okupile oko Gospine šipilje ispred crkve Gospe Stupske, gdje su uz Marijanske pjesme izmolile Gospinu krunicu. Točno u 11.00 započelo je svečano misno slavlje koje je predslavio nadbiskup metropolit vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić. S njim su u koncelebraciji bili stupski župnik vlč. Miroslav Ćavar, ravnatelj Nadbiskupijskog misijskog međunarodnog sjemeništa *Redemptoris Mater* u Vogošći dr. vlč. Michele Capasso, stupski kapelan vlč. Marin Baćić i đakon vlč. Paulo Henrique Dos Santos Coelho.

Na samom početku nazočne je pozdravila provincijska glavarica s. Ana Marija Kesten koja je uputila posebnu zahvalnost nadbiskupu mons. Tomi Vukšiću, kome je u ime sestara Sarajevske provincije poklonila Križ izrađen u tvornici *Kristal* u Vitezu, a u kojem je simbolično uprisutnjen biskupski grb i njegova poruka. Potom je zahvalila stupskom župniku i direktoru Međijskog centra Vrhbosanske nadbiskupije vlč. Miroslavu Ćavaru za gospodarstvo te u znak zahvalnosti darovala za župu misnicu s Gospinim likom.

Svečano misno slavlje Dana Provincije svojim su pjevanjem uzveličale sestre i kandidatice Služavki Maloga Isusa pod ravnanjem s. M. Marinele Zeko. Nakon naviještene Riječi Božje nadbiskup Vukšić uputio je sestrama prigo-

dnu propovijed u kojoj je, na temelju naviještenog evanđelja, progovorio o misteriju otpada te ušima nekadašnjih i današnjih Isusovih učenika kojima su pravila Isusova morala „tvrd govor“. Progovorio je o onima koji tvrde da se čak sablažnjavaju takvim govorom Isusovih pravila i Isusova morala, pa odstupaju. „Nažalost, i u današnjoj Isusovoj zajednici postoje oni koji odstupaju“, kazao je nadbiskup i dodao da Isusov govor nije „sapunica“. Njegova pravila nisu „jeftina priča“; Njegova pravila su zahtjevan govor. Nadbiskup je zatim primijenio to na redovničku zajednicu u kojoj su nekim Isusova pravila „tvrd govor“, pa odstupaju. No, nadbiskup je podsjetio da je Isusov govor tvrd i zahtjevan jer je i Isusa to „koštalo“. No naš temeljni stav je stav Petra koji kaže: „Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!“

Nakon nadbiskupove propovijedi uslijedila je prigodna molitva vjernih koju je pripremila i čitala s. M. Jelena Jovanović. Nastavljeno je zatim misno slavlje i potom zajednička tjelesna okrjepa.

U popodnevnim satima upriličen je duhovni program koji je pripremilo Vijeće za promicanje duhovne baštine oca Utemeljitelja, duhovnost i trajnu formaciju SMI. U prvom dijelu progovorile su sestre o ulozi oca Utemeljitelja i sluge Božjega nadbiskupa Stadlera u osnutku župe i izgradnji Gospina svetišta na Stupskom Polju. Govorile su i o prvom stupskom župniku vlč. Franji Venhudi prema knjizi *Uspomene Sarajevsko-Poljskog Župnika vlč. Franje Venhude*. Poslije toga je izložen Presveti Oltarski Sakrament i sestre

juniorke, postulantica i kandidatice vodile su klanjanje. Nakon završnog blagoslova s Presvetim sestre su se pune dojmova uputile prema svojim samostanima.

S. M. Ljilja Marinčić

Sarajevo

Susret sestara predstojnica Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije

U nedjelju, 8. svibnja, na Stadlerov dan, u samostanu Egipat i sjedištu Provincije započeo je susret sestara predstojnica Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije BZ BDM. Ovogodišnja tema susreta bila je *Ekonomija u službi karizme i poslanja*.

Susretom je predsjedala vrhovna glavarica Družbe sestara Služavki Maloga Isusa s. Marija Banić. Na samom početku sve nazočne sestre predstojnice iz svih zajednica predvođene sestrom provincijalkom Anom Marijom Kesten pozdravila je Časna majka s. Marija i uputila poticajne riječi. Riječi dobrodošlice svim sestrama uputila je i provincijalka s. Ana Marija te predstavila program dvodnevног rada. Slijedila su izvješća sestara predstojnica u kojima su predstavile duhovni rast u zajednici, karizmatsko poslanje svoje zajednice, rast u sestrinskom i ekonomskom stanju svoje zajednice.

U poslijepodnevnim satima svećenik vrhbosanske nadbiskupije i crkveni pravnik vlč. Ilija Marković predstavio je sestrama *Smjernice Kongregacije za ustanove Posvećenog života i Družbe Apostolskog života – Ekonomija u službi*

karizme i poslanja. Nakon iscrpnog predavanja vlč. Iliju je bio na raspolaganju sestrama za sva pitanja vezana uz navedenu temu.

Uz rad sestre su proživjele dan Gospodnji u duhu oca Utemeljitelja i sl. Božjega Josipa Stadlera sudjelujući u molitvi krunice i nedjeljnoj večernjoj svetoj misi u katedrali Presvetog Srca Isusova, koja je bila na nakanu proglašenja blaženim sl. Božjega Stadlera. Predslavitev je bio župnik vlč. Oliver Jurišić. Ovo je bila posebna prigoda za sestre da budu više uz grob svojega Utemeljitelja i da mole.

Drugi dan susreta sestara predstojnica nastavljen je radom na zadanu temu. Sestre su imale prigodu u manjim skupinama razmišljati o vlastitosti života Provincije, sagledati njezin karizmatski i ekonomski put u duhu *Smjernica* koje su im bile predstavljene i prema njima napraviti okvirni program rada i vodstva zajednica te upravljanja povjerenom imovinom i baštinom Provincije i pojedinih samostana.

Susret je završio euharistijskim slavljem koje je u kapelici samostana Egipat predslavio katedralni župnik vlč. Oliver Jurišić. Nakon mise uslijedilo je ručak kod obiteljskog stola. Sestre su se osnažene susretom, sestrinskim zajedništvom i novim spoznajama u poslijepodnevnim satima uputile u svoje zajednice gdje će nastaviti radosno živjeti i brinuti o povjerenim im zadaćama u zajedništvu sinodalnog puta opće Crkve.

S. M. Olga Kikić

Sarajevo

Juniorski susret sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije

U subotu i nedjelju, 28. i 29. svibnja 2022. godine u prostorijama samostana Egipat u Sarajevu održan je susret sestara juniorki Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije. Susret je organizirala magistra juniorki s. M. Ljilja Marinčić, a sudjelovale su sve četiri juniorke: s. M. Pia Pilić, s. M. Mihaela Martinović s. M. Rita Oborović i s. M. Nikolina Džavić.

Susret je započeo u subotu u jutarnjim satima. Na početku susreta s. M. Ljilja je pozdravila sestre juniorke te dala riječ s. M. Nikolini Džavić koja je obradila temu *Majka Krescencija Zwiefelhofer*. S. M. Nikolina je najprije istaknula kratke crtice iz životopisa Majke Krescencije. Progovorila je o tome tko je bila i odakle dolazi te kazala: „S. M. Krescencija Zwiefelhofer rođena je 17. srpnja 1868. u Tišeku (Tisch) – Christianbergu u Češkoj, od oca Matije i

majke Marije rođ. Nachlinger. Krsno ime joj je bilo Marija.“ U spisima koje imamo o Majci Krescenciji vjerujem da je svatko već zapazio kolika je bila njezina povezanost s Utjemeljiteljem, slugom Božjim nadbiskupom Josipom Stadlerom. Sestra Nikolina je posebno istaknula kako je Majka Krescencija imala duboko poštovanje prema ocu Utjemeljitelju i smatrala ga svetim čovjekom. Isto tako je i Utjemeljitelj doživljavao Majku Krescenciju kad je za nju sestrama govorio: „Ja znam tko je Krescencija. Birajte je prvi put, birajte je drugi put, birajte je treći put, birajte je dokle god bude živa. Brate moj, ona je sveta.“ O njezinoj duhovnosti posebno je istaknuto da je bila osoba molitvenog duha od samog dolaska u samostan pa do svoje smrti. „Sveto pismo, molitvenik *Betlehem*, Pravila Družbe, Okružnica za 25. godina Družbe, knjižica Tome Kempenca *Nasljeduj Krista* bili su duhovno štivo s. Krescenciji na početku života u Družbi i kasnije u duhovnom životu. Od početka svojeg redovničkog života s. Krescencija je zrelo, odgovorno i zauzeto rasla u milosti i kreposti kršćanskog života“, naveo je nadbiskup Stadler. Ono što se juniorkama posebno svijedjelo i na čemu smo se najviše zadržale jesu svjedočanstva sestara o Majci Krescenciji, kako onih koje su je poznavale i živjele s njom, tako i onih koje su po njezinom molitvenom zagovoru

ozdravlje. Majka Krescencija je uistinu veliki uzor svakoj sestri Služavki Maloga Isusa. Svaka od nje može po nešto naučiti.

U subotu u poslijepodnevnim satima sestra Ljilja je započela osobni susret i razgovor s juniorkama pojedinačno. Juniorke su za vrijeme dok je jedna bila na razgovoru ostale u zajedništvu dogovarati i pripremati kodeks ponašanja SSMI. Potaknute mislima o Majci Krescenciji, u nedjelju nakon ručka odlučile smo po prvi puta posjetiti Mladice – Polje Srca Isusova, koje je sada naseljeno pravoslavnim vjernicima, gdje su naše prve sestre Služavke Maloga Isusa obrađivale veliko polje kako bi prehranile sebe i djecu iz sirotišta *Betlehem* i *Egipat* u Sarajevu. Uistinu je bila velika radost posjetiti to mjesto. Susret je završio kratkim osvrtom i okrjepom.

S. M. Nikolina Džavić

Blažena Djevica Marija na Kamenitim vratima sigurna vrata ka Kristu

Zadnji dan mjeseca svibnja, Marijinog mjeseca okupio je mnoštvo djece, mlađih, obitelji, redovnika, redovnica, svećenika i biskupa na trgu ispred zagrebačke katedrale. Vjeran narod došao se pokloniti liku Gospe od Kamenitih vrata. Svečano Euharistijsko slavlje u zajedništvu sa zagrebačkim nadbiskupom Josipom Bozanićem i brojnim drugim biskupima predvodio je pročelnik Kongregacije za kler nadbiskup Lazarus You Heung-sik koji je odavao dojam iznimne radosti i zahvalnosti za zajedništvo s hrvatskim narodom.

U svojoj propovijedi nadbiskup You Heung istaknuo je da Marijina religioznost nije statična, življena kao osobna utjeha ili kao bijeg od životnih poteškoća. Baš suprotno tomu: slušanje Božje riječi odmah ju potiče da izide iz kuće na životne putove, ususret rođakinji Elizabeti, a zatim i dalje: ususret životu i to – cijelog života. Ona je sve do podnožja Križa bila učenica i hođočasnica! Stoga, od Marije učimo da nas vjera ne smije ukočiti i ukopati u našim sigurnostima, nego nas treba pokrenuti, promijeniti naš način postojanja, razmišljanja i djelovanja; treba nas učiniti osobama sposobnima hoditi u povijesti svakoga dana, razlučivati stvarnost i izabirati ono što je ispravno za nas i za naše bližnje. Poučen tim primjerom ni kršćanin ne može biti čovjek koji sve želi uravnotežiti; čovjek koji najprije odvaguje prednosti i opasnosti, a tek onda odlučuje napraviti korak prema drugima ili donijeti neku odluku. Upravo suprotno. Od Marije učimo da je vjera istinska kada nas upućuje na hod prema braći i sestrama te kada u srce unosi čežnju da ih se pohodi istom ljubavlju kojom je Bog pohodio i naš život.

Osim što je Gospa od Kamenitih vrata okupila veliko mnoštvo vjernika na Euharistiji ispred potresom ranjene katedrale, isto je mnoštvo sudjelovalo u tradicionalnoj procesiji s Gospinim Likom Bakačevom ulicom, Trgom bana Josipa Jelačića i Radićevom ulicom do uskog prolaza na kojem svakodnevno Marija bdije nad našim Gradom i prima vapaje svih koji navraćaju.

U molitvi, Euharistijskom slavlju i procesiji sudjelovale su sestre iz Vrhovne uprave i Nove vesi.

S. M. Marta Vunak

KARIZMATSKO POSLANJE

Prozor

Predstavljanje prvopričesnika

U župnoj crkvi presvetog Srca Isusova u Prozoru na prvu korizmenu subotu, 5. ožujka 2022. godine, tijekom večernje svete mise upriličeno je predstavljanje prvopričesnika koji će se po prvi put pričestiti 24. travnja 2022. Župnoj zajednici predstavilo se trideset i dvoje prvopričesnika.

Svečano misno slavlje predslavio je kapelan vlč. Josip Antukić. Na početku svete mise kapelan je prozvao ovogodišnje kandidate izrazivši radost zbog njihove pripreme za Isusov dolazak, kojemu se raduju ne samo oni i njihove obitelji, već i cijela župna zajednica.

U nadahnutoj propovijedi potaknuo je djecu da svojom bližom pripravom budu doista još bliže Spasitelju. Zaželio je da osobito sada u vrijeme korižme više vremena posvete osobnoj molitvi. Pozvao ih je da budu još redovitiji na nedjeljnoj svetoj misi. Osobito je pohvalio njihovu zauzetost i brižnost za potrebe misija i misionara. Za vrijeme svete mise djeca su čitala misna čitanja, pjevala psalam te predmolili prigodnu *Molitvu vjernika*. Djeca su prinijela na oltar prikazne darove: Kalež, vino i vodu, srce s njihovim imenima, svjetiljku, prazan čup, misijske kasice u kojima će do prve pričesti skupljati za bogoslova Josipa Soldu u Etiopiji koji želi proširiti pekaru za siromašne. Posebno dragi dar koji je stavljen na oltar Gospodnji bile su krunice Maloga Isusa. Na kraju svete mise svako dijete dobilo je krunicu Maloga Isusa s nakanom da je u svojoj obitelji moli. Krunice su izradile i darovale za djecu sestre Služavke Maloga Isusa iz sarajevske zajednice Egi-pat. Za vrijeme svete mise pjevalo je zbor mladih pod vodstvom s. M. Mari-nele Zeko, koja je ujedno pripremila djecu za ovo slavlje. Odjek dječjih gla-sova, koji je dolazio iz srca, stvorio je divan ugođaj tijekom svete mise.

Kao što je i najavljeni, prije početka svete mise bilo je jednosatno klanjanje pred Presvetim za nova duhovna zvanja. Adoraciju je pripremio kapelan s mladima koji su nadahnutim tekstovima i pjesmama slavili Gospodina. Kroz ovu godinu mladi mole svake prve subote pred izloženim Presvetim Oltar-skim Sakramentom za nova duhovna zvanja.

S. M. Marinela Zeko

Slika našega poziva u Knjizi Postanka prema Katehezi vlč. Branimira Jagodića

U subotu, 5. ožujka 2022. g., naš samostan posjetio je vlč. Branimir Jagodić, kapelan župe svetoga Pavla apostola u Retkovcu i održao katehezu u sklopu formativnoga programa za postulantice i kandidatice. Naslov kateheze bio je „*Prvih šest dana stvaranja: duhovni život*“.

Predavanje nas je vodilo kroz prvih šest dana sveopćeg Božjeg stvaranja prema prvomu izvještaju o postanku svijeta iz Knjige Postanka promatrajući ga kao sliku našega duhovnoga života. Vlč. Jagodić je naglasio kako je druga polovica Božje riječi naš život te da nam življjenje svakodnevice omogućuje razumijevanje biblijskih slika. U prvom danu Bog stvara svjetlost, a njezina pojавa proizvodi dan i noć. U duhovnom životu dan prepoznajemo kao razdoblje aktivnosti kada se svojim nastojanjima i Božjom milošću ostvarujemo u ljubavi. Noć je vrijeme nesigurnosti i nemira uslijed prisutnosti zla. Iako su i dan i noć prisutni u svakom životu, važno je prepoznati da je Bog onaj koji stvara svjetlost i uvodi sve u postojanje svojim pozivom: „*Neka bude...*“ Stoga je na nama da odgovorimo na taj poziv i živimo u njegovoj svjetlosti.

Pritom se pojavljuje potreba za postavljanje prioriteta koja je izražena drugim danom stvaranja prema Knjizi Postanka. Bog odjeljuje gornje od donjih voda i postavlja svod posred njih. Pozvani smo odijeliti štetno od korisnoga s pogledom uprtim u svod, odnosno uporišnu točku života, a to je naš odnos s Bogom. Prioriteti nisu nešto što mi određujemo, već poslanje koje nam je Bog dao. Istinske prioritete trebamo razlučiti od lažnih koje nam nameće đavao.

Treći dan govori o granicama. Teško nam je prihvatići granice koje su nam postavljene i postaviti ograničenja koja su nam potrebna, ali Sveti pismo nas uči da su granice dobre te da su izraz Božje očinske ljubavi jer čuvaju naš tjelesni i duhovni život. Bez granica ne možemo otkriti ni ostvariti „*svoju vrstu ploda*“, specifičan poziv koji je upravo nama upućen.

Četvrtoga dana Bog stvara nebeska svjetlila da vladaju danju i noću. Ta su svjetlila poput nadahnuća koja nam ukazuju što trebamo, a što ne trebamo činiti kako bismo ostvarili naš poziv. Istinska nadahnuća upućuju nas da svoj život suobličujemo Isusu Kristu koji nam je pokazao da se ostvarenje života odvija po križu i vodi ka uskrsnuću u vječnosti.

U petom danu Bog stvara vodene i kopnene životinje i zapovijeda im da se množe. Peti dan za nas predstavlja plodnost i blagoslov. Trebamo biti usre-

dotočeni na ono čime smo obdareni, umjesto da smo nemarni ili gundamo zbog onoga što nemamo. Zahvalnošću se otvaramo za blagoslove po kojima naš život postaje plodonosnim, a naš poziv ostvarenim.

Sjećaju nas na tu stvarnost te nas upućuju da se povežemo s Bogom koji nas čini dionicima slavne vječnosti. Vlč. Jagodić ovo razmišljanje završio je riječima svetoga pape Ivana Pavla II: „*Vrijedi biti čovjek jer si Ti, Gospodine, bio čovjek.*“

Zahvalne smo vlč. Jagodiću što nam je otkrio nove vidike Svetoga pisma i pomogao nam produbiti razmišljanje o vlastitom pozivu. Molimo da ostvarivanje našega poziva bude slika stvaralačke ljubavi, koja je i našega utemeljitelja Josipa Stadlera nadahnula da podari Crkvi karizmu Služavki Maloga Isusa.

Marta Kovačević, kandidatica

Haiti

Proslavljen patron Azila - kuće za siromahe

U utorak, 8. ožujka 2022. godine bio je posebno radostan dan za siromahe u Petita Goâve na Haitiju. Tog se dana slavio patron Azila - kuće za siromahe Svetog Ivana od Boga. Od kad smo mi sestre Služavke Maloga Isusa preuzele brigu za Azil, od tada se počeo slaviti patron i tog su dana siromasi na poseban način u središtu događaja. Uz štićenike Azila dan su s nama proveli i drugi siromasi s ulice. Zajednički smo se molili dragom Bogu, zahvalili Mu za sve milosti i darove, te zazvali Božji blagoslov na svećani ručak koji smo pripremili zajedno s našim suradnicima i volonterima. Sreća ovih miljenika Božjih ne da se opisati riječima. Bili su posebno sretni jer smo i mi sestre s

Šesti je dan vrhunac stvaranja. To je dan slave, ali i dan poniženja. Stvaranje čovjeka na Božju sliku jest proslava života na zemlji. Istovremeno, čovjek nastaje od praha zemaljskoga što znači da je u sebi krhak, prolazan i neznan. Poniženja koja doživljavamo pod-

njima ručale. Ne samo da su sretni zbog ručka, nego još više zbog naše pažnje i brige.

Nakon tjelesne okrijepe, poslije podne je uslijedila i duhovna okrjepa. U pet sati vlc. Savio Esterne, kapelan župe Petit Goâve, predslavio je svetu misu. Potaknuo je sve nazočne da slijede primjer sv. Ivana od Boga te poput njega ljube Boga i služe Mu kroz sve ljude koje susreću, a napose siromahe, nevoljnike, beskućnike i bolesnike. Grupa *Kiwo* je svojim lijepim pjevanjem uzveličala liturgijsko slavlje. Na kraju sv. mise s. Ana je pozdravila sve nazočne i zahvalila im na njihovoj podršci i suradnji.

Već iza 15.30 vjernici su se počeli okupljati u dvorištu Azila. Vrijeme do početka sv. mise proveli su u druženju sa siromasima i molitvi. Patron Azila je okupio velik broj vjernika koji su došli s nama podijeliti radost današnjeg dana. Štićenici Azila su bili jako sretni jer je puno vjernika došlo s njima proslaviti taj dan.

Nakon bogoslužja počastili smo sve nazočne kolačem i bezalkoholnim pićem koje nam je darovala jedna obitelj. Vjernici vole nas sestre i cijene naš rad sa siromasima te nas onim malo što imaju podržavaju u našoj brizi za siromahe. Azil je ranije bio mjesto gdje su ljudi dolazili s tugom u srcu jer siromasi žive u lošim uvjetima. Danas je Azil postao privlačna oaza zbog urednosti i brige o siromasima. Ljudi dolaze sa srcem punim radosti jer vide koliko su siromasi sada zadovoljni i radosni te se osjećaju voljenim i prihvaćenim.

Bogu smo neizmjerno zahvalne da možemo ovim miljenicima Božjim pokazati Božju ljubav i brigu za njih tako da se i oni osjećaju kao ljubljena djeca Božja. Ništa ovo ne bismo mogli da nas Providnost nije obdarila preko žrtve i odricanja naših sestara, Prijatelja Maloga Isusa, prijatelja i dobročinitelja.

Sve gore napisano možemo potvrditi ovom anegdotom. Benoit, štićenik Azila, sav sretan nam priča kako je sjedio među ljudima koji su razgovarali o tome kako su sestre lijepo uredile Azil i kako se sada siromahe

ne može ni prepoznati jer više nisu neuredni i neishranjeni. Pitali su se gdje sada sjede siromasi koji žive u Azilu, a nisu znali kako jedan upravo sjedi među njima. Benoit nam je rekao: „Sestre, tako sam sretan što sam s vama ovdje i što ste nam stvorile tako lijepe uvijete života. Nisam se htio odmah 'odati' tim ljudima kako bi čuo što sve kažu o nama i vama. Lijepo je živjeti tamo gdje te vole. Hvala vam na Vašoj ljubavi.“ Neka je sve na veću slavu Božju!

s. Ana Uložnik i s. Liberija Filipović, misionarke na Haitiju

Vitez

Započela Velika devetnica za Božić

U petak, 25. ožujka 2022. godine u kapelici samostana sv. Josipa u Vitezu započela je Velika devetnica za Božić. Sestre Služavke Maloga Isusa i Prijatelji Maloga Isusa svake se godine pripremaju za Božić molitvom Velike devetnice u čast maloga Isusa. Tako se kroz devet mjeseci ugledaju u Božansko Dijete i mole devetnicu Maloga Isusa. Vrhunac molitve bilo je misno slavlje tijekom kojega se molilo za sveta duhovna zvanja.

Prvoga mjeseca devetnice okupili su se oko Maloga Isusa Prijatelji Maloga Isusa iz Viteza, kao i vjernici župe Vitez koji rado dolaze moliti u samostanskoj kapelici sestara Služavki Maloga Isusa u Vitezu. Molitvena nakana ovog prvog mjeseca devetnice bila je za mir u Bosni i Hercegovini, za bolesnike, siromašne te na nakane Prijatelja Maloga Isusa.

Na samome početku pročitana je čestitka ravnateljice Društva Prijatelja Maloga Isusa – s. M. Irene Olujević. Nakon toga su uslijedili pjesma, razmatranje, molitva devetnice, molitva Krunice Djeteta Isusa i na koncu pjesma.

Moleći Božansko Dijete Isusa i Njegovu Majku Mariju za potrebne milosti sebi, Crkvi i cijelome svijetu, Prijatelji Maloga Isusa iz Viteza pozivaju sve da im se pridruže u ovoj Velikoj devetnici za Božić.

S. M. Lucija Blažević

Gromiljak

Korizmena duhovna obnova za Prijatelje Maloga Isusa Sarajevske provincije

U subotu, 2. travnja, 2022. godine u Duhovnom centru *Kuća Navještenja* u Gromiljaku održana je korizmena duhovna obnova za članove Društva Pri-

jatelji Maloga Isusa Sarajevske provincije pod vodstvom vlč. Marka Majstorovića, župnika u Novom Travniku.

Tema o kojoj su okupljeni Prijatelji Maloga Isusa iz Gromiljaka, Fojnice, Prozora i Neuma razmišljali bila je *Sakramentalni život – prilika za obnovu vjere i ljubavi u obitelji*. Vlč. Marko je najprije naglasio smisao i važnost duhovne obnove kazavši da je to prilika za povratak na pravi put jer smo kao ljudi podložni lutanju i propadljivosti. Potom je uslijedilo razmišljanje o Božjem naumu te braku i obitelji. Vlč. Marko je naglasio kako je kršćanska obitelj zajedništvo osoba i time slika Presvetoga Trojstva, Oca, Sina i Duha Svetoga, te da je roditeljska i odgojna služba obitelji odsjaj Očeva stvoriteljskog djela. Kroz nekoliko konkretnih primjera vlč. Marko je naveo poteškoće, probleme i krize s kojima se jedna obitelj može suočiti. Kazao je kako je križ slika i temelj svake ljubavi. „Samo oni koji znaju ljubiti i na križu mogu proći kroz sve probleme i poteškoće“, rekao je vlč. Marko i napomenuo da Bog poziva obitelji na život u zajedništvu i ljubavi, otvorenosti životu i Božjoj volji.

Nakon kraće stanke za druženje i upoznavanje, uslijedilo je razmišljanje o svetosti, važnosti i ulozi sakramenata u životu vjernika i obitelji. „Bez življenja sakramentalnog života ne možemo se zvati vjernicima“, kazao je vlč. Marko nadodavši da po sakramentima vjerski život kršćanina raste, razvija se, ozdravlja i biva poslan u svijet svjedočiti. Kroz tumačenje blagoslovne molitve nad mladencima iz rimskog obrednika za ženidbu, vlč. Marko je okupljenima posvijestio svetost, tajnu i naum braka. Iako je brak svetinja i Božje djelo, kao ljudi možemo zalutati i pogriješiti na ovom zajedničkom putu i rastu. Kroz tumačenje prispodobe o izgubljenom sinu okupljeni su se mogli prisjetiti neizmjerne Očeve ljubavi prema svojoj djeci, ali i važnosti kajanja u našem životu. „Najteže je priznati krivnju“, kazao je vlč. Marko, ali to je prvi korak do Očevog zagrljaja. Ona obitelj koja prakticira sakramentalni život, imat će snagu Kristove ljubavi u sebi da prebrodi sve nevolje, raste u ljubavi i svetosti i ispuni Božji plan na ovoj zemlji.

Nakon poticajnih i zanimljivih razmišljanja o spomenutoj temi uslijedila je pobožnost Puta križa, koju su Prijatelji Maloga Isusa i sestre Služavke Maloga Isusa izmolili u župnoj crkvi Imena Marijina. Uz sve osobne nakane molili su za mir u svijetu, posebno u područjima pogodenim ratom i drugim nemirima. Nakon zajedničkog objeda u samostanskoj blagovaonici slijedilo je slavlje sakramenta pomirenja, a potom i euharistije, kojom je okrunjeno ovo duhovno zajedništvo i molitva za obnovu srca svakog člana naših obitelji u župi, Crkvi i svijetu. Neka Gospodin Mali Isus učini Srca naša po Srcu svome!

S. M. Jelena Jovanović

Prva pričest u župi Presvetog srca Isusova u znaku obitelji i zauzetosti za druge

Nakon godišnje vjeronaučne pripreme koju je priredila s. Marinela Zeko, u nedjelju, 24. travnja 2022., na drugu vazmenu nedjelju (Nedjelju Božanskog milosrđa), Bijelu nedjelju, u župi Presvetog Srca Isusova bila je prva sveta pričest.

Pripravnici su dan prije po prvi put pristupili sakramentu svete ispovijedi. Trideset i dvoje pripravnika po prvi put je pristupilo k stolu Gospodnjem. Nakon procesijskog ulaska u crkvu svečanu svetu misu predvodio je i pod njom propovijedao župnik preč. Marko Tomić. U svojoj nadahnutoj propovijedi istaknuo je važnost euharistije. Zatim je progovorio o Nedjelji Božanskog milosrđa te koliko je Božje milosrđe veliko prema nama i kako Božja ljubav treba zauzeti posebno mjesto u našem životu. To je dar koji svaki vjernik treba u svojem životu prepoznati i drugima ga darivati.

Prva pričest bila je u znaku obitelji i zauzetosti za drugoga. Misna čitanja, molitve vjernika i prigodne prikazne darove su čitali članovi obitelji njih šesnaest. Svoj doprinos ovom svečanom liturgijskom slavlju dao je zbor mlađih pod vodstvom s. Marinele koji su pjevanjem i sviranjem dali još svečaniji ton. Iza popričesne molitve prvopričesnici su svi zajedno pjesmom i recitacijom izrekli svoju zahvalu roditeljima.

I ovaj su put mali slavljenici pokazali da imaju veliko srce za druge. Oni su u vremenu korizme skupljali svoje novčane priloge za bogoslova SDB-a Josipa Soldu koji je na praksi u misijskoj postaji u Etiopiji, a župljanin je župe

Prozor. Novac je namijenjen za pekaru u toj misijskoj postaji. U svojim misijskim kasicama oni su skupili 700 KM. Doista se od djece može puno naučiti kad je netko u potrebi.

S. M. Marinela Zeko

Haiti

Proslava Velikog Tjedna i Uskrsa na Haitiju u misiji sestara Služavki Maloga Isusa

Brzo nam je prošlo korizmeno vrijeme u kojem smo naše dane živjeli kroz molitvu i dobra djela ljubavi te post i pokoru. Svakodnevno smo susretali Krista patnika u bolesnima, gladnima, napuštenima... Ti susreti su nas oplemenili, a srcu su davali posebnu radost koju niti jedno ljudsko biće ne može dati čovjeku doli Krist.

Došao je i **VELIKI TJEDAN** koji smo započeli na **CVJETNICU**. Tradicija u župi Petit Goâve je da se blagoslov palminih grana obavlja u dvorištu sestara Kćeri Mudrosti. Sestre su lijepo dekorirale dvorište u kojem se okupio velik broj vjernika. Nakon blagoslova palminih grana svi zajedno smo se uputili u procesiji pjevajući do župne crkve gdje se nastavilo sa svetom misom i čitanjem Muke Gospodnje.

VELIKI UTORAK je bio posebno radostan i povijesni dan za vjernike južnog dijela Nadbiskupije Port-au-Prince jer je u župi svete Ruže Limske-Leogane nadbiskup mosn. Max Leroy Mesidor slavio misu posvete ulja zajedno s 50 svećenika iz tri dekanata i velikim brojem vjernika. Nadbiskup je ove godine napravio iznimku te je anticipirao i slavio misu posvete ulja u župi Leogane

zbog nesigurnosti i učestalih kidnapiranja na prometnici koja spaja glavni grad i južni dio nadbiskupije. Okupio se veliki broj vjernika iz svih župa južnog dijela nadbiskupije, koji inače nisu u mogućnosti sudjelovati. Kako bi izrazili svoju radost i

zahvalnost Gospodinu vjernici su donijeli jako puno prikaznih darova. Sve najbolje iz svojega vrta kako bi zahvalili Gospodinu na ovom danu te obdali nadbiskupa koji je te darove podijelio župnicima sa siromašnih župa. Nadbiskup mons. Mesidor je na Veliki četvrtak u glavnom gradu slavio misu posvete ulja s drugim svećenicima.

VELIKA SRIJEDA Dan bolesnika u našoj župi. zajedno s članovima pastorala bolesnika isle smo po bolesnike te ih nakon sv. mise vratile njihovim kućama. Bolesnici su bili radosni zbog toga dana. Najprije su se malo podružili te okrijepili keksima i pićem. Nakon tjelesne okrjepe uslijedila je duhovna okrjepta kroz sv. isповijed, bolesničko pomazanje i bogoslužje.

VELIKI ČETVRTAK Predvečer je slavljenja svečana sveta misa Večere Gospodnje s obredom pranja nogu dvanaest vjernika. Prije podne mi sestre s članovima liturgijskog odbora priredile smo „Getsemanski vrt“ u župi, gdje je nakon mise Večere Gospodnje pohranjeno Presveto. Neposredno nakon toga vjernici su se izmjerenjivali i u tišini molili u tom vrtu.

VELIKI PETAK Dan molitve, posta, pokore i žrtve! Ove godine smo imali još jednu lijepu novost. Po prvi puta su se spojile župe Viale, L'Acile i Petit Goâve te zajedno molile križni put. Vjernici iz sve tri župe skupili su se ispred župne crkve u Vialeu u 06.00 odakle je krenuo Put križa koji je bio lijepo animiran molitvom, razmatranjima, pjesmom, i scenskim prikazom svih postaja. Tisuće vjernika hodočastile su s Isusom oko osam kilometara pješice kako bi svoje patnje, boli i neizvjesnosti ljudi sjedinili s Isusovima. Posebno smo molili za Haiti i haićanski narod kako bi Isus podario izlaz iz teške socijalno-ekonomiske i sigurnosne situacije u kojoj se zemlja nalazi posljednjih godina. Putem se povećavao broj vjernika. U molitvi smo nosile i sve naše drage sestre, rođbinu, prijatelje i dobročinitelje. Naši siromasi bili su posebno radosni jer se dvanaesta postaja molila ispred Azila. Pobožnost ovog Puta križa završila je oko podneva u velikom gradskom parku Petita Goâvea.

Ponovno smo se okupili u 15.00 u župnoj crkvi na obredima Velikog petka. Poklonili smo se Križu iz kojeg proizlazi naš spas. Nakon obreda u tišini smo se razišli.

VELIKA SUBOTA Dan velike tišine i molitve. Taj dan smo provele u molitvi i pripremi naših siromaha za Uskrs. Došli su nam pomoći mladi i djeca iz grupe Kiwo. Nakon što smo uredili Azil i štićenicima pomogli u njihovim potrebama, zajednički smo obojili jaja. Djeci je to bila radost jer po prvi puta u životu to rade. Obdarili smo ih šarenim jajima koja su sami ukrasili i time im uljepšali dan.

U 22.00 započeo je u župnoj crkvi obred Vazmenog bdijenja. U ovoj noći svećenik je blagoslovio vodu kojom je kršteno troje odraslih. Svi vjernici su

te večeri donijeli boce i galone vode da se blagoslove. Kako je kod nas običaj posvetiti jelo, tako je kod njih običaj blagosloviti vodu. Tu večer 10-ak odraslih primilo je sakrament prve pričesti. Posebno dirljiv trenutak je bio kad je crkva u sav glas svim srcem zapjevala *Gloriju*. Zaista velika i radosna noć u kojoj smo dočekali Uskrsloga.

USKRS! Aleluja! Uskrsno je naš dragi Isus koji je donio mir nama i cijelom svijetu. Radost Uskrsa proslavile smo i na svetoj misi u 08.30. Potom smo se uputile u Azil čestitati Uskrs štićenicima i siromasima na cesti. Njih smo obdarili prigodnim darovima i obojanim jajima. Ova gesta naše pažnje im je izmamila radost u srcu i osmijeh na licu. Radost nam ispuni srca kad vidimo njihova radošću ozarena lica. Kako je malo potrebno da osjete da su i oni ljubljena djeca Božja.

USKRSNI KVIZ MLADIH! Već drugu godinu pastoral mladih župe Petit Goâve je organizirao kviz za mlade. Od više sudionika koji su se natjecali šest mladih je ušlo u finale. Natjecali su se u poslijepodnevnim satima uskršnjeg dana i pokazali visoku razinu znanja. Kviz je bio popraćen i glazbenim programom u kojem su nastupali mladi iz župe. Po završetku kviza natjecateljima su uručene nagrade. Na kraju programa naša s. Ana je u ime pastoralna mladih zahvalila svim sudionicima i podupirateljima ovog lijepog događaja koji je okupio mlade te svima zaželjela sretan Uskrs.

U prigodi ovog javljanja koristimo prigodu te i vama, dragi čitatelji, od srca želimo sretan Uskrs sa željom da nas sve Uskrsli Spasitelj obdari radošću i trajnim mirom.

S. Liberija Filipović i S. Ana Uložnik, misionarke

Sarajevo

Međunarodna konferencija o zaštiti maloljetnika *Because we care*

Svečano otvorenje Međunarodne konferencije o zaštiti maloljetnika *Because we care* započelo je 21. travnja 2022. u 11.00 u Nadbiskupijskom centru za pastoral mladih *Ivan Pavao II.* u Sarajevu. Na početku je sve nazоčne pozdravio mons. Sladjan Čosić, generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije, i poželio dobrodošlicu. Zatim je nazоčne pozdravila dr. Sanda Smoljo Dobrovoljski kao voditeljica Centra za savjetovanje Vrhbosanske nadbiskupije. Potom je preko video linka nazоčnima uputio pozdrav prof. Dr. Hans Zollner s Instituta za antropologiju Papinskog sveučilišta Gregoriana u Rimu.

Vlč. Hans Zollner je isusovac i profesor Instituta za antropologiju, interdisciplinarnog studija o ljudskom dostojanstvu i brizi za ranjive osobe. U svom

kratkom pozdravu potaknuo je nazočne da se zalažu za dobrobit najranjivijih osoba, djece, adolescenata. Potaknuo je na senzibiliziranje javnosti da se sve više bavi ovom problematikom. U glazbenom dijelu otvaranja sudjelovali su učenici Srednje muzičke škole u Sarajevu kao i djeca iz Dječjeg vrtića *Andđeli čuvari* u Sarajevu.

Nakon toga uslijedilo je prvo predavanje prof. Dr. Daniela Portilla Treviza sa sveučilišta Gregoriana u Rimu na temu *Bol, oprost – putovanje visokog rizika u procesima ozdravljenja*. U svojem predavanju iznio je svjedočanstvo jedne gospođe o putu ka oprostu i procesu ozdravljenja. Cilj ovog predavanja je podizanje svijesti o prevenciji nasilja nad maloljetnicima u Crkvi, kao i cijelom svijetu.

Drugo predavanje je održala prof. Dr. Gordana Buljan Flander, psihologinja i psihoterapeutkinja iz Zagreba, na temu *Zlostavljanje i zanemarivanje djece: kako prepoznati i djelovati?*. U svojem predavanju istaknula je da zlostavljanje djece može biti emocionalno, tjelesno i seksualno, a zanemarivanje je sustavno neispunjavanje djetetovih potreba (zdravstvenih, emocionalnih i obrazovnih). Uslijedile su radionice. Drugog dana uslijedilo je predavanje prof. Dr. Lejle Kafedžić i doc. dr. Sandre Bjelan-Guska s Univerziteta u Sarajevu, Filozofski fakultet, Odsjek za pedagogiju. Tema predavanja je bila *Bronfenbrenerovi eko Krugovi kao pedagoški prostor zaštite djece*.

Zatim je uslijedilo predavanje prof. dr. Sande Smoljo Dobrovoljski s Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu/Sarajevu na temu *Psihodinamski aspekti seksualnog zlostavljanja i ličnost zlostavljača*. Dr. Sanda je istaknula da je seksualno zlostavljanje djece veoma kompleksan problem, zahtijeva zajedničko djelovanje vjerskih i društvenih institucija, kako u preventivnom, tako i u kurativnom smislu. Zatim su uslijedile radionice koje su kao i prethodnog dana bile jako korisne zbog rada u manjim skupinama.

Treći dan konferencije započeo je predavanjem prof. dr. Elmedina Muratbegovića s Fakulteta kriminalistike, kriminologije i sigurnosnih studija Univerziteta u Sarajevu na temu *Nasilje nad djecom iz ugla djeteta (studija slučaja BiH)*.

U predavanju su prikazani stavovi učenika drugog razreda osnovnih škola BiH o nasilju nad djecom, kako se opiru nasilju, način prijavljivanja nasilja kao i nasilje u digitalnom okruženju kao sigurnosni izazov. Na kraju je održana ceremonija zatvaranja konferencije s nadom da će ono što se čulo na tom događaju proširiti vidike i onih s kojima sudionici surađuju na svojim radnim mjestima. Hvala NCM-u što si je uzeo za zadatak organizirati ovu prvu Međunarodnu konferenciju za zaštitu maloljetnika.

S. M. Klara Jerković

Dječji zbor župe Prozor sudjelovao na *Zlatnoj harfi*

Župna crkva Presvetog Trojstva u Novom Travniku u ponedjeljak, 2. svibnja 2022. godine bila je domaćin *Zlatne harfe* – godišnjeg susreta dječjih zborova iz četiri dekanata: Travnički, Bugojanski, Kreševski i Ramski dekanat.

Više od 350 djece okupilo se u jedanaest zborova, pjesmom je slavilo Gospodina. Ovom radosnom događaju pridružila se i župa Presvetog Srca Isusova iz Prozora, dječji zbor koji broji više od 70 članova, a sudjelovalo ih je 60-ero predvođeni s. Marinelom Zeko. Predstavili su se pjesmom *Gospod je prisutan*. Pjesma je otpjevana uz četiri solistice i zbor. Instrumentalna pratnja bila je Katarina Zadro koja je aktivna članica zbora.

Susret je započeo u 11.00 svetom misom koju je predslavio župni vikar župe Gospodinova Uzašašća u Novom Travniku vlč. Marcel Tunjić. Naglasio je da svi skupa želimo Gospodinu pjevati, i to s ljubavlju, a gdje su ljubav i prijateljstvo ondje je i Bog. Nadalje je naglasio da kada djeca pjevaju radošno i iskreno tu dolazi Bog sagraditi svoj hram jer On ga uvijek gradi na mjestu gdje se događa ljubav. Potaknuo je djecu riječima da pjevaju sada i uvi-jek te da nikad ne prestaju pjevati.

U revijalnom dijelu programa zborovi su se predstavili pjesmom po vlastitom izboru. Djeca su pjevala sretna, ničim opterećena, prikladno odjeveni i s izvrsnim ponašanjem.

Cilj *Zlatne harfe* je odgajati djecu za liturgijsko pjevanje. Na kraju susreta organizatori su zahvalili djeci koja ustrajno dolaze na probe pjevanja i nedjeljom u svojim župama uljepšavaju liturgijska slavlja. Zahvalili su i voditeljima zborova koji svoje znanje i ljubav prenose na djecu i na liturgijsku glazbu.

S. M. Marinela Zeko

Košute

Duhovna obnova za djevojke

U samostanu Srca Isusova i Marijina u Košutama, od 29. travnja do 1. svibnja 2022., održana je duhovna obnova za djevojke koju su animirale s. M. Milana Žegarac i s. M. Tajana Andrle, a u subotu popodne pridružili su im se don Dino Prkut koji je slavio Sv. misu i bio na raspolaganju za sv. ispovijed te provincijalna glavarica s. M. Terezija Pervan. Na duhovnoj obnovi su djevojke kroz razna iskustva učile kako prepoznavati Boga u svakodnevnom životu i kako biti i živjeti s Bogom.

Kako su djevojke sve to doživjele i što će ponijeti sa sobom najbolje se vidi iz evaluacija koje su ispunile prije odlaska svojim kućama.

1. Jesi li naučila nešto novo o Družbi i Utemeljitelju i što te najviše dotaklo?

- Jesam, najviše me dotaklo kada sam čula da su Utemeljitelju preminuli roditelji kad je imao 10 godina.
- Naučila sam mnogo toga što nisam znala do sada i o Družbi i o Utemeljitelju.

Najviše me dotaknuo Utemeljiteljev pristup drugima i Bogu.

- Da, a najviše me dotaklo to što je volio djecu i siromašne i ostao vjeran Bogu unatoč tešku životu.
- Jesam! Najviše me dotaknula činjenica da je umro na Bezgrešnu, i kako je bio cijelo vrijeme u dubokoj povezanosti s Njom.
- Da, puno toga, njegova dobrota i to što je uvijek mislio prvo na druge, a ne na sebe.

- Da, naučila sam nešto novo što me jako dojmilo i dotaklo, a to je priča o tome da trebamo svi biti kao kokoši.
- Da! Naučila sam puno toga, sve će mi ostati u sjećanju, ali mislim da će mi najbolje ostati Josipova smrt jer me najviše dotaklo to o brodu, smrti i to na 8.12.

2. Što ti je bilo dobro; gdje ti je bio Bog i kakav je bio?

- Sve mi je bilo dobro, Bog je bio u svemu, posebno u strelicama kad smo gađali.
- Sve mi je bilo dobro. Od upoznavanja, razgovora sa časnima, do meditacije, isповijedi i Mise. Bog mi je najviše bio prisutan kroz egzamen i razgovore s drugim djevojkama. Bog mi je dao mir kakav nisam odavno osjetila.
- Sve mi je bilo dobro. Boga sam prepoznavala svugdje po malo i bio je dobar, brižan.
- Dragog Boga sam susrela odmah prvim razgovorima s časnim sestrama. Gospodin mi je bio najvidljiviji u meditaciji. Nastojala sam Mu biti otvorena i puna pouzdanja pristupiti Njemu.
- Sve mi je bilo dobro. Bog je uvijek bio tu i bio je dobar.
- Naša druženja su mi se jako svidjela (očekujem ponovno). Bog je bio svuda oko nas. S nama je bio u svakom trenutku. Tijekom Njegove prisutnosti osjećala sam se radosno i spokojno.
- Sve mi je bilo dobro, ali najbolja mi je bila igra oklade gdje smo svi bili za isti cilj i baš u tome sam vidjela Boga.
- Dobra su mi bila ova tri dana provedena u zajedništvu. Bog je uvijek tu, vjerujem da je bio radostan gledajući nas, pogotovo kad je Matea pogodila metu.
- Predobro mi je naše zajedništvo, kako smo se brzo uklopili i družili kao da se znamo jako dugo. Boga sam prepoznala upravo u tom zajedništvu.

3. Što ti je bilo teško; odvlačilo te od Boga?

- Lude misli koje stalno dolaze i onda se ne mogu fokusirati na ono što radimo trenutno.
- Moje isključivanje misli kroz molitvu.
Većinom ništa, ali mi je samo bilo neugodno na početku.
- Možda to što sam puno pričala onda kada sam osjećala da trebam tišinu i mir u Božjoj prisutnosti.
- Malo me odvlačila buka neprirode. Teško mi se bilo izražavati (svoje osjećaje), ali ovaj susret je bio neopisivo lijep.
- Ništa mi nije bilo teško. Bog mi je uvijek bio tu prisutan.
- Dignut se ujutro, spavanje.
- Bog je uvijek bio tu i osjetila sam ga u svakom trenutku. Teško mi je bilo upoznavanje prvi dan ali smo se brzo svi sprijateljili.
- Klečati na klanjanju. Bolio me trbuš i imala sam osjećaj da me to odvlači od Boga, ali ustrajala sam i do kraja pokušala biti koncentrirana.
- Ništa mi nije bilo teško, u svemu sam pronalazila Boga.

4. Koja je, jedna stvar koju ćeš ponijeti sa sobom s ovog susreta?

- Nova poznanstva i puno novih igri i vještina.
- Cvijeće koje smo posadili hahahah. Ponajviše mir i veću želju za upustiti se u vezu s Bogom. • Uspomenu koju smo svi zajedno radili.
- Fizička, cvijet koji smo sadile sa sestrama, a duhovna: želja da se vratim u samostan onda kada se to Gospodinu svidi.
- Ponijet ču sve jer je bilo jako dobro. Sve će mi ostati u sjećanju.
- Sjećanje na prekrasna druženja.
- Nemam jedno, imam ih više ali neka to bude stvorena nova prijateljstva.
- Uspomena će mi biti cvijet koji smo svi skupa sadili i pomogli jedni drugima i tu Božju dobrotu i neopisivo lijepo osjećaje.
- Da trebamo pronaći metu: Boga, te da se ne smijemo bojati, pogotovo vjere.
- Sa ovog susreta ču ponijeti lijepa sjećanja i uspomene, nova prijateljstva.
- Baš sam o tome razmišljala i odlučila da ču pokušati ponijeti sa sobom većinu stvari s ovog susreta jer su stvarno učinkovite, pa čak i ono dizanje izjutra.

5. Želiš li nam još nešto reći?

- Hvala vam. Hoćemo opet!
- Bilo mi je super, drago mi je što sam upoznala vas i cijelu ekipu i nadam se sljedećem susretu. • Naravno! Toliko je zapravo vidjeti vas dvije predivno. Nekako skidam vam kapu i svaka čast što ste najprije organizirale ovo, nadam se da ćete opet i nemojte ni u jednom trenutku pomisliti da ste bolje mogli nešto napraviti ili da nama nije bilo lijepo. Kažem od srca, bilo nam je fenomenalno i nemojte ni jednom posumnjati u to. Puno ste nas naučile i puno vam hvala. Zahvalne smo vam do neba, samo ovako nastavite. I da žao nam je što se ovo naše „putovanje“ završava, ali Bog nas spaja. Hvala i najbolje ste časne! (sljedeći put Milana peče palačinke)!
- Želim. Vaš život mi je prekrasan i vuče me da vam se pridružim.
- Iz vas zrači stvarno Bog, što znači da ste stvarno na dobru putu. To se osjeti odmah u vašoj blizini. Posebno kad se smijete ?????
- Nemam vam više ništa reći osim što bih htjela ovo ponoviti.
- Hvala vam na svemu, hvala na susretu i druženju i provedenom vremenu s nama. Iskreno sam zahvalna Bogu što nas je spojio pa makar samo u ova 3 dana!
- Hvala!
- Nadam se da ćemo se što prije ponovno vidjeti.
- Jako mi je drago što sam vas upoznala i bila sudionik ove duhovne obnove.

S. M. Tajana Andrle

Hodočašće Hrvatske vojske, policije i branitelja

U periodu od 10. do 17. svibnja 2022. godine, organizirano je 28. nacionalno hodočašće Hrvatske vojske, policije i branitelja u Lurd, koje je ujedno bilo uklopljeno u 62. međunarodno vojno hodočašće u spomenutom svetištu. Hodočašće je organizirao Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj, na čelu s vojnim ordinarijem msgr. Jurom Bogdanom i generalnim vikarom Vojnog ordinarijata u RH don Markom Medom. Budući da sestre Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina djeluju u Vojnom ordinarijatu u RH, u organizaciji i na samom hodočašću je sudjelovala i s. M. Martina Vu grinec. Dakako da je u svojim molitvama Majci Božjoj Bezgrješnoj posebno preporučila našu Družbu i Provinciju.

U hodočašću je sudjelovalo 265 pripadnika Hrvatske vojske, policije, branitelja, djelatnika Vojnog ordinarijata u RH, a u programu hodočašća u Lurd su im se pridružili i pripadnici vojske Bosne i Hercegovine s msgr. Tomom Vukšićem, sarajevskim nadbiskupom i apostolskim upraviteljem Vojnog ordinarijata u BiH.

Ovogodišnje hodočašće je započelo Svetom misom u crkvi Svetog Križa u Sigetu koju je slavio vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan, a potom se krenulo na put prema Avignonu, Carccassonneu te u predvečerje 11. svibnja stiglo u Lurd.

Četvrtak, 12. svibnja je bio dan za naš nacionalni program koji se sastojao od jutarnje Svete mise pred Gospinom spiljom koju je vodio vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan, križnog puta te pokorničkog bogoslužja i prilike za sve tu isповijed. U petak prijepodne, slavljenja je Sveta misa u bazilici Svetе Krunice, a u večernjim satima smo se pridružili međunarodnom dijelu hodočašća.

U ponедjeljak 16. svibnja rano ujutro, Svetom misom pred Gospinom spiljom koju je vodio msgr. Tomo Vukšić, priveden je kraju program hodočašća u Lurd. U povratku je slavljena Sveta misa u svetištu blaženog Leopolda Bogdana Mandića u Padovi te je blagoslovom vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana, po dolasku u Zagreb, u crkvi Svetoga Križa u Sigetu zaključeno ovogodišnje hodočašće u Lurd.

S. M. Martina Vu grinec

Godišnje slavlje Društva PMI u Vepricu

Godišnje okupljanje i slavlje članova Društva Prijatelja Maloga Isusa (DPMI) pod okriljem Majke Božje održano je u subotu 28. svibnja u Vepricu.

Okupila se oko 200 članova PMI Splitske provincije pod geslom: "Za sindikalnu Crkvu, zajedništvo, sudjelovanje i poslanje kao PMI". Sudionici su stigli iz Splita; svetišta Gospe od Pojišana, sv. Križa, sv. Spasa - Mejaši, zatim Sutivana s Brača, Solina, Dugog Rata, Jesenica, Omiša, Dugopolja, Vrgorca, Katuni- Kreševe i Šestanovca, Metkovića, Livna, Srinjina i Opuzena.

Pročelnica Društva PMI za Splitsku provinciju i članica Vrhovne uprave Društva s. Dolores Brkić u uvodu u Euharistijsko slavlje pred Gospinom špiljom srdačno je izrazila svima dobrodošlicu. Na sebi svojstven način izrazila je radost i zahvalnost Malom Isusu, Majci Mariji i služi Božjem Josipu Stadleru na djelovanju Društva PMI. „Doživimo danas nešto od ljepote zajedništva kao Prijatelji Malog Isusa, ovdje u predivnom ambijentu pod okriljem Nebeske majke te zaželjela da se svi 'zarazimo' ljubavlju Božjom“, kazala je s. Dolores.

Riječima pozdrava, podrške i zahvale obratila se zatim s. Andjelina Perić, kordinatorica Društva PMI u vrhovnoj upravi Družbe Sestara Služavki Malog Isusa.

Misno slavlje predslavio je fra Miroslav Bustruc. Aktualizirao je pripadnost Kristu govoreći između ostalog: Obraćenje nam je nužnost! Put je to strm

ali radostan! Mi slavimo Isusa, a pitaš li se, koji plan ti Isuse imaš sa mnom. Pomozi mi Isuse jasno danas to otkriti. Biraš li u svakodnevlju Boga ili sebe? Utopljenik ne može spasiti sebe. Isus je došao izvući nas na obalu. On je jedino rješenje svih ratova, u tebi, oko tebe i svijetu. Obožavaj jedino Boga jer tada nema nuspojava. Sve je drugo pogubno. Budimo ovisni, ali o Božjoj providnosti... S Isusom prijateljem kroči ma kakav da je tvoj put. Biti bližnjem prijatelju u radosti i svakoj potrebi. Tu te čeka Isus. Učimo od naših velikana i svijetlimo radošću evanđelja.

Misno čitanje čitala je Zrinka Ančić, članica Vrhovne uprave Društva PMI, psalam Ljubica Caktaš a molitve vjernika čitali su PMI iz više skupina. Pričazni dar bio je novčani prilog od svih PMI iz provincije za ovogodišnjeg krizmanika Mateja Dodoju, hrabrog mladića koji se već godinu dana lavovski bori s teškim ozljedama a pomaže mu skupa robotska neurorehabilitacija. Prilog je na oltar donijela animatorica Ankica Kaćunić. Za vrijeme liturgijskog slavlja pjevao je dječji zbor iz Omiša pod vodstvom i sviranjem s. M. Eduarde Marić. Ministrirala je gimnazijalka Lara Brkić.

Nakon popričesne molitve službeno su primljeni novi članovi Društva koji su dobili iskaznicu, Statut Društva PMI i medalju Malog Isusa koje su primili iz ruke vrhovne glavarice s. M. Marije Banić, provincijske glavarice s. M. Terezije Pervan i članice Vrhovne uprave Društva Zrinke Ančić. Svi zajedno naznačili su svoja obećanja pod vodstvom s. M. Dolores.

Poslije rekreativnog odmora, druženja i ručka nastavio se program u konferencijskoj svečanoj dvorani. Sav program animirala je pročelnica. Započeli su molitvom za Sinodu, a zatim je s. Dolores održala katehezu o zajedništву; u obitelji, zajednici, društvu, naglaskom u djelovanju PMI ali i Crkvi. Asistirali su Andrija Burić i Meri Ribičić. Uslijedilo je potresno svjedočanstvo obitelji Dražena Ordulj. On koji je doživio duhovnu smrt uz zagovor Majke Božje doživio je obraćenje duhovno uskrsnuvši. Bog je svesilan, čudesan i sama ljubav, spasio je njega i obitelji iz ralja zloga. Svjedoči Boga iz dubine duše kao i njegova supruga Adriana i kći Anet.

Nastavak programa uslijedio je kod Lurdsko-vepričke Gospine špilje molitvom krunice. Meditacije otajstava vodila je s. Dolores, a desetice predstavnici iz više grupa. S. Rebeka Batarelo nakon krunice predvodila je molitvu Litanija Duha Svetog u devetnici za svetkovinu Duhova. Na kraju je provincijska glavarica s. M. Terezija zahvalila Malom Isusu i Gospi te svima koji su pridonijeli slavlju, a posebno s. Dolores na organizaciji i animiranju. Obočeni zajedništvom i milostima koje smo primili pjevajući *Sred te se pećine*, s puno dojmova radosni krenuli svojim domovima.

Vesna Mamić, PMI

ODJECI DUŠE

Molitva

Gospodine Isuse,
Pozivaš me da te slijedim – pomozi mi živjeti to.
Odgajaj moje želje, bdij nad mojim odlukama,
blagoslovi moja djela.

Jutrom podaj da Te tražim,
u danu da Te upoznajem,
večerom da Te hvalim.
Neka i tiha noć Tebi služi.

Svaki pogled, svaki korak, svaki susret
posveti svojom blizinom.

Budi sve
u onome što sam ja.

S. M. Margaret Ružman

Tvoj pogled

Jedan siguran, skriven pogled
obavio je moj
život.

Iako skriven mojim očima,
pogled se zadržao u
dubinama.

Nisam poznavala Onoga
koji me pogledom obavlja,
ali upoznati sam ga željela.

Netko mi šapnu tiho:
"Ljubiti, ljubiti treba i
upoznat' ćeš me cijela!"

Skriven pogled i dalje je nada mnom bđio
i od mene se nije udaljio.

Taj siguran i skriven pogled donio je
smiraj mojim mladim godinama.
Isti smiraj koji osjeća dojenče na grudima majčinim.

U danu prvog sjedinjenja
s Onim koji me siguran gleda,
srce je znalo baš poput Ivana: "Gospodin je!"

"Ljubiti, ljubiti treba i upoznat' ćeš me cijela!"
Isuse, to Tvoj pogled je!

Zamolih te tada da se
Tvoj pogled od mene ne odijeli,
već radije neka uvijek počiva na meni.

Neka mi Tvoj pogled
ostane znan u sjaju Tabora
i u muci Golgote mojih
svakidašnjih dana.

Isuse, Tvoj pogled neka
mi pomogne ljubav shvatiti
kao služenje.

Tvoj pogled neka
blagoslovi moj um
da Te uvijek tražim.

Tvoj pogled neka blagoslovi
moje oči da Te uvijek promatram,
a u tom promatranju upijam Tvoje djelovanje.

Tvoj pogled neka blagoslovi
moje srce da mogu ljubiti.
Molim Te da ta ljubav ostane u
skrovitosti kao i Tvoj pogled.

Tvoj pogled neka blagoslovi
moje ruke da mogu služiti.
Neka se moje ruke, po Tvom pogledu
otvore svima onima koji dugo nisu čuli za ljubav –
za tebe Isuse!

Tvoj pogled neka blagoslovi moje korake
da uvijek slijedim put kojim želiš da ja idem.

Na putu kojim idem, molim Te
da nam se pogledi sretnu i da
nešto od Tvog pogleda
bude i u mom pogledu.

Anita Katanec-Makaj, postulantica

POKOJNE SESTRE

S. M. ROZAMUNDA (JAKA) VUKAS sestra Služavka Malog Isusa

(rođ. 26. II. 1922. – + 29. III. 2022.)

Tek što je napunila 100 godina blaženo preminula

U osam sati proljetnog jutra 29. ožujka 2022. u samostanu u Košutama, u 101. godini života i 80. godini redovništva, okrijepljena svetim sakramen-tima, dok su sestre molile uz njezin bolesnički krevet, blago je u Gospodinu preminula naša draga s. M. Rozamunda Vukas. Čudotvorna Gospa Sinjska milim okom ju je pogledala, majčinskom rukom pomilovala i povela k svo-me Sinu. Posljednji ispraćaj s. M. Rozamunde obavljen je u četvrtak 31. ožujka 2022. u 15 sati, na mjesnom groblju u Košutama.

Sprovodne obrede vodio je župnik župe Trilj i dekan cetinskog dekanata don Stipe Ljubas. Svetu misu, nakon ukopa, slavio je u crkvi Srca Isusova u Košutama don Marinko Duvnjak, a u koncelebraciji su bili: don Tomislav Topčić, don Andelko Dukić, don Ante Mateljan, don Vjenceslav Kujundžić, don Josip Dukić, mlađi. Don Marinko je kao bivši župnik župe sv. Josipa na Plovaniji u Zadru, u kojoj je deset godina djelovala s. M. Rozamunda, zahva-lio za njezino služenje u župi sv. Josipa u Zadru i u svim mjestima gdje je bila. Istaknuo je njezinu čvrstu, postojanu i djetinju vjeru, otvorenost prema svim ljudima, spremnost na požrtvovno služenje.

Na sprovodu je, uz vremenske teškoće, bilo nazočno oko trideset sestara iz Provincije, s časnom Majkom s. M. Marijom Banić, vrhovnom savjetnicom s. M. Vedranom Krstičević i provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan. Uz rodbinu iz rodnih Vodrina i župa Trilj i Koštute bio je lijepi broj vjernika, te nekoliko časnih sestara drugih zajednica. Na kraju Svete mise u ime sestara Splitske provincije od s. M. Rozamunde se oprostila provincijska glavica s. M. Terezija Pervan.

Još su nam žive slike i lijepi utisci jedinstvenog slavlja u povijesti naše Provincije, kad smo nedavno 26. veljače u samostanu u Košutama svečano proslavili 100. godišnjicu njezinu rođenja. Bio je to dan milosne zahvale za njezin dugogodišnji plodni život, satkan od molitve i rada, životnih križeva i čudesnih Božjih zahvata u njezinu životu. Tog dana u samostanu u Košutama bio je susret predstojnica naše Provincije, tako da joj je cijela Provincija u malom odala priznanje za njezin život među nama, za sve što je vedrinom duha i spremnošću utkala u život Družbe i Provincije. Oko obiteljskog stola našli su se uz sestre iz skoro svih zajednica, njezini nećaci i nećakinje sa svojom djecom i unučadi, prijatelji, don Marinko Duvnjak iz Zadra, župnik Trilja i dekan cetinskog dekanata don Stipe Ljubas, fra Ante Akrap, gradačelnik Trilja gosp. **Ivan Bugarin**, koji je tom je prigodom s. M. Rozamundi uručio cvijeće i Povelju grada Trilja za njezin 100. rođendan i 80. godina redovničke službe, te predstavnici medija. Za svečanim stolom pravo duhovno obiteljsko slavlje, slavlje kulture života i življenog evanđelja. Veliki je to Božji dar i milost stogodišnjeg života i predanog služenja. Brojni su uputili s. Rozamundi čestitke, među njima i splitski nadbiskup mons. Marin Barišić i mons. Dražen Kutleša, đakovački nadbiskup Đuro Hranić i pomoćni biskup mons. Ivan Ćurić. Nadbiskup Hranić u čestitci s. M. Rozamundi piše: „Grlim ju kao sin majku“, te posvjedočuje: „Nosim ju u mislima i u srcu u dubokoj zahvalnosti za jako puno sestrinske požrtvovnosti i različite geste dobrote, uslužnosti i pažnje prema meni kao svećeniku koji je svako ljeto bio u kući kod don Marinka Duvnjaka, gdje je s. Rozamunda bila na službi. Osjeti se to kad te netko prihvati sa srcem i velikodušnom dobrotom i požrtvovnošću, te kad te netko prihvati zato što mora jer ga je župnik pozvao da dođe. A najviše sam joj zahvalan za njezinu postojanu molitvu i prikazivanje raznih žrtvi staračke dobi za mene kroz posljednjih 21 godinu moje biskupske službe. Nakon imenovanja biskupom manje sam dolazio i manje smo se družili, ali smo duhovno još povezaniji. Ja jednostavno osjećam snagu njezine molitve za mene i znam da bez njezine molitve ne bih uspio riješiti određena zamršena pitanja i probleme s kojima sam se morao i još se uvek moram suočavati. I zahvalan sam Bogu jer znam da će ona trajno za mene moliti, ovdje na zemlji, ali i nakon što će ju Gospodin jednoga dana pozvati u zajedništvo svojih ugodnika i blaženika.“

Sestra Rozamunda rođena je 26. veljače 1922. u Vedrinama, župa sv. Mihovila Trilj, od oca Petra i majke Pere rođ. Šipić, kao treće od osmoro djece (5 sestara i dva brata). U samostan je došla ljeti 1938., živjela je i radila sa sestrama Služavkama Malog Isusa u franjevačkom samostanu na Poljudu u Splitu. 1940. odlazi u Sarajevo. Ulazi u novicijat 14. kolovoza 1941. godine. Privremene redovničke zavjete polaže 15. kolovoza 1942., a doživotne 15. kolovoza 1948. u Sarajevu.

Nakon položenih privremenih redovničkih zavjeta 1942., nekoliko mjeseci radi u ubožnici u "Egiptu" u Sarajevu kod dječaka, i pomaže u kuhinji, koliko je mogla, jer je bila teško bolesna od tuberkuloze, koja je tada harala. Iz Sarajeva odlazi na liječenje u tuberkulozna vojna lječilišta na Ildži i u Kašindolu, u kojima su radile sestre Služavke Malog Isusa. Premještena je zatim u Vitez, gdje od 1943. do 1945. radi u kuhinji, te na velikoj ekonomiji na kojoj sestre rade i tako uzdržavaju djecu u ubožnicama u Sarajevu.

Na početku mjeseca listopada 1944. u Vitez došli su vojnici (partizani) u samostan i napravili pretres kuće, a s. M. Rozamundu odveli u zatvor u Travnik, gdje je bila tri mjeseca u samici, a imala je 22 godine. Ostavili su joj samo krunicu. Samo bi uspjela kroz prozor samice vidjeti s. M. Bartolomeju, kad bi jednom sedmično išla prema zatvoru da joj donese robu i nešto hrane, kruh za cijeli tjedan, što bi predala stražaru i preuzeila njezino rublje za pranje. U samici su je svaki dan ispitivali i pravili pritisak da nešto izda, ali ona svjedoči da, uz Božju pomoć, nikada ni u čemu nije popustila i nikoga nije izdala, niti nešto rekla o drugima. Iscrpljivalo ju je ispitivanje i podnošenje života u samici. Izišla je iz zatvora nakon tri mjeseca, na Bezgrešno začeće 1944. godine. U rano proljeće 1945. Božjim čudom vratila se iz kolone ljudi i tako izbjegla tešku tragediju križnog puta prema Bleiburgu. Naime došao je u samostan u Vitezu jedan njemački vojnik i tražio da im sestre dadnu kola i konje da nešto trebaju prebaciti. Predstojnica pošalje s. Rozamundu i s. M. Miroslavu da idu s tim vojnikom i kad to obave da vrate natrag kola i konje. S njima je pošao i jedan čovjek iz mjesta. Sa sobom ništa nisu ponijele, ni vode za piti, ni komad kruha za jesti. Sestra Miroslava se ubrzo vratila kući, jer nije mogla dalje hodati, a tako i čovjek. Sestra Rozamunda je nastavila dalje hodati s mnoštvom nepoznatih ljudi, a da ne zna kuda idu, u nadi da će se vratiti u samostan s kolima i konjima. Cijelu noć je sva iscrpljena pješačila, žedna i gladna, a avioni koji su nadlijetali nad kolonom ulijevali su dodatni strah. U Žepču je kolona stala. U molitvi i razmišljanju gdje ovaj put vodi, kuda idu, kako će se vratiti, što će s njom biti, dođe joj misao i nutarnje nadahnuće: „Vrati se kući dok se možeš još vratiti.“ Ona pusti kola i konje, pa u strahu i iznemoglosti, obazrivo i kriomici, vraća se natraške prema Zenici, paralelno s kolonom koja ide naprijed. Svi idu naprijed, a ona natrag. Božjom čudom vratila se i došla do sestara u samostanu u

Zenici. U Zenici je znala po 3-4 dana biti u zatvoru, kada bi službeno nosila poštu sestrama i župniku. Vojska bi je odvela u zatvor na ispitivanje, a ona je i tada bila hrabra i odlučna.

Od 1945. do 1951. godine vrši službu kuharice u samostanu u Metkoviću. Bilo je to teško vrijeme, jer nije bilo dovoljno hrane, i nije se mogla kupiti. Hrana se dobivala na točkice. Najgore je bilo što nije bilo dovoljno kruha, ali svojom okretnošću, otvorenosću i pouzdanjem u Boga i tada se snašla, pa je isposlovala kod zapovjednika vojske da sestre dobivaju od njih kruh.

Od 1951. do 1956. godine vodi domaćinstvo u dominikanskom samostanu u Mandaljeni. Od 1956. do 1971. godine vrši službu predstojnice u samostanu u Perastu. Od 1971. do 1974. vrši službu kuharice u kapucinskom samostanu u Dubrovniku, a od 1974. do 1981. vrši službu predstojnice u zajednici u Mandaljeni. Od 1981. do 1991. godine vrši službu kuharice i neu-mornog vodiča u marijanskom svetištu na otočiću Gospe od Škrpjela u Perastu, sa s. M. Sofijom Cvitković, a od toga je pet godina bila sama na otočiću. Bila je uvjerena da joj je Gospa izmolila milost odvažnosti za dar tumačenja povijesti svetišta, u koju bi unijela i vjerske istine i tumačenje iz Svetog pisma na jednostavan pristupačan i razumljiv način posjetiteljima. Turisti su je s oduševljenjem slušali i upijali svaku riječ. Na otočiću je kao brižna domaćica ugostila mnoge biskupe i svećenike. Od 1991. do 1992. vrši službu kuharice u Mandaljeni. Od 1992. do 1994. u hrvatskoj katoličkoj misiji u Parizu vrši službu kuharice i imala je na brigu bolesnog don Zdravka Ostojića do njegove smrti. Od 1994. do 1996. vrši službu kuharice u Mandaljeni. Od 1996. do 2006. vrši službu kuharice u župi sv. Josipa u Zadru, a jedno vrijeme i službu predstojnice. Godine 2006. dolazi u samostan na Šinama u Splitu, iz kojeg je u 2010. godini jedno vrijeme bila na ispomoći u samostanu u Dobroti. Od 16. prosinca 2019. je u samostanu u Košutama, u kojem je i blaženo preminula.

U oproštajnoj riječi provincijalka s. M. Terezija je istaknula: „s. M. Rosamunda uvijek je zahvaljivala Bogu na milosti da je uz sve strahove i križeve sačuvala mir duše, bistru pamet, hrabro išla naprijed, i rekla bi: ‘Bože veliki, hvala Ti i slava na toj milosti.’ Bila je žena-redovnica jaka tijelom, duhom, vjerom, snagom, izdržljivošću. Prirodno nadarena, pristupačna svima. Posebno je bila pobožna Blaženoj Djevici Mariji. Iz molitve je crpila snagu za život i služenje.“ Zračila je vjerom i pouzdanjem u Boga, molitvom, vedrnom duhu, životnim optimizmom i požrtvovnom ljubavlju prema bratu čovjeku. S pravom joj u čestitci za stoti rođendan Splitsko-makarski nadbiskup i nadbiskup koadjutor pišu: „Božja ljubav upravila je Vaše korake putovima ovoga svijeta kako bi preko Vas pokazala svoju nježnost. Ustrajni koraci od Ilijade, preko Viteza, Metkovića Mandaljene, Perasta, Dubrovnika,

Gospe od Škrpjela, Pariza, Zadra, Splita, Dobrote i Košuta, rukopis su koji je ispisalo Božje srce u ljudskoj povijesti.“

Na kraju svog govora provincijska glavarica je rekla: „Hvala Vam s. M. Rozamunda za primjer dobre, vrijedne, duhom jake, radosne i uzorne redovnice, za postojanost i ustrajnost u ljubavi prema Bogu i bližnjima. Osobno Vam zahvaljujem za sedam godina zajedničkog života u župi sv. Josipa u Zadru. Zahvaljujem don Marinku Duvnjaku svećeniku Zadarske nadbiskupije te dugogodišnjem župniku sv. Josipa na Plovaniji u Zadru gdje je naša sestra bila na službi. Hvala Vam don Marinko za poštovanje koje ste pokazivali prema našim sestrama kao i prema s. M. Rozamundi koju ste vrlo cijenili kao i ona Vas. Hvala Vam na predvođenju Misnog slavlja i nadahnutoj propovijedi. Hvala župniku župe sv. Mihovila u Trilja i dekanu cetinskog dekanata don Stipi Ljubasu koji je s poštovanjem susretao našu sestru. Hvala Vam don Stipe na predvođenju sprovodnih obreda. Hvala don Petru Dučiću samostanskom kapelanu, za svu duhovnu okrepnu koju je pružao s. M. Rozamundi. Zahvaljujem časnoj Majci Mariji Banić ovdje nazočnoj. Zahvaljujem i ostaloj braći svećenicima na sudjelovanju u ispraćaju, kao i svim sestrama, osobito sestrama iz samostana u Košutama na čelu s predstojnicom s. M. Zorkom Radan, s. M. Lenardi Mateljan koja ju je njegovala. Hvala liječnici Ivanki Bravić koja je uvijek bila na pomoći zajedno s njenom nećakinjom Danicom. Izražavam sućut rodbini s. M. Rozamunde, nećacima, nećakinjama i ostalima kojih je iskreno voljela i za njih se Bogu molila, i oni joj iskazivali ljubav. Hvala svima vama koji ste došli ispratiti na vječni počinak našu s. M. Rozamundu.“

Draga s. M. Rozamunda, Gospodin Ti u rajskoj slavi bio vječna nagrada. Moli se za nas i izmoli nam kod Gospodina novih zvanja. Počivala u miru Božjem!

S. M. Maneta Mijoč

S. M. ŽELIMIRA (SLAVKA) PENIĆ

sestra Služavka Malog Isusa

(*Bajagić, rođ. 26. I. 1940. – Solin, + 25. V. 2022.*)

Dana 25. svibnja 2022. godine, u Kliničkom bolničkom centru u Splitu, okrijepljena svetim sakramentima, blago je u Gospodinu preminula naša draga s. M. Želimira (Slavka) Penić, u 82. godini života i 59. godini redovništva. U bolnicu je iz samostana u Solinu smještena prije dva dana uslijed ponovljennog moždanog udara. Posljednji ispraćaj obavljen je u četvrtak 26. svibnja 2022. s početkom u 14,30 sati na gradskom groblju Lovrinac u Splitu.

Na sprovodu je bilo nazočno oko četrdeset sestara iz Provincije, s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan. Iz rodnog Bajagića došle su njezini najbliži, brat i sestre, i ostala rodbina. Sprovodni obred na groblju i Svetu misu na splitskom groblju Lovrinac predvodio je kapelan župe Gospe od Otoka u Solinu don Vladimir Smoljo, koji je zahvalio u svoje osobno ime, u ime župnika don Ante Čotića, kapelana don Roka Kaštelana, za život služenja i predanja s. M. Želimire u svim mjestima gdje je bila, a posebno za život i rad u samostanu u Solinu.

Na kraju Svete mise u ime sestara Splitske provincije od s. M. Želimire se oprostila provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan.

Sestra Želimira rođena je 26. siječnja 1940., u Bajagiću od oca Marka i majke Pere rođ. Penić. Krštena je u župskoj crkvi sv. Nikole u Bajagiću na Svićećnicu 2. veljače 1940., od župnika fra Stanka Bradarića. U tom teškom ratnom i poratnom vremenu odgajana je u uzornoj katoličkoj obitelji i u župskoj zajednici. Osnovnu školu završila je u rodnom Bajagiću. U našoj Družbi imala je tetu redovnicu, s. Makariju Penić, koja je u Družbu došla

1922. godine, a bila je sestra uzornog redovničkog života, te ostavila svjetli trag redovničkog predanja i služenja u našoj Družbi i mjesnoj Crkvi. S njom je zadnjih godina njezina života u samostanu u Vrgorcu bila i s. Želimira. Zasigurno je teta s. Makarija, primjerom svog radosnog i izglednog redovničkog života i molitvom, uz djelovanje Božjeg duha, potaknula i milost redovničkog poziva kod svoje nećakinje s. Želimire, koja ju je jako poštivala. Kao djevojka Slavka s. Želimira je došla u samostan 27. svibnja 1960. godine, za vrijeme vrijednog župnika Bajagića fra Jakova Vrdoljaka. U novicijat je ušla 15. kolovoza 1962. na Kraljevcu u Zagrebu, a magistra joj je bila s. M. Genoveva Sobota. Privremene redovničke zavjete položila je 15. kolovoza 1963., a doživotne redovničke zavjete 15. kolovoza 1969. godine u Zagrebu.

Poslije položenih privremenih redovničkih zavjeta od kolovoza 1963. godine četiri je mjeseca vršila domaćinske poslove u samostanu otaca kapucina u Dubravi u Zagrebu. Početkom 1964. godine do ljeta 1972. u samostanu u Vrgorcu vrši službu kuharice, a korisnim uputama i savjetima puno su joj ovdje pomogle njezina teta s. Makarija i vrsna kuharica s. Tekla Vrnoga. Iz Vrgorca je premještena u Crnu Goru u Bar, gdje u dva navrata od 1972. do 1978., i od 1979. do 1981. godine vrši službu kuharice u biskupiji. Nekoliko mjeseci vršila je službu kuharice u samostanu otaca kapucina u Dubrovniku. Nadbiskup i svećenici su je jako poštivali radi njezine skromnosti, poniznosti i radišnosti. Od 1981. do 2011., trideset godina u samostanu u Metkoviću vrši službu kuharice. Iz Metkovića 2011. godine dolazi u samostan u Solinu, u kojem je ostala do svoje smrti. U samostanu u Solinu bila je već narušenog zdravlja, ali je uz molitveni život, sve do zadnjih godina, neuromorno, prema svojim snagama, pomagala u kuhinji. Osjećala je slabost i nemoć tijela, ali je bila strpljiva i trudila se da dadne sve od sebe za dobro zajednice. Bila je kao iskreno dijete sretna i radosna da može nešto dobro učiniti za sestre, za zajednicu.

Provincijska glavarica s. M. Terezija je istaknula da je s. Želimira bila posebno pobožna Majci Božjoj i sv. Josipu, u čijem mjesecu i na čiji dan se i preselila u rajsку slavu. Svi važniji događaj u njezinu životu vezani su uz Marijine blagdane: i krštenje, i dolazak u samostan, i polaganje redovničkih zavjeta, i blažena smrt. Blažena Djevica Marija i sv. Josip neka joj budu radost u nebeskoj slavi. Bila je tiha, s blagim osmijehom, skromna, jednostavna, dobrohotna, bezazlena, radišna, ugodna u društvu sestara i onih s kojima se susreće u svim mjestima i zajednicama gdje je živjela. U sebi i oko sebe uvijek je željela i voljela mir, tražila, zračila i drugima donosila mir. Za mir svoje duše i mir u svijetu je zasigurno molila Gospodina. Zato je u zajednici sa sestrama bila i voljena i ugodna. Takvu su je susretali i doživljavali i vanjske osobe s kojima se susretala. Poštivala je i cijenila svećenike i za njih

se Bogu molila. Voljela je svoj redovnički poziv i redovničku zajednicu. U zajednicama gdje je živjela osjećala se ugodno, kao sa svojima, i vazda je stvari zajednice, Družbe i Provincije stavljala ispred osobnih želja i htjenja. Trudila se da bude Božja. Prije godinu dana imala je moždani udar i od tada je uglavnom bila na bolesničkom krevetu uz brižnu njegu sestara. U nemoći i slabosti tijela bila je strpljiva i predana u ruke Božje, vršeći apostolat molitve, tihog i spasonosnog trpljenja.

Provincijska glavarica s. M. Terezija je zahvalila s. M. Želimiri za primjer dobre, vrijedne, tihe ali duhom jake, radosne i uzorne redovnice, za ustrajnost u ljubavi prema Bogu, sestrama i bližnjima. Zahvalila je kapelanu župe Gospe od otoka don Vladimиру Smolji na predvođenju sprovoda i Misnog slavlja, kao i za svu duhovnu okrepnu koju su on i njegovi predšasnici pružali u samostanu s. M. Želimiri. Zahvalila je svim sestrama, osobito sestrama iz samostana u Solinu na čelu s predstojnicom s. M. Martom Kegalj, koje su s ljubavlju i brižnošću dvorile i njegovale s. Želimiru, te liječnicima i medicinskom osoblju KBC Split. Izrazila je iskrenu sućut rodbini sestre Želimire: bratu Mili, sestrama Maši i Ankici, nećacima, nećakinjama i svoj ostaloj rodbini.

Draga s. Želimira, Gospodin Ti u rajskoj slavi bio vječna nagrada za sve dobro koje si za svog života učinila, za primjer revnog redovničkog života u našoj Družbi. Gospodin Ti sa svojom Majkom Mariom i sv. Josipom u svom nebeskom Domu udijelio blaženi smiraj i puninu života. Uživala rajsku slavu i društvo sa svima svetima. Moli i dalje za nova zvanja i duhovnu obnovu Provincije i Družbe. Počivala u miru Božjem.

S. M. Maneta Mijoč

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCija

➤ *Naši pokojnici:*

Pokojne sestre:

† S. M. Rozamunda Vukas
† S. M. Želimira Penić

Pokojna rodbina:

† **Nikola Raguž**, brat s. M. Anđelke Raguž.
† **Jakov Vele Cvitanović**, brat s. M. Nevene i s. M. Marijane Cvitanović.
† **Filomena Mrše**, sestra pok. s. M. Snježane Grgurin.
† **Zora Čipčić**, sestra pok. s. M. Filoteje Žuro i teta s. M. Mirjam Mirčeta
† **Mate Šiljeg**, brat s. M. Alemke, pok. s. M. Ilinke i s. Natanaele, karmelićanke.
† **Zdenka Vukman**, supruga od nećaka Anđelka s. M. Borgije Vukman.
† **Jozo Tomašević**, brat s. M. Marijete, pok. s. M. Bernardete, s. M. Ane i s. M. Romane.

ZAGREBAČKA PROVINCija

Naši pokojnici:

➤ **Pokojna rodbina:**

† **Martin Košćak**, otac naše s. M. Nikolete Košćak.

Zahvala

Osmog ožujka 2022. godine u Varaždinu, u krugu svojih najmilijih, okrijepljjen svetim sakramentima, Gospodin je pozvao k sebi mog oca Martina Košćak. Moj otac imao je veliko pouzdanje u Oca nebeskog, bio je vedar i pun optimizma.

U protekle četiri godine pritiskao ga je križ bolesti koji je uz Božju pomoć i pomoć svojih najmilijih strpljivo podnosio i prikazivao za svoju djecu.

U ime naše obitelji i svoje osobno ime od srca želim zahvaliti svima koji su nam iskazali sućut i blizinu u tim trenutcima. Posebna hvala Časnoj majci s. M. Mariji Banić, s. M. Andri Vranješ, sestrama iz Vrhovne uprave; provincijalki s. M. Petri Marjanović i predstojnici s. M. Marini Dugaliji na sestrinskoj blizini. Zahvaljujem svim dragim sestrama koje su došle na posljednji ispraćaj mome ocu, ali i onima koje su molile za njegovu dušu.

Molim da njegovu dušu Nebeski Otac primi u svoj vječni zagrljaj.

S. M. Nikoleta Košćak

SARAJEVSKA PROVINCĲA

➤ *Naši pokojnici:*

- † **Ruža Brajković**, mama pokojne s. M. Finke Brajković
- † **vlč. Jozo Vranješ**, brat s. M. Andri Vranješ
- † **Ivo Mićić**, brat s. M. Janje Mićić
- † **Zora Lacić**, nevjesta s. M. Jadranke Lacić
- † **Antonija Leko**, mama s. M. Svjetlane Leko

PRIOPĆENJA IZ NAŠIH PROVINCIJALATA

ZAGREBAČKA PROVINCIIA

➤ *Obavijesti:*

Na XVII. redovitom provincijskom kapitulu Zagrebačke provincije u samostanu Antunovac izabrano je novo vodstvo zagrebačke provincije.

Novoizabrana Provincijska uprava:

S. M. Emanuela Pečnik – provincijska glavarica
S. M. Marina Dugalija - zamjenica i prva savjetnica
S. M. Viktorija Predragović - 2. savjetnica i tajnica
S. M. Jelena Burić - 3. savjetnica i ekonoma
S. M. Nikoleta Košćak - 4. savjetnica

- Svečano Euharistijsko slavlje uoči Velike Gospe, **14. kolovoza 2022.** u samostanu *Betlehem* na Kraljevcu predslavit će mons. Ivica Petanjak, krčki biskup.

Dan Provincije

- U subotu **3. rujna 2022.** DAN PROVINCIIJE obilježit ćemo hodočašćem na Trški vrh, Belec i drugim zanimljivostima hrvatskog Zagorja.

➤ *Premještaji:*

S. M. Margaret Ružman, iz samostana *Antunovac* u samostan *Kraljice svete krunice* u Pitomaču.

SARAJEVSKA PROVINCIIA

➤ Napuštanje Družbe

Dana 31. prosinca 2021. godine s. M. Manda Pršlja napustila je našu Družbu. Dopisom Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života broj 6765/2022 od 4. ožujka 2022. dobila je oprost od doživotnih zavjeta. Želimo joj i molimo obilje Božjeg blagoslova!

➤ Nova kandidatica

Dana 2. travnja 2022. u kandidaturu Sarajevske provicnije BZ BDM ušla je djevojka Viktorija Oršolić. Želimo joj Božji blagoslov i svetu ustrajnost na započetom putu.

➤ Duhovne vježbe

8. – 14. kolovoza 2022. godine, Kuća Navještenja – Gromiljak
Voditelj: Fra Tomislav Kraljević, dominikanac

➤ Zavjetni dan sestara

14. kolovoza 2022. godine, Župna crkva Imena Marijina, Gromiljak

➤ Sestre svečarice:

Redovničke zavjete obnavljaju:

s. M. Pia Pilić
s. M. Nikolina Džavić
s. M. Rita Oborović
s. M. Mihaela Martinović

U I. godinu novicijata uči će

postulantica Nikolina Cvitanović

➤ Godišnji susret Prijatelja Maloga Isusa

- 24. rujna 2022., Sarajevska katedrala, Sarajevo
- 1. listopada 2022., Župa sv. Mateja, Štitar

➤ Misija izložba za misijsku postaju sestara SMI na Haitiju

15. - 20. listopada 2022. godine, Kuća Navještenja – Gromiljak

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

01. ožujka – U okviru službene vizitacije zajednicama splitske provincije nadbiskup Barišić primio je s. M. Mariju Banić, vrhovnu glavaricu SMI. Razgovarali su o aktualnoj situaciji u Družbi i Crkvi. Posjetila je i sestre koje rade u Nadbiskupiji.

Zajednički smo pročitale *Pismo sestrama za korizmu* od časne majke s. M. Marije Banić. Dogоворile smo se za korizmeni hodogram. Posebno smo, kao zajednica, preuzele pojedinačno jedan dan u tjednu moliti, postiti ili po osobnom nahodenju učiniti ono što možemo za mir u Ukrajini. Nastavljamo moliti za naše bolesne svećenike i sestre, ne izuzimajući ni ostale, posebno koji nam se preporučuju u molitve.

02. ožujka – Pepelnica. Svetu misu i obred pepeljena imao je mons. Juraj Jezerinac, vojni biskup u miru.

03. ožujka – Časna majka je u vizitaciji u samostanu sv. Ane u Splitu. Posjetila je sestre na Šinama i u Omišu. Završetak vizitacije u samostanu sv. Ane u Splitu.

U posjet svojima u Lupoglavlju išla je s. M. Andjelina Perić. Imale smo zajedničko Euharistijsko klanjanje za duhovna zvanja.

04. ožujka – U Provincijskoj kući u Zagrebu u Novoj vesi bit će otvarenje lista za Provincijski kapitol. U ime Vrhovne uprave išla je zamjenica Časne majke. s. M. Andra Vranješ. S. M. Andjelina Perić vratila se od svojih. Imale smo zajednički Križni put sa Suradnicama Krista Kralja.

05. do 10. ožujka – Vizitacija Časne majke u Solinu.

06. ožujka – Prva korizmena nedjelja. Svetu misu s prigodnom propovijedi imao nam je mons. Juraj Jezerinac, vojni biskup u miru.

Na kontrolu i liječnički pregled došle su s. M. Salutaria Đula, s. M. Hrizanta Barišić i s. M. Anette Krstičević.

07. ožujka – S. M. Vedrana odvezla je s. M. Salutariju Đula, s. M. Hrizantu Barišić i s. M. Anette Krstičević u bolnicu na Sveti Duh gdje radi kontrolnog pregleda.

08. ožujka – Utemeljiteljev dan. Sveta misa i molitva za proglašenje blaženim i svetim našeg Utemeljitelja i sl. Božje Marice Stanković. Nakon zajedničke Sвете mise i doručka sestre su se spremile i oko 11. sati s. M. Vedrana odvezla je na autobus s. M. Salutaria Đula, a s. M. Hrizanta Barišić i s. M. Anette Krstičević u bolnicu na Sveti Duh. U popodnevnim satima našu zajednicu posjetio je vel. *Antun Ćorković*, župnik i upravitelj Gospina svetišta Gospe od Suza u Pleternici i dobročinitelj naše Družbe. Našu zajednicu obdario je slavonskim proizvodima. Imale smo zajednički Križni put sa Suradnicama Krista Kralja.

09. ožujka – Umro je tata s. M. Nikolete Košćak. Prije početka devetnice u čast Sv. Josipu pročitale smo zajednički razmatranje s. M. Manete Mijoč o zaštitniku naše Družbe sv. Josipu.

10. ožujka – Susret Časne majke sa župnikom don Antonom Čotićem u Solinu. Završetak vizitacije u Solinu.

Započele smo Devetnicu sv. Josipu s Euharistijskim svakodnevnim klanjanjem kroz vrijeme devetnice u zahvalu sv. Josipu i molitvu da i dalje svojom zaštitom bdije nad našom Družbom i izmoli providnost i što je potrebno zanašu Generalnu kuću, kao i za Vrhovnu upravu.

11. ožujka – Na sprovod tati s. M. Nikolete Košćak, gospodinu Martinu Košćak u Varaždin isle su s. M. Anda Vranješ i s. M. Mirjam Dedić. Časna Majka vratila se u Zagreb sa službenog pohoda sestrama Splitske provincije.

U Dubrovniku je preminuo fra Ante Logara, prijatelj naše Družbe, bivši kapucinski provincijal, nekadašnji upravitelj Biskupijskog svetišta Gospe od Milosrđa u Gospinom polju u Dubrovniku i gvardijan dubrovačkog kapucinskog samostana.

12. ožujka – Nadbiskup i metropolit vrhbosanski mons. Tomo Vukšić svečano je liturgijski uveden u službu u sarajevskoj katedrali Srca Isusova. Euharistijsko slavlje započeo je nadbiskup metropolit vrhbosanski u miru kardinal Vinko Puljić u zajedništvu sa svojim nasljednikom nadbiskupom Vukšićem i još sedmoricom nadbiskupa i 18 biskupa iz Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, Crne Gore, Makedonije i Austrije.

U koncelebraciji su sudjelovali brojni svećenici, otpravnik poslova Apostolske nuncijature, franjevački provincijali iz Sarajeva i Mostara te dominikanski provincijal iz Zagreba i lijep broj naših sestara predvođen sa provincijalkom s. Ana Marijom Kesten.

14. ožujka – Danas je s. M. Andja Vranješ otišla posjetiti svoje u Đakovo, a s. M. Alemka Šiljeg je otišla na Mariju Bistrigu kod svoje sestre Natanaele, karmelićanke koja je došla iz Sarajeva na pretrage.

15. ožujka – Našu zajednicu posjetila je s. M. Marija Filipović i preporučila je i dalje svoga brata svećenika don Jakova, teško bolesnog od Covid-19, u molitve.

16. ožujka – Na redovitu sjednicu Vijeća Hrvatske redovničke konferencije išla je Časna majka.

17. ožujka – Danas smo proslavile, spojeno četiri rođendana Suradnica Krista Kralja: Dane Romić, Kate Bilandžić, Nevenke Prskalo i Tonke Pandžić, tri okrugla od 80 godina, koje su nas počastile rođendanskim objedom. Naše bivše članice, Marica Benjak Kovačušić i Nada Kolić vraćajući se s hođašća na Mariju Bistrigu, pohodile su našu zajednicu. Vratila se s. M. Alemka Šiljeg s Marije Bistrice.

18. ožujka – Časna majka i sestre iz naše zajednice Splitske provincije idu za Split na proslavu Zaštitnika Provincije i Dana Provincije. Imale smo zajednički Križni put sa Suradnicama Krista Kralja.

Predsjednik Vlade Republike Hrvatske Andrej Plenković i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić u petak 18. ožujka 2022. u Banskom dvorima u Zagrebu potpisali su Ugovor o Cariatu Katoličke Crkve u Republici Hrvatskoj.

19. ožujka – Sveti Josip zaštitnik naše Družbe, Generalne kuće i Splitske provincije. Misno slavlje imao nam je mons. Juraj Jezerinac, vojni biskup u miru.

Bila je Sveta misa i zahvalna molitva sv. Josipu za mnogo toga što Nam Bog daruje po Njemu i molitva da nas i dalje štiti i zagovara kod Isusa čiji je bio hranitelj. Imendan je i našem Ocu Utemeljitelju i toliko dragih osoba za koje smo također molile. Prošla su već dva mjeseca otkako je u bolnici u Australiji teško bolestan od Covid-19 don Josip Vranješ, brat od naše s. M. Andje Vranješ. Još uvijek ne može komunicirati pa je molitva jedini vez i način na koji mu pomažemo. Kao što za sve blagdane, tako i za ovaj, svoju čestitku u pismenom obliku poslala nam je Prijateljica Maloga Isusa i naša velika dobročiniteljica i suradnica dr.sc. Agneza Szabo. Između ostalog piše: „Marija i Josip divili su se svemu onome što se o ISUSU govorilo (...) Divimo se i mi zajedno s Njima i nastojimo ISUSU uvijek više i bolje služiti u bližnjima u otajstvu naše svakidašnjice, kako nas je svojim životom i primjerima učio i naš dragi i sveti sluga Božji Josip Stadler.“

Vratile su se iz Splita s proslave Zaštitnika Provincije i Dana Provincije časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Vedrana Krstičević, s. M. Alemka Šiljeg i s. M. Milana Žegarac.

20. ožujka – Pošto je bratu naše s. M. Ande Vranješ don Josip Vranješ stanje lošije sabrale smo se sve sestre u dnevnu sobu i preko mobitela molile zajedno sa svećenikom u Australiji don Vedranom Lešićem i prisutnima u Sveučilišnoj bolnici u australskom Geelongu uz bolesnog don Josipa, svećenika Vrhbosanske nadbiskupije. Oko 11,15 sati don Vedran Lešić je rekao da je ovaj čas preminuo don Josip, ali da će i dalje moliti krunicu i ostaviti sliku don Josipa da se s njim oprosti njegova rođena sestra s. M. Ande Vranješ, a da će on obavijestiti biskupe, svećenike i ostale... Časna majka je također obavijestila one najbliže i zamolila don Marka Medu ako bi mogao imati Svetu misu zadušnicu što je on odmah prihvatio. Sveta misa bila je u 13,30, a nazočile smo sve mi sestre iz kuće, Suradnice Krista Kralja, te sestre iz Zagrebačke provincije, Nova ves i sestre Sarajevske provincije iz Črešnjevca, Remete, Zagreb. Išle smo na zajednički Križni put s vjernicima grada Zagreba na Ksaver. S. M. Ande Vranješ otišla je k svojima da zajednički mole i podijele bol za pokojnim don Josipom.

21. ožujka – Predstavljena je nova apostolska konstitucija „Praedicate evangelium“ (Propovijedajte evanđelje) o Rimskoj kuriji i njezinu služenju Crkvi u svijetu, u Tiskovnom uredu Svetе Stolice, a objavljena je na svetkovinu sv. Josipa. Stupa na snagu na svetkovinu Pedesetnice, 5. lipnja 2022.

22. ožujka – Danas su dvije godine od potresa u Zagrebu. Zahvalile smo Bogu što je bdio i bdiye nad nama.

23. ožujka – Noćas u 00,37 sati ponovno je slabiji potres, s epicentrom kod Remeta, zatresao Zagreb. Dvije su godine otkako smo ovdje u kući Suradnice Krista Kralja koje su nas s ljubavlju primile, kojima iskreno zahvaljujemo za njihovu ljubav i dobrotu moleći za njih i za nas Božji blagoslov i zaštitu.

24. ožujka – Duhovna je obnova za našu zajednicu. Prigoda za svetu ispovijed i Sveta misa za nas sestre i Suradnice Krista Kralja s poticajnom propovijedi, u kojoj je srž bila „ČUTI“ što ja čujem? Svetu misu imao je *p. Marijan Zubak*, redovnik družbe Misionara Krvi Kristove.

U 15 sati imale smo jedan kratki sastanak u vezi projekta za Cjelovitu obnovu. Zajedničko klanjanje za duhovna zvanja.

25. ožujka – Blagovijest. Poseban blagdan za sve Služavke Maloga Isusa i patron Prijatelja Maloga Isusa. Misno slavlje imao nam je mons. Juraj Jezerinac, vojni biskup u miru. Iza Svetе Mise zajedno s biskupom Jezerincem izmolile smo Posvetnu molitvu Bezgrješnomu Srcu Marijinu za cijelo čo-

vječanstvo, napose narode Rusije i Ukrajine. U 15 sati imale smo zajednički Križni put.

U vatikanskoj bazilici u zajedništvu s biskupima i vjernicima cijelog svijeta Papa Franjo posvetio je čovječanstvo, napose narode Rusije i Ukrajine, Bezgrješnomu Srcu Marijinu. Zajedno sa Suradnicama Krista Kralja pratili smo posvetu preko TV Laudato i zajedno sa svetim Ocem izmolile Posvetnu molitvu.

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić s pomoćnim biskupima Ivanom Šaškom i Mijom Gorskim u bazilici Uznesenja Blažene Djevice Marije u Nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke u istom duhu slavio je Euharistiju.

26. ožujka – Posjetio nas je Josip Penić, Prijatelj Maloga Isusa, nećak svećenika don Stjepana Penića.

27. ožujka – Nakon posvete čovječanstva, napose Rusije i Ukrajine Bezgrješnom Srcu Marijinu, nakon molitve Andeoskog pozdravljenja ponovno je Sveti Otac Franjo pozvao da utihnu oružja i da se zaustavi sukob.

Našu zajednicu posjetila je s. Snježna Stipandić i s. Jelica Bilić, Kćeri Božje Ljubavi.

U organizaciji Vojnog ordinarijata, na Četvrtu korizmenu nedjelju, kod franjevaca trećoredaca na ksaverskoj Kalvariji u Zagrebu, održan je tradicionalni križni put Hrvatske vojske i policije.

Sudjelovale smo i mi sestre iz Vrhovne uprave.

29. ožujka – Umrla je naša stogodišnjakinja draga s. M. Rozamunda Vukas. Neka Gospodin nagradi njen sto godišnji hod i svaki čin njene ljubavi, prema Bogu, Družbi i bližnjima.

30. ožujka – Na pogreb s. M. Rozamunde Vukas u Koštute išla je časnica majka s. M. Marija Banić i s. M. Vedrana Krstičević.

Preko TV ekrana povezali smo se s Australijom i pratili ispraćaj brata s. M. Ande don Josipa Vranješa, koji je organiziran u Centru u kojem je završio svoje djelovanje u sv. Anti u Geelongu. Misno slavlje predslavio je melbournski nadbiskup Peter Comesoli. Uz njega su koncelebrirali pomoćni biskup Martin Ashe, biskupski vikar za svećenike migrante u Melbournškoj nadbiskupiji mons. Joselito Cerna Asis, kao i drugi svećenici iz Melbournea tako i drugih hrvatskih katoličkih centara diljem Australije: delegat Hrvatske inozemne pastve za Australiju fra Davor Dominović, voditelj HKC Brisbane, voditelji HKC Canberra fra Anto Šimunović, HKC Wollongong fra Ivo Tadić, hrvatski dušobrižnici u Melbourneu mons. Bosiljko Rajić, vlč. Josip Grubišić, vlč. Vedran Lešić, vlč. Ivica Zlatunić i vlč. Velimir Maglica.

Nadbiskup Comensoli na početku Misnog slavlja pozdravio je sve prisutne, izrazivši svoju radost što ima priliku slaviti s njima Euharistiju, ali i tugu zbog smrti don Josipa Vranješa.

31. ožujka – Sprovod s. M. Rozamunde Vukas u Košutama kraj Trilja. Zahvalnost s. M. Rozamundi Vukas u ime Vrhovne uprave iskazala je časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Vedrana Krstičević.

U večernjim satima u crkvi sv. Leopolda Bogdana Mandića u Sunshineu bio je oproštaj hrvatske zajednice iz HKC Sunshine s pokojnim don Josipom Vranješom. Misno slavlje predvodio je voditelj Centra vlč. Josip Grubišić. U propovijedi istaknuo je pokojnikovu nesebičnu ljubav prema svome narodu, te veliki doprinos u izgradnji crkve u kojoj su slavili oproštajnu Misu. U ime zajednice riječ zahvale uputili su dugogodišnja suradnica don Josipa Vranješa u pastoralom radu Slavica Vekić, a u ime vrhbosanskog nadbiskupa mons. Bosiljko Rajić. U ime Obitelji don Josipa Vranješa naša s. M. Andra Vranješ poslala je pismo zahvale koje je u cijelosti pročitano.

U ime nacionalnog ravnatelja mons. Tomislava Markića, obratio se delegat fra Davor Dominović. Misno slavlje zaključio je zahvalom župnik Josip Grubišić.

01. travnja – S. M. Alemka išla je ispratit za Sarajevo svoju sestru Natanaelu Šiljeg, karmeličanku koja je bila u Mariji Bistrici radi pregleda. Imale smo zajednički Križni put. Nakon sprovoda, posjeta svojima i sestrama u Dugopolju vratile su se časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Vedrana Krstičević.

02. travnja – Održan je sastanak Uredničkog vijeća za Bilten „Stadler“ u prostorima Vrhbosanske nadbiskupije, Kaptol 7 u Sarajevu, pod vodstvom dr. don Pave Jurišića, postulatora kauze našeg Oca Utetmeljitelja, glavnog i odgovornog urednika Biltena „Stadler“. Na sastanku su bile s. M. Ana Marija Kesten, provincijska glavarica, s. M. Mirjam Dedić, savjetnica u Vrhovnom vijeću, s. M. Vesna Mateljan, s. M. Maneta Mijoč i s. M. Jasmina Kokotić, članice Uredničkog vijeća. U Sarajevo je sa s. M. Vesnom i s. M. Manetom išla s. M. Antonia Čobanov. U kući „Egipat“, bile su sa sestrama na ručku, te na grobu Oca Utetmeljitelja u katedrali.

03. travnja – U župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu u Zagrebu, održana je korizmena duhovna obnova za redovnice koje djeluju u Zagrebu i okolici, na temu „Križ“ koju je održao o. Srećko Rimac, OCD. Na duhovnoj obnovi sudjelovale su sestre iz naše zajednice.

04. travnja – Na radni sastanak Uredničkog vijeća glasnika „Stadler“ u Sarajevo išla je s. M. Mirjam Dedić sa s. M. Jasminom Kokotić. Lijepo su nas primile i ugostile sestre u Provincijalnoj kući „Egipat“ s provincijalkom s. M. Ana Marijom Kesten, na čemu im i na ovaj način zahvaljujemo.

05. travnja – U prostorijama Nadbiskupskog ordinarijata vrhbosanskog u Sarajevu u utorak 5. travnja pod presjedanjem postulatora kauze mons dr. don Pave Jurišića, glavnog i odgovornog urednika glasnika „Stadler“ održan je sastanak Uredničkog vijeća glasnika „Stadler“, na kojem je iz Vrhovne uprave sudjelovala s. M. Mirjam Dedić.

Svi prisutni članovi Uredničkog vijeća glasnika „Stadler“ s. M. Ana Marija Kesten, provincijska glavarica, s. M. Mirjam Dedić, s. M. Maneta Mijoč, s. M. Vesna Mateljan i s. M. Jasmina Kokotić, s glavnim urednikom mons. dr. don Pavom Jurišićem, pozvani su na ručak sa sestrama i kandidaticama, u Provincijsku kuću „Egipat“, gdje je svima dobrodošlicu zaželjela provincijalka s. M. Ana Marija Kesten i kućna predstojnica s. M. Kata Zadro. Radost podijeljena uvijek je veća. Nakon zajedničkog objeda zahvalile smo provincijalki s. M. Ani Mariji Kesten, predstojnici s. M. Kati Zadro, kuharicama i svim sestrama i kandidaticama i pošle u katedralu Srca Isusova da se zajednički pomolimo i za tolike milosti zahvalimo na grobu Oca Utetmeljitelja. Preporučili smo se i dalje u Njegov zagovor, moleći i za sve koji su se preporučili u naše molitve ne izostavljajući ni one ostale. Posebna je to bila milost, jer za vrijeme pandemije se nije moglo hodočastiti, pa je ovo doživljaj radosti veći i srce ispunjenije. Hvala Bogu koji nas na različite načine razveseljuje i svojim darovima obdaruje.

06. travnja – Časna majka išla u službeni pohod sestrama u Rijeku. Vratila se s. M. Mirjam iz Sarajeva.

07. travnja – Papa Franjo imenovao je zadarskim nadbiskupom koadjutorom svećenika Porečke i Puliske biskupije mons. Milana Zgrablića.

Nakon pohoda sestrama u Rijeku vratila se u Zagreb časna majka s. M. Marija Banić. Posjetio nas je vel. Stjepan Penić i vel. Ivica Mršo, profesor na kbf-u u Sarajevu. Imale smo redovno klanjanje za duhovna zvana.

08. travnja – Stadlerov dan proslavile smo Svetom misom i molitvom za proglašenje blaženim sl. Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera i sl. Božje Marije Stanković. Svetu misu predvodio je mons. Juraj Jezerinac, vojni biskup u miru i u propovijedi osvijetlio ova dva lika od kojih možemo puno naučiti.

09. travnja – Danas su u Zagreb u Zračnu luku *Franjo Tuđman* došli posmrtni ostatci vel. Josipa Vranješ, iz Australije, brata svećenika naše sestre Ande Vranješ. Na aerodrom, na doček je otišla s. M. Anda s časnom majkom s. M. Marijom Banić i sestrama iz naše zajednice. S. Anda je otišla u Đakovo gdje će biti i pokopan vel. Josip Vranješ sa svojim roditeljima.

11. travnja – Na sprovod pokojnog svećenika vlč. Josipa Vranješa, brata naše s. M. Ande Vranješ, svećenika Vrhbosanske nadbiskupije, koji je preminuo u Sveučilišnoj bolnici u australskom Geelongu u nedjelju, 20. ožujka

u 63. godini života išle su časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Mirjam De-dić, s. M. Vedrana Krstičević, s. M. Andelina Perić, s. M. Alemka Šiljeg i s. M. Milana Žegarac. Pridružila se i voditeljica Suradnica Krista Kralja Blanka Pavlović.

Svetu misu zadušnicu u župnoj crkvi Dobrog Pastira u Đakovu predvodio je vrhbosanski nadbiskup metropolit i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH dr. Tomo Vukšić, predsjednik Vijeća Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine za hrvatsku inozemnu pastvu, u zajedništvu s đakovačko-osječkim nadbiskupom metropolitom Đurom Hranićem i kotorskim biskupom Ivanom Štironjom te uz koncelebraciju tridesetak svećenika iz Vrhbosanske i drugih biskupija u Republici Hrvatskoj i BiH među kojima je bio i mjesni župnik vlč. Josip Ivešić. Osim biskupa Štironje, među koncelebrantima su bili kolege svećenici iz bogoslovske dana u Sarajevu: župni upravitelj Kotora don Ante Dragobratović, dugogodišnji misionar u župi Kisongo u Tanzaniji don Velimir Tomić i generalni tajnik Biskupske konferencije BiH mons. Ivo Tomašević.

Na misi je sudjelovao veliki broj naših sestara Služavki Malog Isusa na čelu s vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Marijom Banić, provincijskom glavaricom Zagrebačke provincije s. M. Petrom Marjanović i provincijskom glavaricom Sarajevske provincije s. M. Anom Marijom Kesten.

Sudjelovale su i sestre drugih redovničkih zajednica, rodbina i brojni vjernici koji su ispunili novu i lijepu crkvu Dobroga Pastira u predgrađu Đakova. Liturgijsko pjevanje animirala je naša s. M. Pavka Dujmović.

12. travnja - Udruga hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (U-HBDR91.) i Croatica TV iz Toronto (Kanada) dodijelit će Veliku zlatnu plaketu - Da se ne zaboravi umirovljenom vojnom biskupu Juraju Jezerincu, „koji je svojim djelovanjem ostavio neizbrisiv trag u stvaranju slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države“.

14., 15. i 16. travnja - Na obredima Vazmenog trodnevlja na Veliki četvrtak, petak i subotu u kapeli Vojnog ordinarijata sudjelovale smo sve sestre iz naše zajednice Obrede je predvodio vojni biskup u Republici Hrvatskoj mons. Jure Bogdan.

17. travnja - Uskrs, najveći kršćanski blagdan proslavile smo u kapeli Suradnica Krista Kralja u zajedništvu s njima, a Euharistijsko slavlje imao je umirovljeni vojni biskup mons. Juraj Jezerinac.

19. travnja - Na Proširenu sjednicu došla je provincijalka s. M. Terezija Pervan.

20. travnja - Stigle su provincijalke s. M. Ana Marija Kesten i s. M. Petra Marjanović. Održana je Osma proširena sjednica Vrhovne uprave. Nakon

završene sjednice s. M. Petra Marjanović otišla je u Novu ves. Nešto kasnije otišla je s. M. Terezija Pervan. S nama na molitvi i večeri ostala je s. M. Ana Marija Kesten koja je nakon toga otišla kod sestara u Črešnjevec.

U Vojnom ordinarijatu RH u Zagrebu Veliku zlatnu plaketu 'Da se ne zaboravi' primio je umirovljeni vojni biskup mons. Juraj Jezerinac.

21. travnja – Posjetila nas je naša s. M. Niceta Brajković koja je došla u Zagreb radi kontrole očiju.

22. travnja – U Kući Suradnica Krista Kralja u Zagrebu, gdje je privremeno smještena Vrhovna uprava Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, u dopodnevnim satima posjetio nas je novi vrhbosanski nadbiskup metropolit i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u Bosni i Hercegovini mons. dr. Tomo Vukšić.

23. travnja – Došla je s. M. Anemarie Radan. Imendan je biskupu Jurju Jezerincu kojem smo nakon Svete mise koju je predvodio, čestitali imendan.

24. travnja – Nedjelja Božjeg Milosrđa. U povodu imendana biskupa mons. Jure Bogdana, vojnog biskupa u Republici Hrvatskoj, mons. Jurja Jezerinca, vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj u miru i don *Marka Mede* vikara Vojnog ordinarijata u RH, na objed kod Suradnica Krista Kralja pozvana je i naša zajednica.

25. travnja – Redovita Duhovna obnova na temu: „Sluga Božji Josip Stadler i naša redovnička obitelj“

28. travnja – S. M. Alemka Šiljeg otišla je za Dubrovnik posjetiti svoga bolesnog brata Matu i u Metković posjetiti svoje.

29. travnja do 1. svibnja – U organizaciji Povjerenstva Hrvatske redovničke konferencije za početnu formaciju redovnika i redovnica u Međugorju (BiH) održano je jubilarno 50. vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica na kojem je sudjelovala s. M. Andja Vranješ.

30. travnja – Časna majka sa s. M. Vedranom Krstičević išla je čestitati zaštitnika zajednice u Črešnjevcu Sv. Josipa Radnika. Došao don Pavo Jurišić posjetiti našu zajednicu.

01. svibnja – Na proslavu zaštitnika zajednice u Črešnjevcu Sv. Josipa Radnika išle su čestitat i sudjelovale na Euharistijskom slavlju i zajedničkom objedu s. M. Vedrana Krstičević, s. M. Andelina Perić i naše gošće s. M. Anemarie Radan i s. M. Salutaria Đula.

U provincijskoj kući Zagrebačke provincije sestara Služavki Maloga Isusa Presvetog Srca Isusova i Marijina, u samostanu *Antunovac* u Zagrebu, zapo-

čeo je XVII. redoviti provincijski Kapitol kojemu presjeda vrhovna glavarica Družbe s. M. Marija Banić.

03. svibnja – Izabrana je nova uprava Zagrebačke provincije: s. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica, s. M. Marina Dugalija, prva savjetnica i zamjenica, s. M. Viktorija Predragović, druga savjetnica, s. M. Jelena Burić, treća savjetnica i s. M. Nikoleta Košćak, četvrta savjetnica. Održana je sjednica Vrhovne uprave na kojoj je potvrđena nova uprava Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina kako bi mogao nastaviti rad XVII. Redovitog provincijskog Kapitula.

04. svibnja – Nakon završenog XVII. redovitog provincijskog Kapitula iz Nove vesi vratila se Časna majka.

05. svibnja – Umro je gospodin Mate Šiljeg, brat naše s. M. Alemke Šiljeg.

06. svibnja – Časna majka s. M. Marija Banić sa s. M. Andjom Vranješ i s. M. Andelinom Perić otišle su u Sarajevo na proslavu Dana Provincije i susret sestara predstojnica Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog Začeća Blažene Djevice Marije.

S. M. Alemka Šiljeg sa s. M. Vedranom Krstičević otišla je u Dubrovnik na sprovod svomu bratu Mati Šiljeg. Nakon toga posjetile su svoje u Metkovиću.

07. svibnja – Sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog Začeća Blažene Djevice Marije proslavile su u subotu, 7. svibnja 2022. godine Dan Provincije. Taj za sestre posebni dan – Dan Provincije – proslavljen je u svetištu Gospe Stupske u koje je hodočastilo četrdesetak sestara predvođenih provincijskom glavaricom s. M. Ana Marijom Kesten i vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Marijom Banić.

08. svibnja – Nedjelja Dobrog Pastira i Utemeljiteljev dan. U samostanu Egipat i sjedištu Provincije BZ BDM održan je susret sestara predstojnica Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije BZ BDM. Ovogodišnja tema susreta bila je „Ekonomija u službi karizme i poslanja“. Susretu je predsjedala vrhovna glavarica Družbe sestara Služavki Maloga Isusa s. M. Marija Banić.

11. svibnja – Državni tajnik Svete Stolice, kardinal Pietro Parolin, posjetio je Zagreb prigodom dviju važnih obljetnica – 30 godina od kada je Sveta Stolica priznala Republiku Hrvatsku, te 25 godina od ratificiranja triju Ugovora između Svete Stolice i RH.

Na svečanom Euharistijskom slavlju koje je slavljeni u bogoslužnom prostoru bl. kardinala Alojzija Stepinca iz naše zajednice sudjelovale su s. M. Andelin Perić i s. M. Mirjam Dedić.

12. svibnja – Sv. Leopold Mandić. U ime Vrhovne uprave i svoje osobno ime s. M. Mirjam Dedić išla je čestitati imendan s. M. Leopoldi Božićević.

Vrhovnu upravu posjetio je vel. Ivica Mršo, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu i don Tomislav Mlakić, župnik župe na Kupresu i predstojnik Katehetskog ureda Vrhbosanske nadbiskupije.

13. svibnja – Na slavlje prve svete pričesti svojim nećacima u Lupoglav i na krizmu u Voćin išla je s. M. Andželina Perić.

16. svibnja – Časna majka je išla u Novu ves na primopredaju dosadašnje Provincijske uprave novoizabranoj Provincijskoj upravi. S. M. Andželina Perić vratila se sa slavlja prve svete pričesti i svete potvrde iz Lupoglava i Voćina.

17. svibnja – S. M. Alemka Šiljeg sa s. M. Vedranom Krstičević vratile su se sa sprovoda brata s. M. Alemke iz Metkovića.

19. svibnja – Sveta isповijed za našu zajednicu i duhovna obnova. Svetu misu imao je p. Marijan Zubak, redovnik družbe Misionara Krvi Kristove s prigodnom propovijedi u kojoj je stavio naglasak na Mariju kao majku (duhovno majčinstvo) i odgojiteljicu koja nam je u tom uzor i učiteljica.

20. svibnja – U službeni pohod sestrama u zajednici u Eisenstadtu išla je časna majka s. M. Marija Banić sa s. M. Andžom Vranješ. S. M. Andželina išla k svojima u Lupoglav na sv. Misu za pokojnu Mamu i nevjестu.

21. svibnja – Na hodočašće Gospi Trsatskoj sa svojima išla je s. M. Mirjam Dedić.

23. svibnja – Vratila se s. M. Andželina od svojih iz Lupoglava.

24. svibnja – Sa službenog pohoda sestrama u zajednici u Eisenstadtu vratila se u Zagreb časna majka s. M. Marija Banić sa s. M. Andžom Vranješ.

25. svibnja – U samostanu u Solinu, u 82. godini života i 59. godini redovništva, blago u Gospodinu preselila se u Očev dom naša draga s. M. Želimira Penić. Počivala u miru Božjem. Održano je Euharistijsko klanjanje u našoj zajednici.

26. svibnja – Uzašašće. Imale smo redovito klanjanje i molitvu za duhovna zvanja.

27. svibnja – Započele smo Devetnicu Duhu Svetomu. Našu zajednicu pochodili su misionar don Danilo Lisjak, SDB iz Slovenije i misionarka s. Marta Čović, KBLJ. Obadvoje djeluju kao misionari u Ugandi. Na susret PMI u Veprić išla je časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Andželina Perić i s. M. Vedrana Krstičević.

28. svibnja – Počele su duhovne vježbe za Suradnice Krista Kralja koje predvodi pater Nikola Stanković. Prema svojim mogućnostima i mi smo se uključile u program duhovnih vježbi. Na poziv voditeljice mlađih Kursiljista Marije Draganović, grupi mlađih *Mali Tečaj Kursiljo*, s. Mirjam govorila je o duhovnom pozivu i svjedočila o svom pozivu.

29. svibnja – Nastavak duhovnih vježbi.

30. svibnja – Dan Državnosti. Svetu misu za Domovinu prigodom proslave Dana državnosti Republike Hrvatske u kapelici SKK predvodio je pater Nikola Stanković. Vratila se sa susreta PMI i posjeta svojima časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Andželina Perić i s. M. Vedrana Krstičević.

31. svibnja – Pohod BDM – Gospa od kamenitih vrata i Zaštitnica grada Zagreba. Nakon Svete mise imale smo zajednički doručak koje su pripremili Suradnice Krista Kralja i ujedno je bio oproštaj sa voditeljem duhovnih vježbi patrom Nikolom Stankovićem nakon Duhovnih vježbi.

U povodu proslave Gospe od kamenitih vrata, zaštitnice grada Zagreba, na trgu ispred katedrale svečano Misno slavlje u 19 sati predvodio je mons. Lazarus You Heung sik, pročelnik Kongregacije za kler, u zajedništvu sa zagrebačkim nadbiskupom kardinalom Josipom Bozanićem, brojnim biskupima, svećenicima redovnicima i redovnicama, te mnoštvom djece, mlađih i ostalih vjernika grada Zagreba i okolice. Na slavlju je iz naše zajednice sudjelovala časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Andželina Perić, sa Suradnicom Krista Kralja Tonkom Pandžić. Nakon Svete mise održana je procesija u kojoj je nošen lik Majke Božje od Katedrale do Kamenitih vrata.

PROVINCĲA SV. JOSIPA

01. ožujka - Vrhovna glavarica s. M. Marija Banić službeno je posjetila splitsko-makarskog nadbiskupa mons. Marina Barišića u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu. Posjetila je i naše sestre koje vode domaćinstvo u Nadbiskupskom ordinarijatu.

02. ožujka - Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan skupa s druge dviće sestre provincijalke: s. M. Andrijanom Mirčeta milosrdnicom, s. M. Mari-angelom Galić, Službenicom Milosrđa, čije zajednice imaju provincijska sjedišta u Splitu, posjetile su na Lovretu novoizabrano provincijsku glavaricu Školskih sestara franjevki s. M. Lidiju Bernardicu Matijević i čestitale na izboru.

Pepelnica. Sveti Otac je pozvao da na Pepelnici prvi dan korizme bude dan molitve i posta za mir u Ukrajini, što smo i učinile u našim zajednicama.

03. ožujka - Vrhovna glavarica s. M. Marija Banić, provincijska glavarica s. M. Terezija i s. M. Brigita posjetile su sestre u samostanu na Šinama, osobito s. M. Humilitas koja je jučer izšla iz bolnice, gdje je duže vrijeme bila na liječenu od covida. Posjetile su i sestre u Jesenicama i Omišu.

05. ožujka - Pročelnica Društva Prijatelja Maloga Isusa (PMI) za Splitsku provinciju s. M. Dolores Brkić organizirala je duhovno – edukacijski susret za Animateure Društva PMI na Pojišanu u Splitu. Susretu je nazočila i provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, savjetnica s. M. Brigita Rojnjica i sestre Provincijskog vijeća Društva PMI i animatori. Prigodno predavanje koje je održao dr. don Marko Trogrlić, na temu „Prijatelji Maloga Isusa i sinodalnost“.

09. ožujka - Na groblju u Prenju - Dubrava (BIH) sahranjen je brat s. M. Andelke Raguž gosp. Nikole Raguža. Na sprovodu je bilo više naših sestara.

10. ožujka - Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i s. M. Brigita Rojnjica posjetile su sestre u Brelima.

11. ožujka - U Provincijskoj kući - samostanu sv. Ane je održana sjednica Provincijskog vijeća.

16. ožujka - Na gradskom groblju Boninovo u Dubrovniku bio je sprovod pokojnog fra Ante Logare, bivšeg kapucinskog provincijala, nekadašnjeg upravitelja Biskupijskog svetišta Gospe od Milosrđa u Gospinom polju u Dubrovniku i gvardijana dubrovačkog kapucinskog samostana, koji je preminuo 11. ožujka u kapucinskom samostanu u Dubrovniku. Na sprovodu je bilo prisutno i više naših sestara. Provincijska glavarica s. M. Terezija uputila je u ime Splitske provincije pismenu sućut Kapucinskom provincijalu prigodom smrti fra Ante Logare, i izrazila zahvalnost fra Anti za sve dobro koje je učinio za Provinciju i sestre. Fra Ante je živio u samostanu u Dubrovniku, u kojem djeluju naše sestre, od 2005. do 2011., gdje je vršio službu gvardijana i upravitelja svetišta Gospe od Milosrđa, te od 2014. do svoje smrti, kada zbog narušenog zdravlja pomaže koliko mu zdravlje dopušta, a sestre su mu posebno bile na usluzi za vrijeme bolesti.

17. ožujka - Posljednji ispraćaj Jakov Vele Cvitanović, brata s. M. Nevene i s. M. Marijane, iz Vedrina, bio je na gradskom groblju Sv. Mihovila u Trilju. Na sprovodu je bilo više naših sestara na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan i provincijsko zamjenicom s. M. Marcelom Žolo, koja je rodica pokojnika.

19. ožujka - U marijanskom svetištu u Vepricu proslavljen je Dan naše Splitske provincije, a svetkovinu sv. Josipa, zaštitnika naše Provincije. Okupljanje u deset sati ispred špilje, a potom je u jedanaest sati pobožnost križnog puta. Nakon zajedničkog ručka koordinatorica inicijative "40 dana

za život" za Dalmaciju Marija Šošić predstavila je sestrama rad Centra za život koji se nalazi u sklopu našeg samostana sv. Ane u Splitu. Bilo je prostora i za šetnju kroz šumu svetišta ili osobnu molitvu u tišini ispred šipilje. Susret je završio Misnim slavljem u 15.30 sati koju je s nadahnutom propovijedi predvodio upravitelj svetišta don Mijo Šurlin. Na proslavi su sudjelovale sestre iz svih zajednica, izuzev onih koje su bile u izolaciji zbog corone. Prisustvovala je i vrhovna poglavarica Družbe s. M. Marija Banić s našim sestrama koje iz Vrhovne uprave.

20. ožujka – Dvanaest sestara iz samostana "Sv. Josipa" na Šinama - Split u svojoj zajednici započelo slavlje svojih godišnjih duhovnih vježbi. Duhovne vježbe je predvodio otac Smiljo Brnadić, karmelićanin.

Društvo Prijatelja Maloga Isusa (PMI) Splitske Provincije u organizaciji provincijske pročelnice Društva s. M. Dolores Brkić imali su danas tradicionalnu korizmenu duhovnu obnovu u župi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Katunima. Susret je započeo u prepunoj župnoj crkvi Posrednice svih milosti pjesmom i uvodnom meditacijom don Mije Grozdanića. Nakon molitve krunice okupljeni su molili pobožnost križnog puta „Križni put hrvatske povijesti“ don Ivana Bodrožića, a križ su nosili članovi PMI iz čitave Provincije. Nakon molitve upriličeno je druženje za tristotinjak članova Društva Prijatelja Maloga Isusa.

21. ožujka – U samostanu sv. Ane u Splitu održana je sjednica Provincijskog vijeća u samostanu sv. Ane u Splitu.

Na mjesnom groblju Gospe od Sniga u Kaštel Kambelovcu sahranjena je gđa Filomena Mrše rođ. Grgurin, sestra naše pok. s. M. Snježane.

22. ožujka - Povodom 100. obljetnice rođenja i 10. obljetnica smrti mons. Ante Jurića, splitsko-makarskog nadbiskupa i metropolite, u velikoj dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu upriličeno je predstavljanje knjige „Natrag Bogu. Propovijedi nadbiskupa Ante Jurića“. Knjigu su predstavili izv. prof. dr. sc. Ivan Matijević, doc. dr. sc. don Edvard Punda i bogoslov Tobija Matijević. Na predstavljanju je bilo nekoliko naših sestara na čelu s provincijskom zamjenicom i savjetnicom s. M. Marceom Žolo.

23. ožujka - U prigodi 110. obljetnice rođenja i 15. obljetnice smrti nadbiskupa mons. Frane Franića te 100. obljetnice rođenja i 10. obljetnice smrti nadbiskupa mons. Ante Jurića održano je svečano Euharistijsko slavlje te je učinjen obred prijenosa njihovih zemnih ostataka iz konkatedralne crkve sv. Petra u Splitu, gdje su do sada počivali, u kriptu nove crkve Svetе Obitelji koja se nalazi na Gospinu Otoku u Solinu. Bile su prisutne naše sestre na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan.

24. ožujka - Splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić proslavio je 75. godina života. Rođendanskoj svečanosti doprinijele su i naše brižne sestre s. M. Pulherija i s. M. Mirjam kao domaćice u Nadbiskupskoj palači, a pomogla im je za ovu prigodu i s. M. Brigit Rojnica iz samostana sv. Ane.

Provincijska glavarica s. M. Terezija i s. M. Jelena pošle su u Sutivan posjetiti sestre.

25. ožujka - Blagovijest. U samostanu sv. Ane Svetu misu s prigodnom propovijedi imao je dr. fra Ante Akrap, a poslije Svetе mise bilo je Euharistijsko klanjanje do podne.

Poslije podne s početkom u 17,30 sati Sv. misu je u samostanskoj kapeli slavio don Ante Rako s prigodnom propovijedi, na kojoj su bili članovi i suradnici Udruge Centra za život na čelu s voditeljicom gđom Marijom Šošić i njezinim suprugom gosp. Davorom, koji je animirao na gitari pjevanje preko Svetе mise, te nekoliko PMI sa s. M. Dolores. Iza Sv. mise imali su druženje u prostorima koje su Centru iznajmljeni u dijelu našeg samostana sv. Ane.

29. ožujka - U samostanu u Košutama u jutarnjima satima, u 8,00 sati, blaženo je preminula s. M. Rozamunda Vukas, u 101. godini života i 80. godini redovništva, koja je 25. veljače ove godine, malo više od mjesec dana, u samostanu u Košutama svečano proslavila 100. godinu života.

Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan pošla je danas s gđom Marijom Šošić Kulazo, voditeljicom Centra za Život, u Karlovac i u kuću „Betlehem“ kod patra Marka Glogovića.

30. ožujka - Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i s. M. Brigit Rojnica pošle su u Sutivan, gdje su kuhale za sestre, jer je s. M. Katica Vujica išla na rehabilitaciju u Biokovku u Makarsku.

31. ožujka - Posljednji isprāćaj s. M. Rozamunde obavljen je u 15 sati na mjesnom groblju u Košutama, a Sveta misa nakon sprovoda slavljenja je u župskoj crkvi u Košutama. Sprovodne obrede vodio je župnik don Tomislav Topčić. Svetu misu, nakon ukopa, slavio je u crkvi Srca Isusova u Košutama don Marinko Duvnjak, a u koncelebraciji s petoricom svećenika. Na sprovođu je, uz vremenske teškoće, bilo nazočno oko trideset sestara iz Provincije, s časnom majkom s. M. Marijom Banić, vrhovnom savjetnicom s. M. Vedrnom Krstičević i provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan. Uz rodbinu iz rodnih Vodrina i župa Trilj i Košute bio je lijepi broj vjernika, te nekoliko časnih sestara drugih zajednica.

01. i 02. travnja - U organizaciji Povjerenstva za predškolski i školski odgoj u ustanovama koje vode redovničke zajednice, u Dječjem vrtiću Sv. Josipa u

zagrebačkoj Granešini održan je stručni skup za odgojiteljice i odgojitelje u vjeri u katoličkim vrtićima o temi „Duhovnost i kreativnost“. Na stručnom skupu sudjelovalo je oko 130 sudionika. Iz naše Provincije sudjelovala je s. M. Martina Grmoja.

05. travnja - Održan je sastanak Uredničkog vijeća za Bilten „Stadler“ u prostorima Vrhbosanske nadbiskupije, Kaptol 7 u Sarajevu, pod vodstvom dr. don Pave Jurišića, postulatora kauze našeg Oca Utemeljitelja, glavnog i odgovornog urednika Biltena „Stadler“. Na sastanku su bile s. M. Ana Marija Kesten, provincijska glavarica, s. M. Mirjam Dedić, savjetnica u Vrhovnom vijeću, s. M. Vesna Mateljan, s. M. Maneta Mijoč i s. M. Jasmina Kokotić, članice Uredničkog vijeća. U Sarajevo je sa s. M. Vesnom i s. M. Manetom išla s. M. Antonia Čobanov. U kući „Egipat“, bile su sa sestrama na ručku, te na grobu Oca Utemeljitelja u katedrali.

07. travnja - Provincijalka s. M. Terezija i s. M. Brigita vratile su se iz Sutivanu. Provincijalka i s. M. Martina Grmoja bile u 11 sati u Nadbiskupiji na sastanku na koji ih pozvao o. nadbiskup mons. Marin u vezi otvaranja početkom nove pedagoške godine 2022./2023. sa strane splitsko-makarske nadbiskupije katoličkog dječjeg vrtića koji se nalazi u sklopu novoizgrađenog Pastoralnog centra Župe Gospe od Andela u Trogiru. Potrebno je učiniti predradnje prije otvaranja i početka djelovanja vrtića. Na sastanku je bila prisutna i ravnateljica dječjeg vrtića sestara Službenica Milosrđa s. Mirjana Kutleša, ravnateljica vrtića „Dobri“. Molili su sa strane nadbiskupije da zbog iskustva u tom radu naša s. M. Martina Grmoja za sada preuzme da bude ravnateljica tog dječjeg vrtića u Trogiru, da vodi brigu o svim potrebnom predradnjama otvaranja dječjeg vrtića.

08. travnja - U samostanu u Košutama održana je sjednica Provincijske uprave, na kojoj su se u prvom dijelu otvarale prispjele glasačke liste za predstojeći Provincijski kapitol. Uz članice Provincijske uprave bile su s. M. Loreta Leventić iz samostana na Šinama i s. M. Marta Kegalj iz samostana u Solinu. Nakon dobivenih rezultata izabrane su izaslanice i zamjenice za Provincijski kapitol.

09. travnja - U Dugopolju je bio sprovod pok. Zore Čipčić, sestre pok. s. M. Filoteje Žuro i tete s. M. Mirjam Mirčeta.

Provincijska glavarica i s. M. Brigita pošle su u samostan u Sutivan na Braču, za pomoć sestrama u kuhinji.

13. travnja - Sprovod don Ljube Bodrožića, koji je umro 10. travnja 2022., u Svećeničkom domu u Splitu, u 74. godini života i 50. godini misništva, bio je na gradskom groblju Lovrinac. Bilo je na sprovodu i više naših sestara, na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan. Don Ljubo je bio župnik na župama na kojima su bile i naše sestre.

16. travnja - Velika subota. Svake godine redovnice u Splitu njeguju lijepi običaj susreta sestara s Nadbiskupom o svetkovini Uskrsa. Ovogodišnju uskrsnu čestitku u ime redovnica uputila je u zgradu Nadbiskupije provincijska glavarica naše Provincije s. M. Terezija Pervan, i predala u ime svih redovnica prigodni dar nadbiskupu Marinu Barišiću.

18. travnja - Uskrsni ponedjeljak. U Imotskom je pokopan fra Petar Lubina, koji je kroz više godina vršio i službu nadbiskupskog delegata za redovnice u splitsko-makarskoj nadbiskupiji. Na sprovodu je bila s. Provincijalka i nekoliko naših sestara.

20. travnja - Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan bila na proširenoj sjednici u Zagrebu.

22. do 24. travnja - Redoviti godišnji susret sestara s privremenim zavjetima održan je kod Službenica milosrđa u Duhovnom centru "Oaza sv. Marije Krucifikse" na Kamenu u Splitu, u organizaciji Povjerenstva Hrvatske redovničke konferencije za početnu formaciju redovnica i redovnika. Voditelj susreta bio je doc. dr. sc. Taras Barščevski, profesor biblijske teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a govorio je o temi „Čuvaj se da ti se u srcu ne porodi opaka misao (Pnz 15,9). Briga o srcu kao središtu monaške duhovnosti“. Na susretu su bile iz naše Provincije s. M. Marina Žuljević magistra i juniorka s. M. Tajana Andrlle.

29. travnja do 1. svibnja - U organizaciji Hrvatske redovničke konferencije, Povjerenstva za početnu formaciju redovnika i redovnica, održano je Vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica u Međugorju, na temu: „Dinamika duhovnoga života posvećenih osoba pred izazovima suvremenoga svijeta“. Sudjelovala je iz naše Provincije s. M. Marina Žuljević.

Od 29. travnja do 1. svibnja - U samostanu Srca Isusova i Srca Marijina u Košutama pod naslovom „Da kralujem služeći“ s. M. Milana Žegarac i s. M. Tajana Andrlle održale su duhovnu obnovu za sve djevojke koje osjećaju redovnički poziv.

01. svibnja - U župi sv. Križa u Splitu bila je sv. krizma, koju je krizmanicima podijelio splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić. Poslije Sv. mise na ručku u samostanu sv. Ane bili su nadbiskup Marin Barišić, nadbiskupov tajnik don Nikola Šakić, župnik don Mihael Jelavić, don Ante Delić iz Svećeničkog doma u Splitu-rođen u župi sv. Križa, don Lovre Šola župnik Spinuta u Splitu.

03. svibnja - U Zagrebačkoj provinciji naše Družbe izabrana je nova provincijska uprava. Za provincijsku glavaricu izabrana je s. M. Emanuela Pečnik, a za provincijske savjetnice: s. M. Marina Dugalija, s. M. Viktorija Predragović, s. M. Jelena Burić, s. M. Nikoleta Košćak. Provincijska glavarica

s. M. Terezija Pervan u ime svih sestara u Provinciji uputila je pismenu čestitku.

U župi sv. Ane – Poljica Imotska bio je sprovod don Luke Vrljička, koji je, nakon teške bolesti, u 66 godini života, predan u volju Božju i okrijepljen svetim sakramentima, blaženo preminuo 30. travnja 2022. u kliničkom bolničkom centru u Splitu. Na ispraćaju na groblju Lovrinac i na sprovodu bilo je nekoliko naših sestara na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan.

07. svibnja - Svečano proslavljena svetkovina sv. Dujma, zaštitnika grada Splita i Splitsko-makarske nadbiskupije. Svečano Euharistijsko slavlje na splitskoj rivi uz sudjelovanje više tisuća vjernika predvodio mons. Giorgo Lingua, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, a uz njega je u koncelebraciјi bio splitsko-makarski nadbiskup i metropolita Marin Barišić i splitsko-makarski nadbiskup koadjutor i apostolski upravitelj porečko i pulski mons. Dražen Kutleša, te još osam nad/biskupa, generalni i pastoralni vikar, i brojni drugi uzvanici. Više naših sestara, zajedno sa redovnicama Grada, sudjelovalo je u svečanoj procesiji od katedrale do crkve sv. Frane na Rivi ispred koje je postavljen prigodni oltar, i u Euharistijskom slavlju, na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan. U procesiji je provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan sa s. M. Petrom Šakić pratila grupu prvpričesnika, a s. M. Dolores Brkić, provincijska pročelnica Društva PMI, predvodila je grupa članova Društva PMI sa zastavom PMI.

Na svečanostima devetnice uoči sv. Dujma sudjelovalo je nekoliko sestara s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom. Naše sestre u Nadbiskupskom ordinarijatu, s. M. Pulehrija i s. M. Mirjam, kao brižne domaćice, doprinijele su slavlju svečanost sv. Dujma, kojima je za u prigodu pomogla i s. M. Brigita Rojnica iz samostana sv. Ane.

09. svibnja - Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i s. M. Brigita Rojnica su u samostanu u Metkoviću posjetile sestre osobito s. M. Magdalisa Krnjača, koja je prošlih dana u dubrovačkoj bolnici bila operirana i odlazila na kontrole u bolnicu u Dubrovniku.

13. svibnja - Činom Papinog prihvatanja odreknuća od službe splitsko-makarskog nadbiskupa i metropolita zbog navršene kanonske dobi, današnjim danom, mons. Marin Barišić postao je nadbiskup u miru, a dosadašnji koadjutor mons. Dražen Kutleša postao je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit te je preuzeo upravu Nadbiskupije. Ovo je svečano objavljeno u 12.00 sati u splitskoj katedrali sv. Dujma, na čemu je sudjelovao nekoliko naših sestara.

14. svibnja - Na groblju Presvetog Spasitelja u Mokošici sahranjen je Mate Siljeg, brat pok. s. M. Ilinke, s. M. Alemke, i s. M. Natanaele, karmelićanke.

18. svibnja – Na današnji dan, prije godinu dana, blaženo je preminula naša draga s. M. Zdravka Petrović. Prigodom godišnjice njezine smrti slavljena je Sv. misa za pokoj duše s. M. Zdravke u njezinoj rodnoj župi Svetvinčenat, gdje je i pokopana. Svetu misu predvodio je porečko-pulski biskup u miru mons. Anton Milovan, u koncelebraciji s njezinom braćom don Alekandom-Šandrom i don Dragom, s još nekoliko svećenika. Iz Provincije je došla za ovu prigodu s. M. Marcela Žolo i odsjela kod braće svećenika s. M. Zdravke.

20. svibnja - na mjesnom groblju Hrvace sahranjena je Zdenka Vukman, supruga od nećaka Andelka s. M. Borgije Vukman.

22. svibnja - Marijanskim koncertom pučkih napjeva u crkvi sv. Ilike proroka u Metkoviću, nakon večernje Mise koju je predslavio župni vikar fra Dario Sinković, završila je 37. smotra folklora jadranske Hrvatske „Na Neretu misečina pala“. Na koncertu su s ostalima nastupili i župni zborovi sv. Ilike i sv. Nikole biskupa pod vodstvom s. M. Mile Deak i s. M. Marijane Cvitanović.

21. svibnja - Danas se održao „HOD ZA ŽIVOT“ u Splitu. Okupljanje sudionika do 10 sati bilo je uz pjesmu, osmjehe i tople riječi pozdrava jedni drugima. U mnoštvu od nekoliko tisuća sudionika, mladih, djece i podrške starijih, crkvenih ljudi, pripadnika raznih udruga, bili su sudioinci hoda i članovi Društva Prijatelja Malog Isusa Splitske provincije pod vodstvom pročelnice s. M. Dolores Brkić.

24. svibnja - U prostorijama Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Splitu održano je predstavljanje knjige fra Stipice Grgata pod naslovom „fra Andelko Milanović Litre“. Ova knjiga (monografija) dio je niza „Umnici Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja“, a fra Stipičina knjiga je osma po redu. Knjiga posvećenu glazbeniku fra Andelku Milanoviću Liti su predstavili dr. Vito Balić, dr. Ivan Botica, dr. fra Stjepan Čovo te sam autor knjige, fra Stipica Grgat. Na predstavljanju je bilo nekoliko naših sestara.

Tiskovni ured splitsko-makarske nadbiskupije danas je objavio na stranici nadbiskupije vijest da Caritas Splitsko-makarske nadbiskupije humanitarnom akcijom „Kolačić mira za Ukrajinu“ prikupio oko 70.000 eura. Vidjevši kako sve humanitarne udruge sa područja naše nadbiskupije prikupljaju materijalnu pomoć Caritas splitsko-makarske nadbiskupije se na poticaj naše s. M. Marine Mužinić iz samostana u Omišu odlučio prikupljati novčana sredstva u akciji „Kolačić mira za Ukrajinu“. Župnicima je Caritas poslao dopis u kojem ih mole ako su u mogućnosti da organiziraju pripravu i prodaju kolača na Cvjetnicu, a sav prikupljeni novac ide za sestre grkokatolki- nje Milosrdnice sv. Vinka Paulskog koje se nalaze u Ukrajini. One su u svoje samostane primile dio izbjeglica, a i materijalno su pomagale izbjeglice koje su kratkotrajno boravile ili samo prolazile kroz njihove samostane. Naime,

sestara Milosrdnica u samostanu u Lavovu je 47, a skrbe trenutno za oko 70 izbjeglica i potrebna im je svekolika pomoć, kazala je naša s. M. Marina, koja iz studentskih dana u Rimu poznaje poglavaricu samostana u Lavovu s. Valentynu. Grkokatoličke sestre djeluju u pet regija u Ukrajini, imaju 8 kuća i jedno sirotište za djecu. Njihova karizma je evangelizacija kroz djela milosrđa i kroz odgoj, a posebno djeluju u zdravstvu. Naši vjernici su kao i uvek dosad pokazali veliko srce te se u akciji „Kolačić mira za Ukrajinu“ prikupilo 516,900,73 kn. Novac je odmah uplaćen na račun sestara u Ukrajini koje su bile iznimno zahvalne svim vjernicima koji su sudjelovali u akciji bilo novcem ili molitvom.

25. svibnja - U kliničkom bolničkom centru Firule u Splitu blaženo je preminula naša s. M. Želimira (Slavka) Penić.

Danas je održan Dan otvorenih vrata Katoličkog dječjeg vrtića „Emaus“, u sklopu novoizgrađenog Pastoralnog centra župe Gospe od Anđela u Trogiru, koji počima djelovanjem početkom nove pedagoške godine 2022./2023., a osnovala ga je Splitsko-makarska nadbiskupija. Vodstvo vrtića povjereni je našoj s. M. Martini Grmoja, kao ravnateljici vrtića.

26. svibnja - Sprovod s. M. Želimire Penić s početkom u 14,30 sati na gradskom groblju Lovrinac u Splitu. Na sprovodu je bilo nazočno oko četrdeset sestara iz Provincije na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan i rodbina. Sprovodni obred na groblju i Svetu misu predvodio je kapelan župe Gospe od Otoka u Solinu don Vladimir Smoljo.

27. svibnja - Održana je sjednica Provincijskog vijeća u samostanu sv. Ane u Splitu. Na ovoj sjednici prihvaćena je Odluka donesena na sjednici Vrhovnoga Vijeća Družbe održanoj 22. travnja 2022., o ukinuću redovničke zajednice u Cisti Velikoj (dopis Vrhovne uprave br. 26/2022., 22. travnja 2022.).

28. svibnja - Održan je Godišnji susret PMI u Marijinom svetištu - Vepric. Okupilo se oko 200 članova PMI Splitske provincije pod motom: „Za sindikalnu Crkvu, zajedništvo, sudjelovanje i poslanje kao PMI“. Sudionicu su stigli iz Splita: svetište Gospe od Pojišana, sv. Križa, sv. Spasa- Mejaši, zatim Sutivana s Brača, Solina, Dugog Rata, Jesenica, Omiša, Dugopolja, Vrgorca, Katuni-Kreševo, Šestanovca, Metkovića, Livna, Srinjina i Opuzena. Pročelnica Društva PMI za Splitsku provinciju i članica Vrhovne uprave Društva PMI s. M. Dolores Brkić u uvodu u Euharistijsko slavlje u 10 i 15, pred Gospinom šipiljom srdačno je izrazila svima dobrodošlicu. „Na susretu je bila vrhovna glavarica s. M. Marija Banić, s. M. Andelina Perić, koordinatorica Društva PMI u Vrhovnoj upravi Družbe sestara Služavki Malog Isusa, s. M. Dolores Brkić, provincijska pročelnica Društva PMI, provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, sestre animatorice PMI. Misno slavlje predslavio je fra

Miroslav Bustruc. Za vrijeme liturgijskog slavlja pjevao je dječji zbor iz Omiša pod vodstvom i sviranjem s. M. Eduarde Marić. U programu poslijе ručka svjedočanstvo je prisutnima dala obitelj Dražena Ordulj. Kod Gospine šipilje bila je molitva krunice.

31. svibnja - U Gali je bio sprovod pok. Joze Tomaševića, brata s. M. Marije-te, na kojem je bilo nekoliko naših sestara s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom.

U samostan u Koštute iz samostana u Metkoviću prevezena je sanitetskim autom naša s. M. Magdalisa Krnjača.

PROVINCija PRESVETOg SRCA ISUSOVA I MARIJINA

02. ožujka - Blagdanom Pepelnice i obredom pepeljenja započelo je kori-zmeno vrijeme.

U svim zajednicama zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina, na poticaj pape Franje, sestre su ovoga dana molitvu i post namijenile za prestanak rata u Ukrajini.

04. ožujka - U samostanu „Antunovac“ u Novoj vesi u Zagrebu, održana je sjednica Provincijske uprave.

05. ožujka - U samostanu „Antunovac“ katehezu za postulantice i kandidatice Zagrebačke provincije, na temu „*Prvih šest dana stvaranja: duhovni život*“, održao je vlč. Branimir Jagodić, kapelan župe sv. Pavla apostola u Retkovcu.

Za vrijeme kanonske vizitacije župe sv. Benedikta i Žalosne Gospe u Kloštru Podravskom, varaždinski biskup msgr. Bože Radoš, sa svojim tajnikom vlč. Markom Domiterom, posjetio je i zajednicu naših sestara u samostanu „Sve-toga Josipa“.

Sestre iz samostana „Marijin dom“ u Vinkovcima sudjelovale su na kori-zmenoj duhovnoj obnovi za redovnice vinkovačkog dekanata u franjevačkom samostanu „Sv. Antuna Padovanskog“ u Vinkovcima. Voditelj duhovne obnove bio je fra Josip Blažević, OFMConv.

07.ožujka - Sestre u samostanu „Kraljice svete Krunice“ u Pitomači, povo-dom kanonske vizitacije župi sv. Vida u Pitomači, posjetio je mons. Bože Radoš, varaždinski biskup.

08. ožujka - U zajednicama Zagrebačke provincije, slavlјena je Sveta misa za proglašenje blaženim Oca Uteteljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera.

09. ožujka - U samostanu „*Antunovac*“ u Novoj vesi u Zagrebu održan je sastanak u svrhu sanacije zgrade samostana na kojem su sudjelovali: ing. građevine Stjepan Medić, dipl. ing. Vladimir Sobota, dipl. ing. arh. Kora Demel Zadro, ing. Krešimir Brezak, s. M. Marina Dugalija i s. M. Petra Marjanović.

10. ožujka - Sestre Zagrebačke provincije po svojim su zajednicama započele molitvu devetnice u čast sv. Josipu zaštitniku naše Družbe.

11. ožujka - U samostanu „*Betlehem*“ na Kraljevcu u Zagrebu, u organizaciji Vijeća za duhovnost, održana je duhovna obnova za sestre na temu „*Tvoju riječ*“ koju je održao vlč. Kristijan Tušek, povjerenik za pastoral mladih Zagrebačke nadbiskupije. Nakon izlaganja vlč. Kristijana i slavlja Svetе mise, s. M. Emanuela Pečnik održala je predavanje „*Redovničke zajednice i sinodalnost*“. U duhovnoj obnovi su sudjelovale sestre iz zajednica Zagrebačke provincije.

Na posljednjem ispraćaju † Martinu Košćaku, ocu naše s. M. Nikolete Košćak, na gradskom groblju u Varaždinu i Svetoj misi zadušnici u crkvi sv. Vida u Varaždinu prisustvovale su: provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović, s. M. Leonida Koch, s. M. Marina Perčić, s. M. Beatis Čajko te sestre iz drugih zajednica Provincije. Iz Vrhovne uprave bile su s. M. Andža Vranješ i s. M. Mirjam Dedić.

Sestre su posjetile i s. M. Željku Moger koja je u tom periodu bila na liječenju u Općoj bolnici Varaždin.

18. ožujka - Provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović i s. M. Beatis Čajko čestitali su imandan mons. Josipu Balobanu.

19. ožujka - Blagdan sv. Josipa, zaštitnika naše Družbe, sestre Zagrebačke provincije proslavile su Euharistijskim slavlјem.

Zajednicu sestara u samostanu „Sv. Ivana Krstitelja“ u Samoboru posjetila je provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović.

20. ožujka - U kući „Suradnica Krista Kralja“ u Zagrebu, na svetoj misi za † vlč. Josipa Vranješa, brata s. M. Andže Vranješ, sudjelovala je provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović sa sestrama.

Započeo je *Sinodalni hod* u župi sv. Benedikta i Žalosne Gospe u Kloštru Podravskom u kojem su sudjelovale i naše sestre koje pastoralno djeluju u župi.

21. ožujka – S. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica, je posjetila sestre u samostanu „Sv. Nikole Tavelića“ u Krašiću.

22. ožujka - Sestre u samostanu „*Marijin dom*“ u Vinkovcima posjetila je provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović.

23. ožujka - Na hodočašće u nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovac, sa župljanima župe Presvetog Trojstva u Krašiću i jaskanskog dekanata, hodočastila je s. M. Valerija Sakač.

25. ožujka - Na hodočašće u Istru, sa župljanima župe Presvetog Trojstva u Krašiću, hodočastila s. M. Katarina Penić – Sirak.

01. travnja - U samostanu „*Antunovac*“ u Novoj vesi u Zagrebu održana je sjednica Provincijske uprave.

01. - 02. travnja - U Dječjem vrtiću „Sv. Josip“ u zagrebačkoj Granešini, u organizaciji Povjerenstva za predškolski i školski odgoj u ustanovama koje vode redovničke zajednice, održan je stručni skup za odgojitelje u vjeri u katoličkim vrtićima na temu „Duhovnost i kreativnost“. Na stručnom skupu sudjelovale su sestre odgojiteljice iz naših vrtića u Zagrebu i Samoboru.

03. travnja - U župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu u Zagrebu, za redovnice koje djeluju u Gradu Zagrebu održana je korizmena duhovna obnova na temu „*Križ*“ koju je održao o. Srećko Rimac, OCD. Na duhovnoj obnovi sudjelovale su sestre iz zajednica Provincije.

08. travnja - Sve zajednice Zagrebačke provincije, Euharistijskim slavlјem obilježile su spomendan na Oca Utemeljitelja sl. Božjeg Josipa Stadlera za njegovo proglašenje blaženim.

09. travnja - U kapeli samostana „*Antunovac*“ u Novoj vesi u Zagrebu, Svetu misu za sestre i gospođe iz doma predslavio je vlč. Ivica Raguž.

Sestre u samostanu „*Sv. Ivana Krstitelja*“ u Samoboru, te sestre koje djeluju u Stenjevcu, posjetila je provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović.

Obzirom da zbog nedovršenih radova adaptacije kuće sestre u samostanu „*Sv. Josipa*“ u Kloštru Podravskom nisu bile u mogućnosti svečano proslaviti patrona kuće - sv. Josipa, sestre su slavile Svetu misu koju je predslavio vlč. Krunoslav Kefelja, župnik župe Svih svetih u Podravskim Sesvetama. Misnom slavlju pridružili su se dobročinitelji iz župe.

10. travnja - Zajednicu sestara u samostanu „*Betlehem*“ na Kraljevcu u Zagrebu posjetile su i Uskrs čestitale provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović i s. M. Beatis Čajko.

11. travnja - U župnoj crkvi Dobrog Pastira u Đakovu, na Svetoj misi zadušnici za † vlč. Josipa Vranješa, svećenika Vrhbosanske nadbiskupije, brata s. M. Ande Vranješ, i na sprovodnom obredu na Gradskom groblju, prisustvo-

vale su provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović, s. M. Imakulata Lukač, s. M. Beatis Čajko i s. M. Ana Čajko-Šešerko.

Tom prigodom posjetile su zajednicu sestara u samostanu „*Marijin dom*“ u Vinkovcima, posebno bolesnu s. M. Antoniju Bajzek.

12. travnja - U kapeli Male Gospe u Vinkovcima, pod vodstvom s. M. Rebecke Gačić, održana je korizmena duhovna obnova za članove društva Prijatelja Malog Isusa. Nakon kateheze i križnog puta, u prostorijama samostana, upriličena je i kreativna uskrsna radionica za sudionike duhovne obnove.

16. travnja - U kući „Suradnica Krista Kralja“ u Zagrebu, časnoj Majci s. M. Mariji Banić i sestrama u Vrhovnoj upravi Družbe, blagdan Uskrsnuća Gospodinova čestitale su provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović i s. M. Beatis Čajko.

17. travnja - Blagdan Uskrsnuća Gospodinova, sestre Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina, proslavile su misnim slavlјima u crkvama i zajednicama.

U Pustodol, Željki Pavlović, nećakinji s. M. Alojzine Mijatović išle su u posjetu s. M. Petra Marjanović i s. M. Alojzina Mijatović.

18. travnja - Zajednicu sestara u samostanu „Sv. Josipa“ u Kloštru Podravskom posjetile su prefekta kandidatica s. M. Ana Čajko Šešerko i kandidatice: Darija Filipančić, Anita Katanec-Makaj i Marta Kovačević. Dovezla ih je s. M. Monika Maslać. Pridružile su se sestrama u slavljenju Svetе mise na uskrsni ponедjeljak, zajedničkom ručku te popodnevnom druženju.

19. travnja - U kući „Suradnica Krista Kralja“ u Zagrebu, gdje je privremeno smještena Vrhovna uprava Družbe, održana je proširena sjednica pod predsjedanjem časne majke s. M. Marije Banić na kojoj je sudjelovala provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović.

21. travnja - U samostanu „*Betlehem*“ na Kraljevcu u Zagrebu, na Svetoj misi s. M. Pompea Bertolović zahvalila je Bogu za 80 godina života. Čestitke slavljenici je uputila provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović.

22. travnja - Zajednicu sestara u samostanu „Sv. Josipa“ u Kloštru Podravskom i zajednicu u samostanu „Kraljice svete Krunice“ u Pitomači posjetila je provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović.

23. travnja - U Vojnom ordinarijatu u RH u Zagrebu, na čestitanju imendana msgr. Juri Bogdanu, vojnog ordinariju i mons. Juraju Jezerincu, umirovljenom vojnog biskupu, bila je provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović.

25. travnja - U Slavonski Kobaš, s. M. Luciju Knežević odvezla je provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović.

27. travnja - Sestre Zagrebačke provincije koje djeluju kod otaca Kapucina u Rijeci, s. M. Fidelis Leventić i s. M. Marinu Perčić, posjetile su provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović i s. M. Beatis Čajko.

01.- 05. svibnja - Održan je XVII. Redoviti provincijski kapitul Zagrebačke provincije sestara Služavki Maloga Isusa na temu „*Služavka Maloga Isusa – poslužiteljica različitih Božjih milosti*“.

Novoizabrana provincijska glavarica je s. M. Emanuela Pečnik, a članice provincijskog vijeća su: s. M. Marina Dugalija, s. M. Viktorija Predragović, s. M. Jelena Burić i s. M. Nikoleta Košćak. Duhovnu obnovu i Euharistijska slavlja predvodio je fra Stipe Kljajić, OFM. U pravnom dijelu je pomagao o. Ratko Radišić, OFM.

05. svibnja - S. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica i Provincijsko vijeće posjetile su zajednicu sestara u samostanu „*Betlehem*“ na Kraljevcu u Zagrebu.

06. svibnja - S. M. Margaret Ružman premještena je u samostan „Kraljice svete Krunice“ u Pitomaču te preuzima službu vjeroučiteljice u OŠ Petra Preradovića u Pitomači.

Provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik, je posjetila zajednicu sestara u samostanu „*Sv. Josipa*“ u Kloštru Podravskom.

08. svibnja - Imendan s. M. Pompeji Bertolović, u ime provincijske glavarice, čestitale su s. M. Jelena Burić, s. M. Viktorija Predragović i s. M. Angela Ivančić.

09. do 17. svibnja - Održano je 28. Hodočašće Hrvatske vojske, policije i branitelja u Lurd te 62. Međunarodno vojno hodočašće u Lurd. Po službenoj dužnosti u cijelom Hodočašću sudjelovala je s. M. Martina Vugrinec.

10. svibnja - Provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik posjetila je zajednicu sestara u samostanu „*Sv. Josipa*“ u Kloštru Podravskom.

11. svibnja - Kardinal Pietro Parolin, državni tajnik Svete Stolice, posjetio je Zagreb prigodom dviju važnih obljetnica – 30 godina od kada je Sveta Stolica priznala Republiku Hrvatsku te 25 godina od ratificiranja triju Ugovora između Svetе Stolice i RH.

Na svečanom euharistijskom slavlju koje je slavljeno u bogoslužnom prostoru bl. kardinala Alojzija Stepinca, sudjelovale su s. M. Marina Dugalija, s. M. Nikoleta Košćak i s. M. Katarina Penić – Sirak.

12. svibnja - Na čestitanju imendana s. M. Leopoldi Božićević i u posjeti zajednici sestara u Stenjevcu bile su s. M. Marina Dugalija i s. M. Nikoleta Košćak.

16. svibnja - U samostanu „Antunovac“ u Novoj vesi u Zagrebu izvršena je primopredaja između s. M. Petre Marjanović, dosadašnje provincijske glavarice i s. M. Emanuele Pečnik, novoizabrane provincijske glavarice. Bile su prisutne članice starog i novoizabranog Vijeća. Cijelom protokolu nazočila je s. M. Marija Banić, vrhovna glavarica Družbe.

17. svibnja - S. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica je posjetila zajednicu sestara u Stenjevcu i sestre u samostanu „Sv. Ivana Krstitelja“ u Samoboru.

18. svibnja - S. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica u pratinji s. Jelene Burić, posjetila je zajednicu sestara u samostanu „Marijin dom“ u Vinkovcima.

19. svibnja - U Vinogradskoj bolnici, u Zagrebu, operirana je s. M. Ana Čajko-Šešerko.

S. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica u pratinji s. M. Jelene Burić posjetila je zajednicu sestara u Krašiću i u Vojnom ordinarijatu u RH.

21. svibnja - U župi sv. Pavla apostola u Retkovcu, gdje djeluju s. M. Ana Čajko Šešerko i s. M. Viktorija Predragović, održano je slavlje Prve svete Pričesti za 150 prvopričesnika.

Istog dana, u samostanu „Antunovac“ u Novoj vesi u Zagrebu, održana je 3. sjednica Provincijske uprave koju je sazvala s. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica.

23. svibnja - U zajednici sestara u samostanu „Antunovac“ u Novoj vesi u Zagrebu, proslavili smo imendant naše s. M. Željke Moger.

S. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica, u pratinji s. M. Jelene Burić, posjetila je zajednicu sestara u samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu u Zagrebu te se susrela sa svakom sestrom.

Istoga dana, u pratinji s. M. Viktorije Predragović, posjetila je i razgovarala s generalnim vikarom Vojnog ordinarijata u RH don Markom Medom.

24. svibnja - S. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica, u pratinji s. M. Nikolete Košćak posjetila je zajednicu sestara u Rijeci i tom prigodom čestitala imendant s. M. Marini Perčić.

26. svibnja - Uz velik broj roditelja, rodbine, prijatelja vrtića i „Marijinog doma“ u Vinkovcima, u dvorištu samostana, održana je završna svečanost kojom smo se oprostili od naših 9 „Zvjezdica“ koje od jeseni kreću u školu!

28. svibnja – Održano je godišnje hodočašće dječjih vrtića Grada Zagreba na Mariju Bistrigu. Na hodočašću su bile prisutne djelatnice i djeca iz našeg dječjeg vrtića „*Cvjetnjak*“ iz Zagreba i Samobora.

29. svibnja – U župi sv. Vida u Pitomači održano je slavlje Prve svete pričesti. U slavlju su bile angažirane provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik i s. M. Margaret Ružman.

30. svibnja - U samostanu *Antunovac*, u Novoj Vesi u Zagrebu, s. M. Emanuela Pečnik, provincijska glavarica sastala se sa sestrama juniorkama te su prigodno hodočastile Majci Božjoj Kamenitih vrata.

U posjetu Krašiću bio je mons. Lazzaro You Heung-sik, prefekt Kongregacije za kler u pravnji tajnika apostolske nuncijature vlč. Alfreda Rayan D'souza. Zadržao se u kratkoj molitvi u crkvi, posjetio spomen sobe Blaženika te sa sestrama i župnikom bio na objedu. Novoimenovanom kardinalu Lazzaru su čestitali su imenovanje i poželjeli da ga zagovor našeg kardinala Alojzija prati u njegovoj službi.

31. svibnja - Provincijska glavarica s. M. Emanuela Pečnik se u pravnji s. M. Viktorije Predragović, susrela s fra Jurom Šimićem, provincijalom otaca kapucina u Dubravi te sa vlč. Vinkom Tomićem, župnikom župe sv. Pavla apostola u Retkovcu.

Navečer pred zagrebačkom Katedralom, Misno slavlje u povodu svetkovine Majke Božje od Kamenitih vrata okupilo je brojne vjernike. Među njima bile su i sestre naše Provincije. Nakon Svete mise, koju je predslavio mons. Lazarus You Heung Sik, pročelnik Kongregacije za kler, u zajedništvu sa zagrebačkim nadbiskupom kardinalom Josipom Bozanićem, drugim biskupima te svećenicima grada Zagreba, krenulo se na tradicionalnu procesiju, do Kamenitih vrata kamo je vraćen lik Majke Božje.

PROVINCIJA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

02. ožujka - Prema želji Svetoga Oca danas na Pepelnici – Čistu srijedu naše su se sestre zajedno s kandidaticama i djecom Stadlerova dječjeg *Egipta* uključile u post i molitvu za mir u Ukrajini. U večernjim satima sestre iz zajednica s područja Sarajeva, predvođene provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten, te naše kandidatice i djeca Stadlerova dječjeg *Egipta* sudjelovali su u večernjem misnom slavlju u sarajevskoj prvostolnici, pod kojim se na poseban način molilo za mir u Ukrajini. Euharistijsko slavlje predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u Bosni i

Hercegovini mons. Tomo Vukšić u koncelebraciji s otpravnikom poslova Apostolske nuncijature u BiH mons. Amauryjem Medinom Blancom, generalnim vikarom Vrhbosanske nadbiskupije mons. Slađanom Čosićem i drugim svećenicima. Sudjelovao je veliki broj redovnica, bogoslova i vjernika. Nakon misnog slavlja naše su se sestre okupile oko Utemeljiteljeva groba izmolivši molitvu za njegovo proglašenje blaženim.

04. ožujka - Kao i prethodnih godina, sestre iz naših sarajevskih zajednica, predvođene provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten, sudjelovale su u Križnom putu koji je u sarajevskoj katedrali Srca Isusova predvodio vlč. Dino Mustafi, đakon na praktikumu u katedralnoj župi. Po završetku ove pobožnosti uslijedilo je večernje misno slavlje koje je predvodio kanonik Stolnog kaptola vrhbosanskog mons. dr. Pavo Jurišić, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu i postulator kauze za proglašenje blaženim služe Božjega Josipa Stadlera. Tema propovijedi ovoga petka bila je *Narod koji vrši pravdu i ne zaboravlja pravo Boga svojega – Duhovnost obitelji*.

06. – 12. ožujka - U Kući Navještenja u Gromiljaku održane su duhovne vježbe za sestre. Duhovne je vježbe predvodio don Mirko Barbarić, SDB iz Žepča, a sudjelovalo je 17 sestara.

08. ožujka - U katedrali Srca Isusova u Sarajevu obilježen je Stadlerov dan. Sveti misno slavlje, kojemu je prethodilo prigodno razmatranje i molitva Litanija Srca Isusova, predslavio je postulator kauze mons. dr. Pavo Jurišić u koncelebraciji s vlč. Markom Stanušićem. Razmatranje, molitvu, pjevanje i čitanje animirale su Sestre Služavke Maloga Isusa. Uz vjernike katedralne župe u svetoj su misi sudjelovale sestre i kandidatice predvođene provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten.

Istoga je dana u Azilu (kući za siromahe), u kojemu djeluju naše sestre misionarke s. M. Liberija Filipović i s. M. Ana Uložnik, proslavljen patron Azila. Tog dana sestre misionarke pripremile su sa svojim suradnicima i volonterima svečani ručak za štićenike Azila i za sve ostale siromahe s ulice. Nakon tjelesne okrjepe i zajedničkog druženja uslijedilo je svečano misno slavlje koje je predvodio vlč. Savio Esterne, kapelan župe Petit Goâve.

09. ožujka - U kapelici samostana Egipat u Sarajevu započelo je slavlje Velikih misa Gregorijana za našu pokojnu s. M. Joakimu Ilić. Sveti mise slavit će vlč. Marko Stanušić, vrhbosanski svećenik.

09. – 11. ožujka Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten boravila je u Kući Navještenja u Gromiljaku kako bi se susrela sa sestrama koje obavljaju duhovne vježbe.

10. ožujka - U samostanu Egipat započela je devetnica sv. Josipu zaštitniku naše Družbe.

11. ožujka - Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten u pratnji sestara i kandidatice sudjelovala je u Križnom putu, večernjem misnom slavlju i svečanoj Večernjoj u sarajevskoj katedrali uoči ustoličenja nadbiskupa mons. Tome Vukšića. Večernju molitvu Božanskog časoslova predvodio je nadbiskup Vukšić uz sudjelovanje nadbiskupa metropolita vrhbosanskog u miru Vinka kardinala Puljića i većine od 27 nadbiskupa i biskupa koji su potvrdili svoj dolazak na sutrašnje misno slavlje, te uz sudjelovanje svećenika, redovnika, redovnica i vjernika laika.

12. ožujka - Danas je svečanim misnim slavljem u sarajevskoj prvostolnici u 10.30 svečano liturgijski uveden u službu novi nadbiskup vrhbosanski mons. Tomo Vukšić. Uz sedmoricu nadbiskupa i 18 biskupa, brojne svećenike, redovnike, redovnice, vjernike laike, vjerske predstavnike i predstavnike društvenog života sudjelovalo je u misi veliki broj sestara naše Provincije na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten. Euharistijsko slavlje započeo je nadbiskup metropolit vrhbosanski u miru Vinko kardinal Puljić koji je potom uputio pozdravnu riječ, a zatim predao pastirski štap nadbiskupu Vukšiću. Nakon toga je nadbiskup Vukšić preuzeo predsjedanje euharistijskim slavljem. Tijekom mise je pjevalo Katedralni mješoviti zbor *Josip Stadler* pod ravnanjem maestra vlc. Marka Stanušića.

13. ožujka - Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten u pratnji sestara i postulantice sudjelovala je u katedrali Srca Isusova u Sarajevu u misnom slavlju u povodu devete obljetnice izbora pape Franje. Misno slavlje predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić, u zajedništvu s nadbiskupom metropolitom vrhbosanskim u miru Vinkom kardinalom Puljićem, otpravnikom poslova Apostolske nuncijature u Bosni i Hercegovini mons. Amauryjem Medinom Blancom, generalnim vikarom Vrhbosanske nadbiskupije mons. Slađanom Ćosićem i još sedmoricom svećenika.

Istoga je dana u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu održana duhovna obnova za redovnice koje djeluju na području Sarajeva. Duhovnu su obnovu organizirale Školske sestre franjevke Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije, a obnovu je predvodio fra Marinko Pejić. Sudjelovale su sestre iz naših sarajevskih zajednica, kao i naša postulantica Nikolina Cvitanović.

U večernjim satima s. M. Ljilja Marinčić, s. M. Mihaela Martinović i postulantica Nikolina Cvitanović sudjelovale su u misnom slavlju u župi sv. Franje Asiškog u sarajevskom naselju Dobrinja. Misno slavlje je predslavio župnik fra Danijel Rajić u zajedništvu s trojicom svećenika. Nakon misnog slavlja poznati katolički misionar laik Marino Restrepo iz Kolumbije imao je svoje svjedočanstvo obraćenja. Poslije njegovog svjedočanstva sestre i postulantica Nikolina su se zadržale u župnom dvoru u zajedničkom razgovoru i okrjepi.

16. ožujka - Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten u pravnji zamjenice s. M. Kate Zadro posjetila je u popodnevnim satima nadbiskupa metropolita vrhbosanskog mons. dr. Tomu Vučiću. Tom su prigodom čestitale nadbiskupu preuzimanje službe vrhbosanskog nadbiskupa i zadržale se u ugodnom razgovoru s njim i kardinalom Vinkom Puljićem, umirovljenim nadbiskupom, te sestrama koje djeluju u ovoj Ustanovi.

17. ožujka - Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten u pravnji zamjenice s. M. Kate Zadro sudjelovala je u sprovodu mame Nikoline Erlbek, djetalnice Dječjeg vrtića *Egipat*. Sprovod je obavljen u 13.00 u Varešu. Nikolininoj mami molimo vječni pokoj, a njoj snagu vjere u ponovni susret.

Istoga je dana u večernjim satima provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten sa sestrama, kandidaticom i postulanticom sudjelovala u misnom slavlju koje je u sarajevskoj prvostolnici predslavio tajnik za odnose s državama pri Državnom tajništvu Svetе Stolice nadbiskup Paul Richard Gallagher. Misno slavlje slavljeno je u zajedništvu s nadbiskupom metropolitom vrhbosanskim i apostolskim upraviteljem Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomom Vučićem te uz koncelebraciju više od 20 svećenika. Uz sestre iz naših zajednica iz Sarajeva i Gromiljaka u misi je sudjelovao veliki broj redovnica raznih družbi te veći broj bogoslova iz bogoslovnih sjemeništa u BiH, kao i drugi vjernici. Sveta misa je slavljena na latinskom jeziku, a liturgijsko pjevanje prevodio je Katedralni mješoviti zbor *Josip Stadler* pod ravnjanjem vlč. Marka Stanušića.

18. ožujka - U popodnevnim satima sestre iz naših sarajevskih zajednica s djevojkama iz Stadlerova dječjeg *Egipta* sudjelovale su u svetoj misi u crkvi Kraljice svete krunice. Misa je slavljena uoči blagdana sv. Josipa zaštitnika Katoličkog školskog centra *Sveti Josip* u Sarajevu i *Dana škole*. Misno slavlje je predslavio pomoćni biskup vrhbosanski u miru mons. dr. Pero Sudar uz suslavljene 10-ak svećenika. Nakon misnog slavlja uslijedila je priredba u dvorani Centra.

Istoga su dana u večernjim satima sestre pošle u sarajevsku prvostolnicu na Križni put i misno slavlje, koje je ovog korizmenog petka predslavio fra Stipo Alandžak. On je tog korizmenog petka propovijedao na temu *Što ćemo postići ako ubijemo svoga brata i krv njegovu sakrijemo?*

19. ožujka - Misnim slavlјem u 11.00 u samostanu sv. Josipa u Vitezu proslavljen je blagdan sv. Josipa, patron samostana i kapelice. Svečano misno slavlje predslavio je fra Velimir Bavrka, župnik župe Vitez, uz sudjelovanje sestara Služavki Maloga Isusa na čelu s provincijskom poglavaricom s. M. Anom Marijom Kesten te vjernika župe Vitez i štovatelja svetog Josipa. Za slavlje svetkovine svetoga Josipa sestre Služavke Maloga Isusa i štovatelji svetoga Josipa pripremili su se trodnevnicom koju je u kapelici samostana također predvodio župnik fra Velimir. Na sam blagdan sv. Josipa svečano misno slavlje

proslavljen je u samostanskom dvorištu, a sudjelovao je veliki broj sestara i vjernika župe Vitez.

Nakon proslave zaštitnika samostana provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten ostala je obaviti službenu vizitaciju zajednice u samostanu sv. Josipa i u Domu Sv. Josipa u Vitezu. U službenoj vizitaciji tih dviju zajednica provincijska je glavarica ostala do blagdana Blagovijesti 25. ožujka 2022. godine, kada je zajedno sa sestrama došla na proslavu patrona *Kuće Navještenja* u Gromiljaku.

25. ožujka - U popodnevnim satima blagdana Blagovijesti pošla je na proslavu patrona Duhovnog centra *Kuće Navještenja* u Gromiljak zamjenica provincijske glavarice s. M. Kata Zadro u pratnji sestara juniorki koje djeluju u samostanu Egipat s. M. Rite Oborović i s. M. Mihaele Martinović, postulantice Nikoline Cvitanović, kandidatice Mateje Andrić i djece Stadlerova dječjeg *Egipa*. Sveta misa slavljena je u župnoj crkvi Imena Marijina u Gromiljaku u 17.00, a predslavio ju je vlč. Davor Topić. Misno su slavlje svojim pjevanjem uzveličali bogoslovi Nadbiskupijskog misijskog međunarodnog sjemeništa *Redemptoris Mater* iz Vogošće kod Sarajeva, a u misi je sudjelovao veliki broj sestara predvođenih provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten. Nakon proslave patrona u Gromiljaku provincijska je glavarica ostala obaviti službenu vizitaciju u toj zajednici. Tom prigodom posjetila je i župnika vlč. Iliju Karlovića.

02. travnja - Danas je u 53. godini života pokopana nevjesta naših dobročinitelja obitelji Bergamaschi – pokojna Graziella Corti in Bergamaschi. Tijelo pokojne Grazielle bilo je izloženo u obiteljskoj kući u mjestu Caronno Pertusella u Italiji, odakle je ispráćeno u župnu crkvu S. Margherita u kojoj je izmoljena krunica i služena sveta misa zadušnica. Poslije svete mise povorka s ljesom pokojne Grazielle uputila se na gradsko groblje Caronno. U posljednjem ovozemaljskom ispráćaju pokojne Grazielle sudjelovale su u ime naše Provincije s. M. Admirata Lučić, s. M. Genoveva Rajić i s. M. Ljilja Marinčić. Nakon sprovoda sestre su se pomolile na grobu pokojnog Adelija Bergamaschija, a onda se uputile u kuću obitelji Bergamaschi.

Istoga dana u samostan Egipat došla je nova kandidatica Viktorija Oršolić iz župe Oštara-Luka Bok kod Orašja. Želimo joj blagoslovljjen početak puta prema redovništvu.

06. travnja - U samostanu sv. Josip u Vitezu provincijalka s. M. Ana Marija Kesten susrela se sa s. M. Mandom Pršljom koja je potpisala *Dekret* o napuštanju Družbe.

U večernjim satima sestra Provincijalka je s ekonomom Provincije s. M. Admiratom Lučić otputovala iz Viteza u posjet sestrama u Doboju gdje su prenoćile. Ujutro su nastavile put za Slavonski Brod u posjet zajednici sestara.

07. travnja - Provincijalka s. M. Ana Marija i ekonom s. Admirata posjetile su zajednicu sestara koje djeluju u Voćinu.

S. M. Emanuela Juričević operirana je u bolnici u Zagrebu.

08. travnja - Spomen i molitva za proglašenje blaženim služe Božjega Josipa Stadlera obilježeni su na peti korizmeni petak, 8. travnja 2022. u sarajevskoj katedrali Presvetog Srca Isusova. Svetom euharistijskom slavlju, prethodilo je Put križa koji je predvodio katedralni đakon don Dino Mustafi. Svetu misu u 18.00 predvodio je redoviti profesor Svetog pisma Novoga zavjeta i dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta Univerziteta u Sarajevu dr. sc. preč. Darko Tomašević uz koncelebraciju vlč. Marka Stanušića i mons. Ante Meštrovića. Po završetku svete mise, nakon popričesne molitve, svi nazočni su izmolili prigodnu molitvu za proglašenje blaženim služe Božjega Josipa Stadlera.

Sestra provincijalka Ana Marija započela je kanonsku vizitaciju u zajednici sestara u Stadlerovoju spomen-kući u Brodskom Vinogorju.

11. travnja - Danas je na Gradskom groblju u Đakovu u Republici Hrvatskoj sahranjen vlč. Josip Vranješ, brat naše s. M. Ande Vranješ, koji je bio svećenik Vrhbosanske nadbiskupije. Vlč. Josip je preminuo u Sveučilišnoj bolnici u australskom Geelongu u nedjelju, 20. ožujka 2022. u 63. godini života i 36. svećeništva. Misu zadušnicu u župnoj crkvi Dobrog Pastira u Đakovu predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomo Vuksić u zajedništvu s mjesnim nadbiskupom metropolitom đakovačko-osječkim mons. Đurom Hranićem i kotorskim biskupom mons. Ivanom Štironjom te uz koncelebraciju 30-ak svećenika iz Vrhbosanske i drugih biskupija u BiH i u Republici Hrvatskoj. Sudjelovalo je veliki broj sestara naše Družbe Služavki Maloga Isusa na čelu s vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Marijom Banić i provincijalnom glavaricom Sarajevske provincije s. M. Anom Marijom Kesten, a došle su izraziti sućut svojoj susestri M. Andi Vranješ, rođenoj sestri pokojnoga svećenika Josipa. Tu su bile i sestre drugih redovničkih zajednica i brojni drugi vjernici koji su ispunili novu i lijepu crkvu Dobroga Pastira u predgrađu Đakova. Liturgijsko pjevanje animirala je naša s. M. Pavka Dujmović.

Na povratku sa sprovoda za Sarajevo s. M. Ana Marija je s ekonomom s. M. Admiratom posjetila zajednicu sestara u samostanu Doloroza u Čardaku.

13. travnja - Sestre iz svih naših sarajevskih zajednica sudjelovale su na Veliku srijedu na misi posvete ulja, koju je u zajedništvu s oko 70 svećenika u Sarajevskoj prvostolnici predvodio vrhbosanski nadbiskup metropolit mons. Tomo Vuksić.

14. travnja - U večernjim satima ovogodišnjeg Velikog četvrtka sestre iz svih naših zajednica, predvođene provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten, sudjelovale su u svečanom misnom slavlju Večere Gospodnje koju je u

katedrali Srca Isusova u Sarajevu predvodio nadbiskup metropolit vrhbosanski u miru Vinko kardinal Puljić u zajedništvu s nadbiskupom metropolitom vrhbosanskim i apostolskim upraviteljem Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomom Vukšićem te uz koncelebraciju 15 svećenika. Tijekom mise Večere Gospodnje liturgijsko pjevanje animirao je Katedralni mješoviti zbor *Josip Stadler* pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića. Poslije popričesne molitve kardinal Puljić i nadbiskup Vukšić u svečanoj procesiji prenijeli su Svetotajstvo i pohranili ga u pokrajnjoj lađi. Poslije kađenja i pjevanja liturgijske popijevke *Usta moja* nastavljeno je klanjanje pred Presvetim u tišini.

15. travnja - Od jutarnjih sati Velikoga petka sestre iz svih naših zajednica, predvođene provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten, izmjenjivale su se u molitvi i klanjanju kod Isusova groba pred svetohraništem sarajevske katedrale. U večernjim satima sestre, kandidatice i djevojke Stadlerova dječjeg *Egipta* u katedrali su sudjelovale u obredima Velikog petka. Nakon pjevane muke i obreda Velikog petka sestrice su ostale u klanjanju kod Isusova groba.

16. travnja - Na Veliku subotu u podne provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten u pratnji zamjenice s. M. Kate Zadro pridružila se čestitanju Uskrsa nadbiskupu vrhbosanskom mons. Tomi Vukšiću. Čestitanje je upriličeno u dvorani Svećeničkog doma Vrhbosanske nadbiskupije. Na čestitanju se okupilo 40-ak čestitara, a uz nadbiskupa Vukšića nazočan je bio i nadbiskup u miru Vinko kardinal Puljić. Prigodnu čestitku izrekao je profesor na sarajevskom Katoličkom bogoslovnom fakultetu vlč. Ivan Rako.

Uvečer u 21.00 sestre i kandidatice predvođene provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten, kao i djevojke Stadlerova dječjeg *Egipta*, pošle su u Sarajevsku katedralu na svečanu misu bdijenja, koju je predslavio vrhbosanski nadbiskup metropolit mons. Tomo Vukšić. Uskrsno je bdijenje započelo blagoslovom ognja na stepeništu katedrale.

17. travnja - Danas smo zajedno s cijelom Crkvom proslavili Usksrsnuće Gospodinovo. Sve su sestre, postulantica, kandidatice i djeca Stadlerova dječjeg *Egipta*, na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten, sudjelovali u svečanom misnom slavlju koje je u sarajevskoj prvostolnici predslavio nadbiskup metropolit vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić u zajedništvu s nadbiskupom metropolitom vrhbosanskim u miru Vinkom kardinalom Puljićem i uz koncelebraciju većeg broja svećenika, te asistenciju đakona. Nakon svečanog misnog slavlja nastavljeno je slavlje Uskrsa u samostanu Egipat. U 16.00 zajednicu sestara posjetio je, po prvi puta kao nadbiskup vrhbosanski, mons. Tomo Vukšić. Sestre su s kandidaticama i djevojkama dočekale nadbiskupa u samostanskoj kapelici, gdje su najprije pozdravili Isusa otpjevavši usksrsnu pjesmu *Isus usta slavni*. Poslije blagoslova uputili su se prema sestarskoj

blagovaonici. Druženje s nadbiskupom bilo je lijepo iskustvo kako za sestre i kandidatice, tako i za djevojke Stadlerova dječeg *Egipta*. Uskrsnu radost obogatila je i tradicija tucanja jajima. U lijepom i ugodnom ozračju završen je susret s nadbiskupom Vukšićem, a slavlje Usksra u samostanu nastavilo se u duhu Usksne radosti svečanom *Večernjom molitvom*.

18. travnja - U samostanu Egipat u Sarajevu održana je redovita sjednica Provincijske uprave na kojoj su nazočile sve sestre savjetnice predvođene provincijalkom s. Anom Marijom.

U večernjim satima provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten otputovala je u Zagreb kako bi sudjelovala na proširenoj sjednici Vrhovne uprave Družbe u kući Suradnica Krista Kralja u Zagrebu, gdje je privremeno smještena Vrhovna uprava Družbe. Nakon proširene sjednice posjetila je sestre u zajednici svetog Josipa radnika u Zagrebu gdje je 22. travnja započela kanonsku vizitaciju.

21. – 23. travnja - Sestre iz samostana Egipat s postulanticom i kandidaticama sudjelovale su u trodnevnički uoči nedjelje Božanskog milosrđa. Trodnevnicu u sarajevskoj katedrali Presvetog Srca Isusova predvodio je fra Josip Ikić. Sestre su sudjelovale i u pripremljenom predavanju te klanjanju upriličenima tih dana.

22. – 24. travnja - U prostorijama samostana Egipat u Sarajevu, održan je susret sestara juniorki Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog začeće Blažene Djvice Marije pod vodstvom magistre s. M. Ljilje Marinčić. Sudjelovale su sve juniorke: s. M. Pia Pilić, s. M. Nikolina Džavić, s. M. Mihaela Martinović i s. M. Rita Oborović. Na ovom su susretu obrađene sljedeće teme: *Utemeljitelj i Družba, Stadlerova pobožnost i pobožnost sestre SMI, Utemeljiteljeve kreposti – program života sestre SMI, Utemeljiteljeva osobnost – poticaj i pouka sestri SMI*.

23. travnja - Samostan Egipat u Sarajevu posjetili su salezijanci iz salezijanske prednovicijatske zajednice iz Podsuseda – Zagreb. Po njihovom dolasku najprije je njihov odgojitelj don Mladen Delić slavio svetu misu u samostanskoj kapelici. Uz pomladak salezijanaca u svetoj su misi sudjelovale sestre juniorke koje su se nalazile na susretu sestara juniorki, postulantica, kandidatice i ostale sestre iz zajednice. Nakon misnog slavlja salezijanci su posjetili Stadlerov muzej u samostanu Egipat, a potom ostali sa sestrama u razgovoru.

28. travnja – 03. svibnja - Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten obavila je kanonsku vizitaciju sestrama u zajednici sv. Martina u Eisenstadt u Austriji. Ovom prigodom Provincijalka se susrela s mjesnim biskupom Egidijem Živkovićem i razgovarala o djelovanju sestara u njegovoj biskupiji koja je pod zaštitom sv. Martina.

29. travnja – 01. svibnja - Od 29. travnja do 1. svibnja ove godine s. M. Ljilja Marinčić je sudjelovala u 50. Vijećanju redovničkih odgojitelja i odgojiteljica. Vijećanje je održano u Međugorju, a sudjelovalo je 30-ak odgojitelja iz

različitih muških i ženskih redovničkih zajednica. Tema ovogodišnjeg susreta bila je *Dinamika duhovnog života posvećenih osoba pred izazovima suvremenog svijeta*. Predavači su bili Franjo Podgorelec, OCD, izvanredni profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta Zagrebu, i Veronika s. Nela Gašpar, redovita profesorica na područnom studiju teologije u Rijeci Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

06. – 09. svibnja - U samostanu Egipat u Sarajevu boravila je vrhovna glavarica Družbe s. M. Marija Banić. S njom su u pratnji bile zamjenica vrhovne glavarice s. M. Andja Vranješ i savjetnica vrhovne glavarice s. M. Andželina Perić. Časna Majka je zajedno sa sestrama Sarajevske provincije sudjelovala u Danu Provincije i susretu sestara predstojnica.

07. svibnja - U nazočnosti velikog broja sestara naše Sarajevske provincije Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije proslavile smo u subotu, 7. svibnja 2022. godine Dan Provincije. Taj za sestre posebni dan proslavljen je u svetištu Gospe Stupske u koje je hodočastilo 40-ak sestara predvođenih provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten i vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Marijom Banić. Svečano misno slavlje u 11.00 predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić. S njim su u koncelebraciji bili stupski župnik vlč. Miroslav Ćavar, ravnatelj Nadbiskupijskog misijskog međunarodnog sjemeništa *Redemptoris Mater* u Vogošći dr. vlč. Michele Capasso, stupski kapelan vlč. Marin Babić i đakon vlč. Paulo Henrique Dos Santos Coelho. Na samom početku nazočne je pozdravila provincijska glavarica s. Ana Marija Kesten. Usljedilo je misno slavlje, a nakon toga zajednički objed i druženje. U popodnevnim satima upriličen je duhovni program koji je pripremilo Vijeće za promicanje duhovne baštine oca Utemeljitelja, duhovnost i trajnu formaciju SMI. U prvom dijelu ovog programa sestre su progovorile o ulozi oca Utemeljitelja i sluge Božjega nadbiskupa Stadlera u osnutku župe i izgradnji Gospina svetišta na Stupskom Polju, te o prvom stupskom župniku vlč. Franji Venhudi prema knjizi *Uspomene Sarajevsko-Poljskog župnika vlč. Franje Venhude*. Zatim je izložen Presveti Oltarski Sakrament, a sestre juniorke, postulantice i kandidatice vodile su klanjanje. Nakon završnog blagoslova s Presvetim sestre su se pune dojmova uputile svojim samostanima.

08. i 09. svibnja - U samostanu Egipat i sjedištu Provincije u Sarajevu održan je susret sestara predstojnica Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije BZ BDM. Ovogodišnja tema susreta je bila *Ekonomija u službi karizme i poslanja*. Susretom je predsjedala vrhovna glavarica Družbe sestara Služavki Maloga Isusa s. Marija Banić. Na samom početku sve nazočne sestre predstojnice iz svih zajednica predvođene sestrom provincijalkom Anom Marijom Kesten pozdravila je Časna majka s. Marija i uputila poticajne riječi. Riječi dobrodošlice svim sestrama uputila je provincijalka s. Ana Marija i predstavila program dvodnevnog rada. Slijedila su izvješća sestara predstojnica, a u

popodnevnim je satima svećenik vrhbosanske nadbiskupije i crkveni pravnik vlč. Ilija Marković predstavio sestrama Smjernice Kongregacije za ustanove Posvećenog života i Družbe Apostolskog života *Ekonomija u službi karizme i poslanja*. Drugoga dana uslijedili su rad u skupinama i plenum. Susret je završio euharistijskim slavlјem koje je u kapelici samostana Egipat predslavio katedralni župnik vlč. Oliver Jurišić.

08. svibnja - Na nedjelju Dobroga Pastira, 8. svibnja 2022. u katedrali Srca Isusova u Sarajevu održan je Stadlerov dan. Svetu misno slavlje, kojemu je prethodila krunica, predslavio je župnik dr. sc. vlč. Oliver Jurišić. Krunicu, pjevanje i čitanje animirale su Sestre Služavke Maloga Isusa u zajedništvu s provincijskom glavaricom s. M. Anoma Marijom Kesten i vrhovnom glavaricom s. M. Marijom Banić. Na kraju misnoga slavlja na grobu našeg Utemeljitelja i sluge Božjega Josipa Stadlera izmoljena je molitva za njegovo proglašenje blaženim.

13. – 15. svibnja - Sestre u samostanu Egipat posjetio je veliki prijatelj zajednice gosp. Gabriele Bergamaschi iz Italije.

15. svibnja - Sestre iz samostana Egipat zajedno sa postulanticom Nikolinom Cvitanović i kandidaticom Viktorijom Oršolić sudjelovale su u mjesечноj duhovnoj obnovi za redovnice grada Sarajeva. Duhovnu obnovu predvodio je vlč. dr. Drago Župarić, profesor na Filozofskom fakultetu i sarajevskom Katoličkom bogoslovnom fakultetu, koji je slavio svetu misu nakon nagovora, klanjanja pred Presvetim Oltarskim Sakramentom i svete isповijedi.

16. – 23. svibnja - Šest sestara naše Provincije, s. M. Jadranka Lacić, s. M. Marinela Zeko, s. M. Ljilja Marinčić, s. M. Olga Kikić, s. M. Vera Bilješko i s. M. Ivka Paurević, sudjelovalo je na hodočašću u Svetu Zemlju. Zajedno sa sestrama hodočasnicama zahvaljujemo Bogu za tu milost i molimoobilje Božjeg blagoslova Provinciji i cijeloj Družbi.

17. svibnja - Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten sudjelovala je s ostalim članovima Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica u 20. skupštini Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine. Skupština je održana u samostanu isusovaca na Grbavici u Sarajevu, a predsjedao je predsjednik Konferencije fra Jozo Marinčić.

18. svibnja - U zgradi Ordinarijata Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu održan je 17. susret biskupa Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine s članovima Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH. Susretom je predsjedao nadbiskup metropolit vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomo Vuksić, predsjednik BK BiH, a sudjelovala su i ostala tri člana BK Bosne i Hercegovine. U zasjedanju su također sudjelovali predsjednik redovničke Konferencije fra Jozo Marinčić i 13 članova i članica redovničke Konferencije, među kojima i naša provincijska glavarica s. M. Ana

Marija Kesten. Sudionici su također saslušali osvrт na tijek prošloga susreta održanog, 21. travnja 2021. na istom mjestu pod predsjedanjem kardinala Vinka Puljića.

Istoga dana zajednicu sestara u samostanu Egipat u Sarajevu posjetili su đakoni Vrhbosanske nadbiskupije u pratnji mons. Pave Jurišića gdje su se upoznali više o djelovanju sl. Božjega Josipa Stadlera u BiH.

20. – 31. svibnja - U razdoblju od 20. do 31. svibnja 2022. godine hodočastila je u Lourdes zamjenica provincijske glavarice s. M. Kata Zadro. Neka kod Majke Marije izmoli zaštitu cijeloj našoj Družbi!

19. svibnja - Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten obavila je kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u Apostolskoj nuncijaturi BiH u Sarajevu. Ovom prigodom pozdravila je savjetnika Apostolske nuncijature u BiH mons. Amauryja Medinu Blanca.

22. svibnja - Kanonsku vizitaciju obavila je provincijalka s. M. Ana Marija sestarskoj zajednici koja djeluje u Ordinarijatu Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu.

23. svibnja - Provincijalka s. M. Ana Marija Kesten susrela se u prostorijama Ordinarijata Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu s generalnim vikarom mons. Slađanom Čosićem i razgovarala o djelovanju sestara u ovoj Ustanovi.

26. svibnja - Kanonsku vizitaciju obavila je provincijalka sestra Ana Marija sestrama koje djeluju u Nadbiskupskoj rezidenciji u Sarajevu a sa sjedištem u Vrhbosanskoj bogosloviji. Ovom prigodom Provincijalka je bila gost za obiteljskim stolom nadbiskupa Tome Vukšića i kardinala Vinka Puljića.

27. svibnja - U popodnevnim satima krenule su prema Gromiljaku provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten i postulantica Nikolina Cvitanović. One će prenoći u našem Duhovnom centru *Kuća Navještenja* u Gromiljaku, a sutradan će se pridružiti 51. hodočašću mlađih Vrhbosanske nadbiskupije na Kondžilo.

28. svibnja - U jutarnjim satima u prostorijama samostana Egipat održan je susret sestara juniorki Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog začeće Blažene Djevice Marije. Susret je organizirala magistra juniorki s. Ljilja Marinčić, a sudjelovale su sve četiri juniorke: s. M. Pia Pilić, s. M. Mihaela Martinović, s. M. Rita Oborović i s. M. Nikolina Džavić. Na početku susreta s. Ljilja je pozdravila sestre juniorke, nakon čega je dala riječ s. Nikolini Džavić koja je obradila temu *Majka Krescencija Zwiefelhofer*. U poslijepodnevnim satima s. Ljilja je započela osobni susret i razgovor s juniorkama pojedinačno.

29. svibnja - Drugoga dana juniorskoga susreta, u nedjelju nakon ručka, potaknute mislima o Majci Krescenciji sestre su odlučile po prvi puta posjetiti Mladiće – Polje Srca Isusova, koje je sada naseljeno pravoslavnim vjernicima. Tu su naše sestre Služavke Maloga Isusa obrađivale veliko polje kako bi prehra-

nile sebe i djecu iz sirotišta Betlehem i Egipat u Sarajevu. Uistinu je bila velika radost posjetiti to mjesto. Susret je završio kratkim osvrtom i okrjepom. U večernjim satima sestre juniorke s. M. Pia Pilić i s. M. Nikolina Džavić su se vratile u svoje zajednice.

29. i 30. svibnja - Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten obavila je kanonsku vizitaciju zajednici sestara samostana Doloroza u Čardaku. Ovom prigodom Provincijalka se susrela sa župnikom vlč. Ivanom Dragičevićem i razgovarala o djelovanju sestara u ovoj župi. Posjetila je i sestarsko groblje gdje je se pomolila za pokoj duša svih naših sestara koje počivaju na tom mjestu.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	4
▪ Stadlerove stranice	8
▪ Duhovna obnova u Družbi	12
▪ Sestrinsko zajedništvo	24
▪ Karizmatsko poslanje	44
▪ Odjeci duše	61
▪ Pokojne sestre	65
▪ Pokojna rodbina	73
▪ Priopćenja iz Provincijalata	75
▪ Vijesti od broja do broja	77
▪ Sadržaj	115